

Ez az ISZLÁM

Bepillantás a világ
leggyorsabban terjedő vallásába

THE
ISLAM

LAUNCHING
CURIOSITY

Légi felvétel, amint a muszlimok a Kába felé haladnak, amelyet Isten elrendelésére épített Ábrahám Próféta. Elrendelte azt is, hogy a muszlimok ebbe az irányba imádkozzanak, bárhol vannak.

THIS IS
ISLAM

Ez az
ISZLÁM

Bepillantás a világ leggyorsabban
terjedő vallásába

Fahd Salem Bahamam

- **Nem fontos számodra,** hogy világosan lásd a médiában körülötted legvitatottabb vallások képét?
- **Vajon nem érdemes** megállni egy pillanatra, és részletes tudást szerezni a világ statisztikái szerint a legelterjedtebb és a leggyorsabban növekvő vallásról?
- **Nem találsz** érdekesnek, hogy felfedezd mások kultúráját és filozófiáját az életről, vallásról és a minket körülvevő univerzumból?
- **Nem érdemes** megadnod magadnak azt a lehetőséget, hogy hiteles információt kapj az iszlámról, annak forrásaiból, majd saját elmédre bízod megítélését?

Ha te is fontosnak vagy érdekesnek találsz ezt, akkor ez a könyv bizonyosan neked szól...

A könyv témái

Kérdések amelyek
mindannyiunkat érintenek

12

Az iszlám univerzalitása

20

EGY TEREMTŐ... EGY
ISTEN (Aki méltó az
imádatra)

55

Kik valójában a Küldöttek?

71

Az iszlám álláspontja
Jézusról – béke és áldások
legyenek vele

79

Ki az iszlám Küldötte?

89

Click on topic to go to
the page.

**Honnan jött
a Korán?**

151

Click to go to the page.

Mohamed, Allah Küldötte,
a pártatlan emberek
szemszögéből

98

Történetek Mohamed
Próféta jelleméről

110

Mohamed – béke és
áldások legyenek vele –
mondásai

128

A Nemes Korán az iszlám
örökös csodája

138

Honnan jött a Korán?

151

Istenszolgálat az
iszlámban – melyek a
jellemzői?

170

A család az iszlámban

203

**A család az
iszlámban**

203

Click to go to the page.

A nő helyzete az
iszlámban

214

Az iszlám szabályai
az étellel és itallal
kapcsolatban

234

Bűn és bűnbánat

250

A vallás és az elme (logika)

257

Az iszlám a béke vallása

268

Az iszlám és egyes
muszlimok élete közötti
szakadék

280

**A vallás és az
elme (logika)**

257

Click to go to the page.

**Kérdések amelyek
mindannyiunkat
érintenek...**

Ki

Ki az közülünk, aki soha nem állt meg az életében, hogy megkérdezze magától: Miről szól a történetem? Ki vagyok én? Honnan jöttem? Hová tartok? Mi a célom? Mi az élet értelme? Mire való a földi élet minden fáradsága ha a végén ott vár a halál, a porrá válás és a nemlét?

A muszlimok és más isteni vallások követői tudják, hogy az ember élete hiábavaló és értelmetlen lenne Egy Igaz Teremtőben való hit nélkül, és a (halál utáni) másik életben, amelyben azok, akik jót cselekedtek, megkapják jutalmukat, a gonosztevőket pedig a kínt várja. E hit nélkül az élet értelmetlen szenvedés, jutalom nélküli fáradozás, nyereség és ellenszolgáltatás nélküli kockázat lenne.

Az ember nem képes megérteni az élet paradoxonjait és az élet nehézségei mögött húzódó bölcsességet, a jót és a rosszat, a fáradozást, csak akkor, ha hisz az Úrban, Aki a Teremtő, a Bölcs, és az Igazságos Uralkodó. Ő írta elő, hogy ennek az életnek egyszer vége lesz, és akkor minden ember megkapja, amit érdemel annak alapján, hogy mit cselekedett.

Csak így fogja mélyen megérteni értékeinket és fogalmainkat, amelyekre hívunk: mint például az igazság, a szeretet, a kedvesség, a becsületesség, a türelem és a könyörület – olyan igazságok, amelyek összhangban vannak a lélekkel... Ekkor értelmet nyer minden kihívás, és az elért célok jó ízét fogja megízlelni, és az állhatatosság édes lesz.

Az ember nem képes megérteni az élet paradoxonjait és az élet nehézségei mögött húzódó bölcsességet, a jót és a rosszat, a fáradozást, csak akkor, ha hisz az Úrban, Aki a Teremtő, a Bölcs, és az Igazságos Uralkodó.

A Dicsőséges Koránban, a muszlimok szent könyvében Allah beszél nekünk a megértés és elmélkedés embereiről, amikor azt mondja: „(...)és elgondolkodnak az egek és a föld teremtésén. *(És azt mondják)* «Urunk! Te mindezt nem hiába teremtetted!(...)»” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:191]

Az iszlám vallás

A legtöbb vallás a földön emberekről, nemzetekről, vagy helyekről kapta nevét. A kereszténység például Jézus Krisztusról – béke és áldások legyenek vele – a judaizmus Júda törzséről, a buddhizmus alapítójáról, Buddháról, a hinduizmus Indiáról, és így tovább.

Az iszlám azonban nem kapcsolódik egyetlen személyhez vagy törzshöz, néphez vagy nemzethez. Ez azért van, mert nem lehet egy adott népnek tulajdonítani, és nem egy adott ember indította el, hogy az ő nevéhez kapcsolódjon, hanem egyszerűen az iszlám nevet viseli.

Az „iszlám” szó jelentése

Ha megnézzük az „iszlám” szó eredeti jelentését az arab nyelvben, sok olyan jelentést tartalmat találunk, mint alávetés, alázatosság, engedelmesség, őszinteség, biztonság vagy nyugalom.

Iszlám: teljes alávetés és engedelmesség Istennek, az Úrnak, és Teremtőnek, és felszabadulás az alávetettség bármilyen formájától mások iránt.

Ez az a jelentés, amelyet a Korán sok versében megerősít.

A Korán tudatja velünk, hogy aki Allahhoz fordul szívével és minden testrészével, alávetve magát Neki, az Ő parancsai és tilalmai szerint cselekszik, az valóban megragadta az üdvösség elszakíthatatlan kötelékét, és elérte a sikert minden jóval együtt. (lásd: Luqmán:22)

Az iszlám tehát az Allahnak való teljes alávetettség, és a másoknak való alávetettségből és szolgaságból való felszabadulás. A muszlim az, aki őszinte imádatában, belső békével rendelkezik, és békét terjeszt maga körül.

Vajon ezt hozta az összes Küldött?

Az iszlám minden Küldött vallása

A Korán hangsúlyozottan kijelenti, hogy minden néphez különböző időkben próféták jöttek, akik megtanították őket Allah vallására. A Korán azt mondja Mohamed Prófétaának – béke és áldások legyenek vele: **„Bizony Mi elküldtünk Téged az Igazsággal örömhírhözöként és intőként. Nem volt olyan közösség, amelyben nem múlt volna el *(nem élt volna)* intő.”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 35:24]

Tehát minden Küldött az Igazság vallásával jött, és nem különbözött üzenetük a hitt (imán) és az alapvető viselkedési szabályok tekintetében.

Az iszlámot a Próféták pecsétje, Mohamed hozta el – béke és áldások legyenek vele – több mint 1400 évvel ezelőtt, és ez a minden küldött által hozott vallások folytatása, mert a Korán azt parancsolja a muszlimoknak, hogy higgyenek abban, amiben a korábbi Küldöttek, mint Ábrahám, Izsák, Jákob, Mózes és Jézus (béke legyen velük) hittek. (lásd: Al-Baqarah:136)

Az iszlám szó eredeti jelentését az arab nyelvben, sok olyan jelentést tartalmaz, mint alávetés, alázatosság, engedelmesség, őszinteség, biztonságban érzés és nyugalom.

Érdeemes megjegyezni, hogy a Korán leírja Ábrahám, a próféták atyja végakarátát a fiainak (ahogyan Jákob is tett), amit a halál küszöbén mondott: **„Allah kiválasztotta nektek a vallást. Ne haljatok hát meg, csak úgy, hogy alávetitek magatokat.”** (lásd: Al-Baqarah:132)

Tehát ez a vallás minden próféta vallásának a folytatása. A hit ugyanaz, és nem változik ősi eredetétől, a különbözőségek inkább a szabályok részleteiben találhatóak, hogy alkalmazkodjon a különböző idők feltételeihez, amíg a végső Küldött, Mohamed – béke és áldások legyenek vele – el nem küldetett, hogy lefektesse a végső Törvényt az emberiség számára.

Így a Korán egyértelműen kinyilvánította, hogy a vallás egy, ami az iszlám, és mindaz a különbség, amit ma látunk az isteni vallások között, az emberek félreértelmezése miatt jött létre, és ezáltal ők eltávolodtak az igaz vallástól, amelyet Küldötteik hoztak. (lásd: Ál-Imrán 3:19).

Az iszlám azonban nem kapcsolódik egyetlen személyhez vagy törzshöz, néphez vagy nemzethez. Ez azért van, mert nem lehet egy adott népnek tulajdonítani, és nem egy adott ember indította el, hogy az ő nevéhez kapcsolódjon, hanem egyszerűen az iszlám nevet viseli.

Az iszlám univerzalitása

Meglepő

Meglepő, hogy az „arab” szó nem jelenik meg a Koránban, bár a Korán ezen a nyelven lett kinyilatkoztatva, és Allah Küldötte, Mohamed – béke és áldások legyenek vele – közülük való volt. Az arabok ma kisebbség a muszlimok között olyannyira, hogy kevesebb, mint húsz százalékát alkotják a muszlim társadalomnak. A legnagyobb muszlim nemzet Indonézia Dél-Kelet Ázsiában. Az indiai muszlim kisebbség majdnem kétszer akkora, mint a legnagyobb arab ország lakossága.

Az iszlám könyörületként és útmutatásként jött minden néphez kulturális, faji, szokásbeli és nemzetiségi különbségektől függetlenül, ahogy a Korán mondja: **„Téged (Mohamed) csupán a világok iránti könyörületből bízunk meg a küldetéssel.”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 21:107]

Az iszlám az emberek sokféleségének a fogalmát vezeti be, amit előtte semmilyen más rendszer nem ismert el, és semmilyen nép nem tapasztalt a földön.

Gondolkodjunk ezen a koráni útmutatáson, amely nem csupán az araboknak, sem csak a muszlimoknak szól, hanem az egész emberiséghez, a különböző nemzetekhez és hittételeikhez. Allah azt mondja a Koránban:

„Ó ti emberek! Férfiből és nőből teremtettünk benneteket.

Népekké és törzsekké tettünk benneteket, hogy megismerjétek egymást. Allahnál a legnemesebb közületek az, aki a legistenfélőbb köztetek. Allah Tudó és a mindent figyelemmel Kísérő.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 49:13]

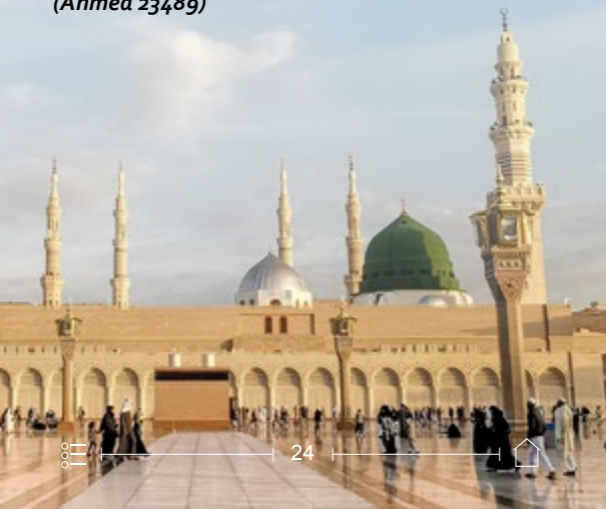
Az iszlám az emberek sokféleségének a fogalmát vezeti be, amit előtte semmilyen más rendszer nem ismert el, és semmilyen nép nem tapasztalt a földön.

Tehát a Korán megerősíti, hogy az egész emberiség Ádám és Éva (béke legyen velük) leszármazottja, színtől és fajától függetlenül, és hogy a köztük lévő különbségek és eltérések nem arra utalnak, hogy valamelyik felsőbbrendű, hanem a célból vannak, hogy megismerjék egymást, hogy együtt működjenek. A tisztelet és a felsőbbtség csak azoké, akik Allahot imádják és félik.

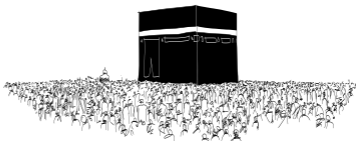
A Korán felhívja figyelmünket arra, hogy az emberek színei, formái, nyelvei és szokásai közötti különbségek Allah kegyének része, és az Ő jelei és csodái közé tartoznak, amelyekkel ezt az univerzumot alkotta.

Mindennek nagyságát és fontosságát összehasonlította a hét ég és a föld teremtésével, és senki nem figyel az ebben lévő tanulságra, csak a tudással és értelemmel rendelkező emberek. (lásd: Ar-Rúm 30:22)

Míg az első és legfontosabb cikkely az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatában, amely hivatalosan 1984-ben lépett életbe, kimondja, hogy minden ember egyenlő szabadságában, méltóságában és jogaiban, azt találjuk, hogy az iszlám küldötte, Mohamed –béke és áldások legyenek vele – 1400 évvel ezelőtt kihirdette ugyanezt az alapelvet, és elindította a humanizmus korát, mikor beszédében azt mondta: **„Ó emberek! Valóban, Uratok Egy és apátok egy. Az arab nem felsőbb rendű a nem arabnál, és a nem arab sem az arabnál, és a fehér sem felsőbb rendű a feketénél, és a fekete sem a fehéرنél, csak jámborságban.”** (Ahmed 23489)

Kr.u. 630

Mohamed, az iszlám Küldötte

„Ó emberek! Valóban, Uratok Egy és apátok egy. Az arab nem felsőbb rendű a nem arabnál, és a nem arab sem az arabnál, és a fehér sem felsőbb rendű a feketénél, és a fekete sem a fehérenél, csak jámborságban.”

1948

Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata

Kimondja hogy minden ember egyenlő szabadságában, méltóságában és jogaiban.

A környezetvédelem a hit (imán) egyik ága

Egyes filozófiák szerint az ember az univerzum abszolút tulajdonosa, úgy irányítja, ahogy megfelel az érdekeinek és akarátának, anélkül, hogy elszámolással tartozna bármilyen ellenőrző felé, még akkor is, ha a világ egyes részeit tönkre teszi, vagy néhány teremtményt elpusztít. Ezzel ellentétben más filozófiák szerint az ember semmivel sem emelkedik ki a többi teremtmény közül, csak egy a teremtmények milliói közül. Mi az iszlám álláspontja az ember és az univerzum viszonyáról?

Az iszlám az univerzum és az ember kapcsolatát spirituális alapokra helyezi, és részletes szabályokkal szabályozza az emberek, állatok, a föld és a természeti kincsek viszonyait.

Az első dolog, ami a kutató figyelmét felkelti e kapcsolatok filozófiáját illetően az a Nemes Korán által megvalósított egyensúly, miszerint Allah megtisztelte az embert, és megkülönböztette a többi teremtménytől. (lásd: Al-Iszrá 17:70) Az univerzumot és az embert körülvevő teremtményeket alávetette neki, hogy hasznára váljanak, és hogy gondoskodjon róluk (lásd:

Ibrahim 14:32-33), tehát az ember nemcsak egy a teremtmények milliói között, aki nem emelkedik ki köztük, hanem ő a megtisztelt teremtmény, akinek a természet ellenőrzése alá tartozik, és aki hasznot húz belőle. (lásd: Al-Baqarah 2:29)

Ez azonban határozottan arra utal, hogy nem ő az univerzum abszolút tulajdonosa, tehát nem tehet meg bármit, amit akar. Az általa elfoglalt, a többi teremtmény felett kiemelkedő helyzet nem jogosítja fel arra, hogy tönkre tegye a környezetet, vagy hogy elpazarolja a természeti forrásokat, mert a valódi Tulajdonos az Igazi Teremtő, Isten. Az ember szerepe és helyzete csak annak köszönhető, hogy Allah őt helytartójává tette a földön. Ez azt jelenti, hogy az embernek joga van ahhoz, hogy használja és szolgálatába állítsa a természetet, és kötelessége, hogy úgy fejlessze, hogy ne ártson, és ne károsítson meg semmilyen teremtményt, még saját magát sem. (lásd: Hud 11:61, Al-Baqarah 2:30)

Az iszlám törvény az ember és a környező világ közti kapcsolat meghatározása célból szabályok és irányvonalak százait vezette be.

Ezek közül valók a következők:

1. Gondoskodás az állatokról

Mohamed Próféta – béke és áldások legyenek vele – sok mondásával az állatok jólétére és jogaira hívott, és nagy jutalmat ígért a Túlvilágon mindazokért a jótettekért, amelyeket az emberek megtesznek feléjük. Megtiltotta azt is, hogy ártsanak nekik.

Az első szervezet, amelyet az állatok jogaiért alapítottak, az 1824-ben, Nagy-Britanniában létrehozott **Királyi Társaság az Állatok Iránti Kegyetlenség Megelőzéséért (RSPCA)** volt. Az első törvényt, amely bűnténynek minősítette az állatokkal való kegyetlenkedést, 1949-ben iktatták be Nagy Britanniában, ugyanakkor az iszlám tizennégy évszázaddal ezelőtt betiltotta az állatokkal való rossz bánásmódot, és bűnténynek minősítette azt. Sok híradás szól arról, hogy Mohamed Próféta – béke és áldások legyenek vele – nem engedte meg, hogy az állatok éhezzenek, vagy, hogy megüssék őket. Az iszlám jogtudomány könyvei tele vannak ilyen törvényekkel.

Az olvasó észreveheti, hogy az iszlám mennyire fontosnak tartotta az állatokkal való könyörületességet, mikor elolvassa Mohamed Próféta – béke és áldások legyenek vele – szavait, amelyek tudatják velünk, hogy: **„Allah megbocsátót egy prostituálnak (ami az iszlámban az egyik legnagyobb bűnnek számít), mert amikor elhaladt egy kút mellett és látott egy szomjúságtól szenvedő kutyát, a nő levette a lábbelijét, rákötötte kendőjére és leeresztette a kútba vizet húzva fel vele. Ezért Allah megbocsátott neki.”** (Al-Bukhári 3280)

Az iszlám már 632-ben megtiltotta az állatok éheztetését, kínzását, túlterhelését vagy az olyan játszást ami fájdalmat okozna nekik.

Az első állatjogi egyesület 1824-ben jött létre.

1949-ben Nagy Britanniában adták ki az első törvényt, amely az állatok bántalmazása bűncselekményé nyilvánította

2. Gondoskodás a növényekről

Az iszlám ösztönöz a növények gondozására és nemesítésére, akár önmagunk, akár más emberek vagy teremtmények javát szolgálja ez a cselekedet.

Mohamed Próféta – béke és áldások legyenek vele – tudattávalünk, hogy aki elültet, vagy részt vesz egy növény gondozásában, amely más teremtményeknek hasznos, mint például ha madarak, emberek, vagy állatok esznek róla, az számára jótékonyágnak számít. (lásd: *Al-Bukhári 2320*)

Még a legnehezebb körülmények között is a Próféta – béke és áldások legyenek vele – arra hívta a muszlimokat, hogy ne lankadjanak a környezet védelméért tett erőfeszítéseikben, a föld jobbításában és növények ültetésében, még akkor is, ha biztos, hogy nem lesz ez számukra hasznos személyesen: **„Ha a Feltámadás napja eljött, és egyikőtök kezében van egy facsemete, akkor, ha tudja, ültesse el sietve.”** (Ahmed 12981)

Tehát a föld megművelése és gondozása a legnehezebb időkben is cél és istenszolgálat, olyannyira, hogy semmi nem szabad eltérítse ennek a fontosságáról a figyelmet.

3. A természeti források gondozása

Az iszlám hangsúlyozza a környezet védelmét, és azt, hogy a természeti kincseket nem szabad tönkretenni, beszennyezni vagy lerombolni. Teljes programot hozott létre az emberiség számára a „megelőzés a javítás helyet” alapelv szellemében. Ezek közé tartozik a személyes higiénia részletes megóvása, a természeti források megőrzése és azok gazdaságos kiaknázása, lerombolásuk és beszennyezésük tilalma. A következőkben ezekre hozunk néhány példát:

- A természeti források pazarlásának tilalma, különösen, ami a vizet illeti, még akkor is, ha a cél a rituális mosakodás (az ima előtt meghatározott testrészek megmosása).

- A hatalommal és erővel rendelkezők nem monopolizálhatják a természeti forrásokat, mert ez mások megkárosításához vezethet. Ezért az iszlám megtiltotta a víz (mint a természeti források példája), a tűz (mint az energia példája) és a legelő (mint a táplálék példája) monopóliumát. (lásd: Abu Dávúd 3477)

A környezetvédelem és a szennyeződések eltávolítása a hit része, ahogyan az iszlám Prófétája mondja.

- Tilos mindaz, ami tönkre teszi a környező világunkat. Erre példa az állóvízbe való vizelés tilalma, mivel az beszennyezi azt. Tilos továbbá az út melletti árnyékos helyeken székletet üríteni, mert ezek találkozó helyek lehetnek az emberek számára vagy pihenő helyek az utazók számára egy hosszú út fáradalmai során.

A fent említettek csak néhány példa, és nem meglepőek ebben a vallásban, amelynek nagylelkű Küldötte – béke és áldások legyenek vele – azt mondta, hogy a környezet megtisztítása a szennyeződéstől és a jobbításában való részvétel az által, hogy egy veszélyes tárgyat el van távolítva az útból, nemcsak jó tett, hanem a hit része is. (lásd: Muszlim 35)

A tudás vallása

Nem véletlen, hogy az első szó, amely a Koránban kinyilatkoztatásra került a Próféta – béke és áldások legyenek vele – részére, az „Iqra’ (olvass)” volt. A dicsőséges Korán és Mohamed Próféta – béke és áldások legyenek vele – szavai számos bizonyítékot hoznak arra, hogy az iszlám a tudás minden fajtáját támogatja, amely hasznos az emberiség számára, olyannyira, hogyha egy muszlim útnak indul a tudás keresése érdekében, akkor útja a Paradicsomba vezető útja lesz, ahogy a Próféta – béke és áldások legyenek vele – mondta: **„Annak aki útnak indul, hogy tudást keressen, Allah megkönnyíti az útját a Paradicsom felé.”** (Muszlim 2699)

Egy csodálatos példában a nemes Küldött – béke és áldások legyenek vele – elmagyarázta: **„A tudós felsőbbsege az odaadó hívő felett olyan, mint az én felsőbbségem a közületek, kiválóságban, utolsó felett.”** (At-Tirmidhi 2685)

Ezért az iszlám soha nem ismerte a vallás és a tudomány közti ellentétet, ahogy más vallásoknál történt, és a muszlim tudósok sem tapasztaltak olyan ellenkezést és elutasítást tudományos véleményük és álláspontjuk miatt, amilyenek más vallások esetében történtek a középkorban. Ellenkezőleg: az iszlám volt a tudomány lámpása. A tudományra hívott, a tanításra és a tanulásra. A mecsetek a különböző tudományágak és minden olyan tudás központjai lettek, amelyek hasznosak az emberek számára.

Ezért nem meglepő, hogy a legtöbb muszlim tudós legelőször a Koránt tanulta meg olvasni és memorizálni, aztán megszerezték az iszlám vallás megértését, majd ezek után kezdték tanulmányozni a különböző tudományágakat.

Allah felemelte annak a tudósnak a státuszát, aki az embereket jóra tanítja, olyannyira, hogy a Próféta – béke és áldások legyenek vele – azt mondta, hogy minden teremtmény Allahhoz fohászkozik és az Ő áldását kéri arra a tudósra, aki az embereket jóra tanítja. (lásd: At-Tirmidhi 2685)

LAUNCHING

CURiOsITY

CLICK HERE

A legtöbb muszlim tudós legelőször a Koránt tanulta meg, aztán kezdték tanulmányozni a különböző tudományágakat.

Néhány muszlim tudós

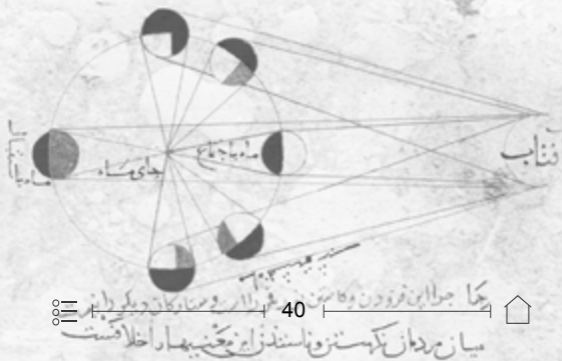
- 1. Al-Khawarizmi:** (790-850, Bagdad): A matematika, a mérnöki tudomány és a csillagászat tudósa, az algebra tudományának megalapítója. Könyveit a legtöbb világnyelvre lefordították, sőt, néhány arab szót, mint al-gabr (algebra) és szifr (zéró) átültettek a latin nyelvbe neki köszönhetően.

2. Ibn Al-Haithám (965-1040, Kairó): Fizikai és mérnöki tudományok tudósa, az Al-Azhar mecsetben dolgozott, és sok támogatást adott az optika tudományágnak. Az ő nevéhez fűződnek azok az alapelvek, amelyek a fényképezőgép felfedezéséhez vezettek. Sok kutató megerősíti, hogy a számos nyelvben létező kamera szó az arab kuamra szóból származik, amely azt a fénykamrát jelenti, amelyet Ibn Al-Haithám talált fel.

3. **Al-Bírúni** (973-1048, Khawarizm):
Híres csillagász tudós. Ő volt az első, aki kijelentette, hogy a föld saját tengelye körül kering, és meghatározta a föld gravitációs törvényének alapjait.

4. Az-Zahrawi (936-1013, Andalúzia): muszlim orvos és sebész. Ő volt az, akinek kezében a sebészet odáig fejlődött, hogy sebészeti eszközök százait találta fel és írta le könyvekben. Könyveit különböző nyelvekre fordították le, és évszázadokig ezek voltak a sebészet és az orvoslás elsősorú forrásai.

5. Ibn Szína (980-1037, Bukhara): A tudományos körök **Avicenna**-ként ismerik, híres orvos és nagy filozófus. Korát megelőzve jellemzett számos orvostudományi kérdést és gyógymódot. Rámutatott emellett a tudományos kísérletezés fontosságára kutatásaiban és orvostudományi tanulmányaiban, amelyek máig érvényes pontos eredményekhez vezették őt. **Az orvoslás kánonja** című könyvében ez világossá válik, amely hét évszázadon át az orvostudomány legfontosabb tankönyve maradt, és a 17. század közepéig ebből tanítottak az európai egyetemeken.

Bár híres orvos volt, a betegeket ingyen gyógyította humanizmusa és Allah iránti hálája jeleként, hogy őt tudással és intellektussal áldotta meg.

6. Ibn An-Nafisz (1213-1288, Damaszkusz):
Islám törvény- és jogtudós, ugyanakkor az orvostudomány és fiziológia egyik legnagyobb tudósa. Ő volt az első, aki felfedezte és részletesen leírta a tüdő működését. Számos orvostudományi alapelvet fejlesztett ki, amelyek közül sok a mai napig használatban van.

Az iszlám az ember életének minden aspektusával foglalkozik

Sok ember meglepődne, ha tudná, hogy az iszlám nemcsak egy sor rituálé és viselkedésbeli előírás, ahogy más vallások esetében történik.

A valóságban az iszlám nemcsak a spirituális űrt tölti be, amikor a muszlimok a mecsetben fohászkodnak és imádkoznak...

Nemcsak vélemények, hiedelmek és filozófiák összessége, amelyekben a követők hisznek...

Szintén nemcsak egy gazdasági vagy környezetvédelmi rendszer...

Nemcsak a társadalmi rend felépítésének elveit tartalmazza...

És emellett még nem is csupán egy tétel etikai és viselkedésbeli szabály, amelyek a másokkal való viselkedésre vonatkoznak...

Ellenkezőleg, ez az élet minden területére, minden dimenziójára kiterjedő metodológia.

A fentieket mind magába foglalja, az iszlám azonban nem korlátozza az emberek szabadságát, csupán annyiban, ami megkönnyíti az életüket, hogy erőfeszítéseiket a kreativitásra, a fejlődésre és a civilizáció jobbítására tudják koncentrálni. Ez az egyik legnagyobb kegy, amellyel Allah megajándékozta a szolgáit, ahogy a Korán kijelenti. (lásd: Al-Máidah 5:3)

Az iszlám magába foglalja az élet minden aspektusát amely érvényes mindenhol és mindenkor.

Az egyik nem muszlim szarkasztikusan azt kérdezte Szalmán Al-Fáriszt (a nemes Küldött – béke és áldások legyenek vele – egyik társa): **„A Próféátok mindent megtanít nektek, még a vizelés és székelés etikettjét is?” A jeles társ azt felelte: „Igen (még azt is megtanította nekünk).”** Ezek után elmondta neki, hogy melyek az iszlám szabályai ezt a kérdést illetően. (lásd: Muszlim 262)

Az evilági és a Túlvilági élet

Az ókori egyiptomiak mumifikálták a halottakat, majd elhelyezték melléjük értékes tárgyaikat, mert azt feltételezték, hogy szüksége lehet ezekre a halál utáni életében.

Tibet egyes népei ugyanakkor a halottat magas hegyre helyezték a ragadozó madarak táplálékául. A hinduk máig elégetik halottaikat, mert hitük szerint ez az egyetlen eszköz a lelki üdvözülés elérésére.

Ez csak néhány példa arra, hogy az emberek különböző időkben, különböző helyeken hogyan emlékeztek meg halottaikról, hogyan búcsúztatták el őket, és ez aszerint változott, hogy vallásuk mit tanít a halál utáni

életről. Számos kérdés van, amelyre meg kell keresnünk és találnunk a megfelelő választ: Van élet a halál után? Milyen természetű élet lesz ez? Mire lesz ott szükségünk?

A halál az egyetlen valóság, amellyel kapcsolatban mind egyetértünk, hogy mindannyiunkra ez vár, kivétel nélkül; akár hiszünk a Túlvilági életben, akár csak azt hisszük el, amit meg tudunk érinteni; akár kész vagyunk erre az elrendelt pillanatra, akár figyelmen kívül hagyjuk más dolgokkal vagy szórakozással lefoglalva magunkat.

Más kérdések, amelyek ellenállnak a figyelmen kívül hagyásnak és feledékenységnek, és amelyek felötlenek, amikor csak az ember megáll egy pillanatra a gondolataival: A vég után nincs semmi? Létezésünk hiábavaló?

A halál az egyetlen valóság, amellyel kapcsolatban mind egyetértünk, hogy mindannyiunkra ez vár, kivétel nélkül; akár hiszünk a túlvilági életben, akár csak azt hisszük el, amit meg tudunk érinteni.ش

Ezeket a kérdéseket számtalanszor feltesszük magunknak. A Korán is több különböző fejezetben megismétli, és tudatja velünk, hogy a Feltámadás Napján sokan lesznek, akik megbánást és szomorúságot fognak érezni, mert nem gondoltak bele, hogy válaszoljanak erre a kérdésre, és nem készítették fel magukat az indulásra (a halálra), és ezért lesz, aki azt mondja: „**Ó, bárcsak valamit (jó cselekedeteket) előre küldtem volna az életem számára!**” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 89:24], illetve: „**Ó, bárcsak pór lennék!**” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 78:40]

Az isteni vallások követői (muszlimok, keresztények és zsidók) hisznek a Túlvilágban és a benne lévő jutalomban és büntetésben. Ez azért van, mert az Üzenet, amelyet minden Küldött hozott, ugyanaz, és a logika is tanúskodik arról, hogy az életnek, a vallásnak és az erkölcsnek semmi értelme, ha nincs egy Túlvilág, ahol minden ember el lesz számoltatva, és ahol részesül tettei következményében, akár jók, akár rosszak voltak azok.

Mindezzel együtt is sok olyan ember van, aki azt gondolja, hogy a vallás és az istenszolgálat nem összeegyeztethető a vagyon, az élvezetek és a haladás keresésével, mert a tetteket vagy az evilági célokért, vagy a Túlvilágért teszik, és lehetetlen, hogy ezt a kettőt az ember összeegyeztesse. Ahogy éjjel és nappal sem lehet egyszerre, vagy itt akar valaki sikeres lenni, vagy ott.

Csodálkozásuk nem szűnik, és néhányuknak nagyon nehéz elhinni, hogy ez a határ például az ima és a szórakozás között, vagy az istenszolgálat és a vagyon szerzés között az iszlámban nem létezik. A Nemes Küldött – béke és áldások legyenek vele – tudatja velünk, hogyha egy ember jót tesz helyes szándékkal, bármilyen téren is, tettéért bizonyosan jutalmat kap a Túlvilágon, és ez arra is kiterjed, hogyha csak egy tüskés ágat távolít el az emberek útjából, vagy ha csak egy falatot ad a felesége szájába, mivel azért is jutalmat kap! (lásd: Al-Bukhári 56)

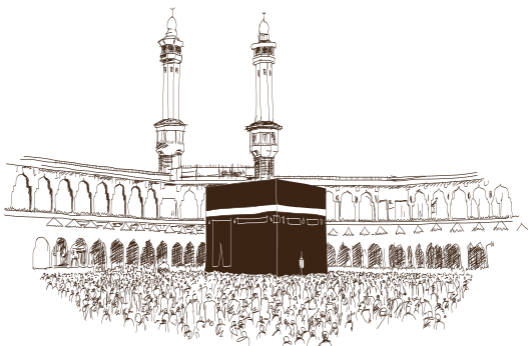
Mohamed Próféta – béke és áldások legyenek vele – tudatta társaival, hogy a jócselekedeteknek számos ajtaja van, és soha nem szűnik meg. A társak meglepődtek, mikor azt mondta nekik, hogy: „**«Ha valaki szexuális vágyát kielégíti, az is adakozás.»** (A társak megkérdezték: **«Ó Allah Küldötte! Az ember, ha kielégíti a vágyát, még jutalmat is kap?»** Azt felelte: **«Mondjátok, ha törvénytelen módon tette volna, az nem lenne bűn? Hasonlóképpen, ha törvényesen teszi (a házastársával – a ford.), jutalmat kap.»**)” (Muszlim 1006)

Ezért mindenki, aki megismeri az iszlámot, az első pillanattól felismeri az evilági és a Túlvilági élet közötti egyensúlyt, ahogy a Korán bemutatja. A Korán ösztönzi az embereket az istenszolgálatok elvégzésére a Túlvilág érdekében, de hangsúlyozza az evilági élet érdekében tett erőfeszítések és Allah kegyei keresésének fontosságát is. (lásd: Al-Dzsumaa 62:9-10) Aki tesz egy világi tettet, vagy Allahért dolgozik (például azért dolgozik, hogy ellássa a családját, ahogy Allah parancsolta), az jutalmat kap a Túlvilágon ezért.

A muszlim parancsot kapott, hogy szolgálja Allahot azáltal, hogy támogatja és neveli gyermekeit, vigyáz az egészségére és a környezetére, csakúgy, amint Allahot szolgálja imái, böjtje és adakozása által is.

Ez az egyik titka a belső nyugalomnak és lelki békének, amit a muszlim megtalál, ha harmóniában érzi az evilági és a Túlvilági életét, a szórakozását és istenszolgálatát, mert ezek között nincs konfliktus, hanem ezek egy egységes épületet alkotnak, amelynek részei egymást támogatják.

A Korán kijelenti számunkra az iszlám filozófiáját a fenti tekintetben a muszlimok átfogó mottójának tekinthető kijelentés által: **„Az egész életem Allahé minden helyzetben, nem csak imám vagy más istenimádatom az Öve hanem mindenben Allah megelégedését keresem. Halálom után Allah megítéli cselekedeteimet és ezeknek alapján megjutalmaz majd. Ez azért van mert ragaszkodom Allah parancsaihoz és vallásához, az iszlámhoz.”** (lásd: Al-Anám 6:162).

A kommunikáció és az együttműködés vallása

Ahmed ibn Fadlan muszlim utazó jegyzeteket készített Oroszország egyes részeiről. Ez az egyik legelső pontos lejegyzés az emberek életkörülményeiről és a közösség természetéről ebben az országban.

921-ben indult el Ahmed ibn Fadlan erre a csodálatos útra, amely a középkor legfontosabb interkulturális útjának bizonyult. Elindult Bagdadból, a kor tudományos és civilizációs fővárosából, sok országon keresztül haladva, lejegyezte, amit tapasztalt, és az eseményeket, amelyek körülvették.

Jegyzeteit egy Oroszországi kódexben is megőrizték, majd ez alapján újra kiadták 1923-ban.

Ibn Fadlan könyvének fontosságát Michael Crichton amerikai író is megemlítette, miszerint a bagdadi muszlimok mellett, hogy erősen ragaszkodtak vallásukhoz, nagyon nyitottan álltak a többi néphez, akik különböztek tőlük megjelenésben, hitben és életmódban, és ez a hozzáállás jellemezte őket a más kultúrákkal való kapcsolataikban.

(Michael Crichton, *Akik halottakat esznek*).

Az iszlám az emberekkel való együttműködésre hív a civilizációk építésének és jobbításának érdekében, és arra is hív, hogy az emberek összefogjanak és együttműködjenek a legmagasabb fokú viselkedésben és erkölcsben a különböző kultúrájú és vallású emberekkel. Figyelmeztetett, hogy az elszigetelődés és a többi embertől való eltávolodás nem az iszlám módszere. Allah Küldötte – béke és áldások legyenek vele – ezért azt, aki az emberekkel együtt működik és elviseli ártalmas viselkedésüket és hibáikat, jobbnak tartja annál, aki elszigetelődik tőlük. (lásd: Ibn Mádzsah 4032)

**EGY TEREMTŐ
EGY ISTEN
(AKI MÉLTÓ AZ
IMÁDATRA)**

Az

Az iszlám hangsúlyozza azt, hogy nem elég elméletileg hinni, ahhoz hogy valaki belépjen a hitbe, mert a Teremtő Úr Egyetlen, Akit imádunk, tehát minden istenszolgálatunkat Neki kell felajánlanunk anélkül, hogy társakat állítanánk Mellé.

Az arab *Allah* szó három jelentést foglal magába:

- Az Egyetlen Istent jelenti, Aki méltó az imádatra, arra, hogy az emberek őszintén Hozzá intézzék imáikat, böjtjüket, és Hozzá fordítsák szívüket és istenszolgálatukat.
- Az Egyetlen, Aki Magasztos Önmagában, Tulajdonságaiban és Dicsőségében, az ész nem képes átfogni Nagyságát és kudarcot vall, ha meg akarja érteni.

- Az Egyetlen, Akihez a szívek kötődnek, Akihez a lelkek fordulnak, és Akiről megemlékezve nyugalmat találnak, Akinek közelségében édességet és odaadást tapasztalnak.

A Korán kijelenti, hogy az Allahról alkotott elképzelésnek helyesnek kell lennie, mentesnek minden, emberek által kitalált torzítástól és hazugságtól, amelyek csökkentenék Allah Magasztosságának és Nagyságának jellemzését.

Allah, ahogy a Korán kijelenti, az egész univerzumnak a Teremtője és Létrehozója, és minden, ami történik, bármilyen kicsi is legyen, Ő teremtette, és az Ő akarata, elrendelése és tudása szerint van. Bármely teremtményből a nőnemű nem lesz várandós és nem szüli meg utódját, csak az Ő tudásával és akaratával. Egy csepp eső sem esik le, semmi nem változik éjszaka vagy nappal az univerzum egyetlen pontján sem, csupán Allah Tudása, Hatalma és Könyörülete által. (lásd: Fusszilat 41:47, Al-Anám 6:59)

Allah rendelkezik a legtökéletesebb és legszebb Tulajdonságokkal, Ő a Legerősebb, a Legyőzhetetlen, A Legkönyörületesebb, Akinek könyörülete átfog mindent, és a Leghatalmasabb, bármiféle gyengeség nélkül.

Azért mikor néhány ember azt állította, hogy Allah megteremtette az eget és a földet hat nap alatt, majd a hetediken megpihent, a Korán megcáfolta ezeket az állításokat a következőképpen: **„Mi bizony megteremtettük az eget és a földet és mindenkit és mindazt, ami e kettő között van, hat nap alatt. Ám ettől nem fogott el bennünket kimerültség.”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 50:38]

Elmagyarázta, hogy ezt és az ehhez hasonló állításokat úgy alkotta meg az emberi elme, hogy Allahot a már általa ismert teremtményeihez hasonlítja, Ő azonban a legdicsőbb Teremtő, és minden más Rajta kívül teremtmény. Hogyan lehetne akkor a teremtményt a Teremtőhöz hasonlítani?

„Nincs Hozzá hasonló! Ő a Halló és a Látó.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 42:11]

Az iszlám egyik legfontosabb és legvilágosabb követelménye, hogy az ember minden istenszolgálatával csakis Allahhoz forduljon, és ne társítson Mellé senkit. Ez volt az üzenete minden Küldöttnek, ahogy a Korán kijelenti.

És Ő, Magasztaltassék, az Igazságos Uralkodó, Aki nem igazságtalan még egy atom súlynyit sem, és amit látunk az életben, az által megértjük, hogy Ő Bölcs és Jóakaró. Ahogy a fiatalok nem képesek megérteni szüleik bizonyos viselkedésmódjait, vagy a köztük lévő nagy felfogóképességbeli különbség szerint értelmezik ezeket, ugyanígy az emberi elme van, hogy nem képes megérteni Allah Bölcsességét egyes elemeit a teremtményeit illetően.

Az iszlám kijelenti, hogy nem elég elméletileg hinni, ahhoz hogy valaki belépjen a hitbe, mert a Teremtő Úr Egyetlen, Akit imádunk, tehát minden istenszolgálatunkat Neki kell felajánlanunk anélkül, hogy társakat állítanánk Mellé. Nem szabad semmilyen istenszolgálatot vagy fohászt másért tenni Allahon kívül, őszintén kell Őt, a Legmagasztosabbat imádnunk, közvetítők vagy közbenjárók nélkül, mert a Teremtő ennél Hatalmasabb.

Ha egy király vagy egy elnök ezen a világon nem ismeri a szűkölködőket és nem ér el hozzájuk, csupán segítőin és asszisztensein keresztül, hogy segíteni tudjon alattvalóinak, nem ugyanez a helyzet Allahnál mert Ő ismeri a nyíltat és a rejtettet, és Ő az Erős, a Tulajdonos, és a mindenre Képes.

Az egész univerzum a Kezében van, az Ő ellenőrzése és parancsa alá tartozik, és ha akar egy dolgot létrehozni, csak azt mondja neki: „Légy!” és az létrejön. Miért van az akkor, hogy sokan másokhoz fordulnak imádattal, szolgálattal és fohással?

A Korán kijelenti, hogy a szív nyugalma és a lelki béke csak úgy érhető el, ha a muszlim az Urához fordul, és Neki mutatja be, hogy mire van szüksége. Allah a Mindenható és a Leghatalmasabb, Aki szereti szolgálait, jót akar nekik és mindig közel van hozzájuk. Szereti szolgálai fohászait, megtiszteli őket és megjutalmazza aszerint, hogy hogyan fordultak hozzá, és mennyire voltak alázatosak Vele. (lásd: Al-Baqara 2:28, An-Naml 27:62-63)

Ezért az iszlám egyik legfontosabb és legvilágosabb követelménye, hogy az ember minden istenszolgálatával csakis Allahhoz forduljon, és ne társítson Mellé senkit. (An-Nahl 16:36) Ez volt az üzenete minden Küldöttnek, ahogy a Korán kijelenti, mert nincs egy Küldött, angyal, vagy bármilyen jósággal rendelkező szolga, aki jogosult lenne az imádatra és a szolgálatra olyan indokkal, hogy ők közvetítők Allah és a szolgálói között. Minden egyes személy csak Allah teremtménye és szolgája, és Allah közel van szolgálóihoz, meghallgatja szavaikat, és válaszol fohászaikra, amikor csak Hozzá fordulnak őszinte imádattal, mert Ő a Legmagasztosabb.

Minden bizonnyal, aki minden istenszolgálatával és fohászával Allahhoz fordul, az belső békében és boldogságban fog élni, távol a zavarodottságtól és a belső rendetlenségtől, mert tudja, hogy a Tulajdonos Egy, a Teremtő Egy, és az Isten, Aki méltó az imádatra, Egy, tehát ő csakis Hozzá fog fordulni, és minden szolgálatával csak Hozzá közeledik.

Erről szól az egyik rövid szúra a Korán legfontosabb és legismertebb szúrái közül, az Iklhász. (lásd: Őszinteség, 112)

LAUNCHING

CURIOSITY

CLICK HERE

A Korán hangsúlyozza azt, hogy semmi sem történik Allah Akarata és Tudása nélkül, akár az eső cseppekről vagy a falevelek hullásától van szó.

Az Ikhász c. szúra értelmezése

Allah megparancsolja prófétájának, Mohamednek – béke és áldások legyenek vele – hogy világos magyarázatot adjon arra a kérdésre, hogy „**Ki Allah?**”

- Valóban, Allah Egy, és nincs Neki társa az imádatban.
- Hozzá fordul minden teremtmény kéréseik beteljesítéséért.
- Ő felette áll annak, hogy gyereke legyen, mert nem nemzett, és nem nemzetett, Ő az Első, és senki nincs Előtte.
- Nincs senki, aki egyenlő lenne Vele, vagy hasonló lenne Hozzá Lényében vagy Tulajdonságaiban, mert Ő a Teremtő, és minden más Rajta kívül csak teremtmény.

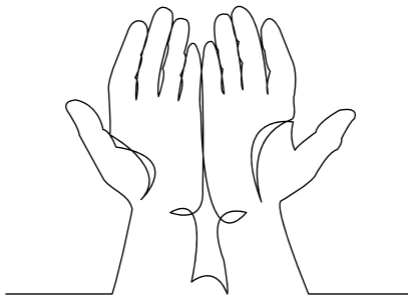

A természet törvénye és a saría között

Allah megteremtette ezt az univerzumot, és mindazt, ami benne van, testünk legkisebb sejtjétől a legtávolabbi galaxisig tökéletes pontossággal és olyan csodálatos rendben, amely nélkül az élet nem mehet tovább. Minden fizikus megerősíti, hogyha ebben a rendszerben egy minimális eltérés bekövetkezne, az beláthatatlan pusztulást eredményezne.

A muszlim abban hisz, hogy a Teremtő teremtette ezt a tökéletes rendszert teljes pontosságában, és Ő tudja, hogy mi a leghasznosabb a teremtményeinek törvények, szabályok és életmód tekintetében. A vallás, amit Ő elrendelt, az egyetlen olyan rendszer, amely megfelelő az emberiségnek, és ezáltal az emberiség meg tud menekülni attól a zsarnokságtól, amellyel egyes emberek elnyomnak másokat. Allah azt mondja a Koránban, mikor elmagyarázza, hogy Ő az Egyetlen, Aki teremtette az univerzumot, hogy Ő tudja a legjobban, hogy mi a legjobb teremtményeinek: „**Vajon annak ne lenne tudomása mindenről, Aki teremtett? Ő a Kegyes és a Mindentudó.**” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 67:14]

Az iszlámban nincs papság

Sok vallásban azt látjuk, hogy néhány ember előnyösebb helyzetben van másoknál, és hogy az emberek istenszolgálata és hite ezen emberek elégedettségével és elfogadásával van kapcsolatban. E vallások szerint ezen emberek közvetítők az emberek és Isten között, befolyással rendelkeznek az emberek között, és egyes esetekben akár a láthatatlant is ismerhetik. E vallások azt is állítják, hogy az emberek engedetlensége a közvetítők iránt szerencsétlenségük legnagyobb okozója.

Az iszlámban azonban nincsenek papok vagy szentek, mert az iszlám megtisztelte az embert, felemelte státuszát, és felszabadította mindenféle spirituális hatalomtól, amely közvetítőként szolgálna közte és Allah között. Az iszlám kimondja tehát, hogy az emberiség boldogsága, bűnbánata vagy istenszolgálata nem kapcsolható semmilyen személyhez, bármilyen jószágos is legyen az.

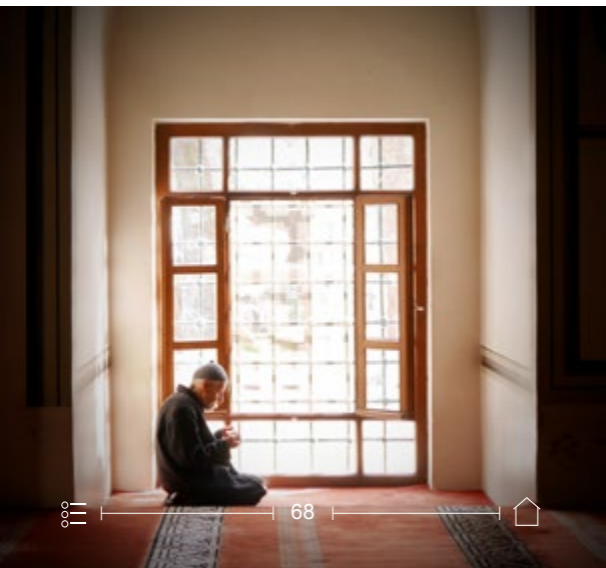
Az iszlám megtisztelte az embert, felemelte státuszát, és felszabadította mindenféle spirituális hatalomtól, amely közvetítőként szolgálna közte és Allah között. Az iszlám kimondja tehát, hogy az emberiség boldogsága, bűnbánata vagy istenszolgálatát nem kapcsolható semmilyen személyhez, bármilyen jószágos is legyen az.

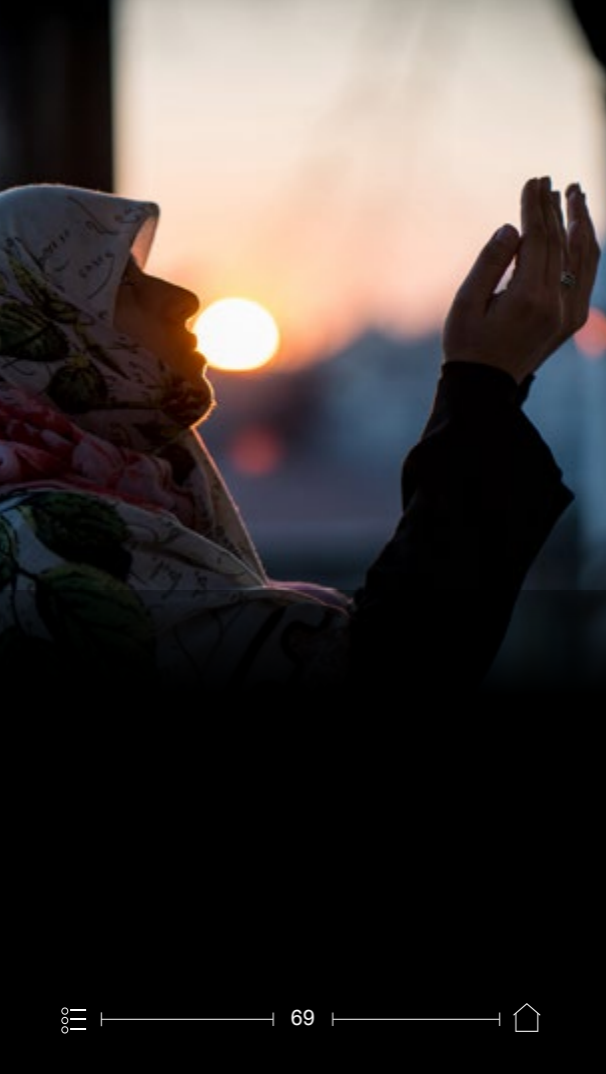
Az iszlám felszabadította az embert az intellektuális hatalom alól is, amely azt állítja, hogy a vallás ismeretének egyedüli birtokosa másokat kizáróan. A Korán nem csak, hogy a vallás ismeretét és a Korán megértését az emberek jogává tette, hanem még tovább ment, és ezt a kötelességükké tette, hogy minden muszlim erőfeszítést tegyen, hogy megtanulja a Koránt, megértse, elmélkedjen jelentésén, majd alkalmazza tanításait. (lásd: Szaad 38:29)

Tehát az istenszolgálat és a hit az ember és Ura között van, és senki nem lehet közöttük közvetítő. Allah, a Legmagasztaltabb közel van szolgáihoz, meghallgatja fohászaikat és felel rájuk, látja istenszolgálatukat és imáikat és megjutalmazza őket értük.

Egy emberi lény sem rendelkezik a feloldozás adományozásának vagy a bűnbánat elfogadásának jogával, és a szolga akár hányszor őszinte bűnbánatot tart, Allah annyiszor megbocsát neki, mert Allah közel van mindazokhoz, akik Hozzá fordulnak, és akik Őt hívják segítségül, ahogy a Korán mondja: **„És, ha kérdeznek téged (Mohamed) az Én szolgálaim Rólam, (akkor válaszold azt, hogy) Én bizony közel vagyok. Felelek azon fohászokdó fohászára, aki Hozzám fordul. Ők is figyeljenek hát Rám és higgyenek Bennem! Talán a helyes Útra vezéreltetnek.”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:186]

Van valamilyen különleges rituáléja az iszlámba való belépésnek?

Nincs semmilyen bonyolult rituáléja az iszlám elfogadásának, és nem szükséges egy meghatározott helyen megtenni, valamilyen különleges személy jelenlétében. Az ember csupán elmondja a tanúságtételt, ismerve a jelentését, és úgy, hogy hisz benne, és elfogadja a belőle következő parancsokat. A tanúságtétel a következő:

Ashadu an lá iláha illaLlah, (tanúsítom, hogy nincs más jogosan imádható istenség, csak Allah – tehát én egyedül Allahot imádom, és nem társítok Mellé senkit),

Wa ashadu anna Muhammadan raszúl-Allah (és tanúsítom, hogy Mohamed Allah Küldötte – minden emberhez, ezért betartom parancsait és távol maradok attól, amit megtiltott, és Allahot az ő törvényei és tanításai szerint fogom szolgálni.)

Kik valójában a Küldöttek?

Allah

Allah az embereket arra teremtette, hogy Őt szolgálják, és Küldötteket küldött hozzájuk, hogy megtanítsák nekik Allah Törvényét és az Ő vallását. Az emberek vallásának és evilági életének megújításán dolgoztak. Példaképpént szolgáltak népüknek, küzdöttek az elhajlások ellen és az embereket az egyenes útra hívták. Azért lettek elküldve, hogy az emberek ne hozhassanak kifogásokat az Ítéletnapon, hogy miért nem hittek Allahban evilági életükben. De milyenek is valójában a Küldöttek?

A Küldöttek emberi mivolta

A Korán számos versben megerősíti, hogy minden küldött ember volt, akiket Allah különleges kegyelemben részesített a kinyilatkoztatással és az üzenettel. Bár a Próféták is emberek, mint mi, de magasabb fokú tisztasággal és erényességgel rendelkeztek, mert Allah őket választotta ki arra, hogy átadják az Ő üzenetét és vallását az emberiségnek, ahogy a Korán említi: **„Én is csak olyan ember vagyok, mint ti! És az sugalltatott nekem, hogy a ti istenetek – az Egyetlen Isten!”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 18:110]

Tehát minden Küldött ember volt. Megszülettek, ahogy minden ember megszületik, meghaltak, ahogy minden ember meghal, megbetegedtek, ahogy minden ember megbetegszik. Nem különböznek másoktól testi felépítettségük és szükségleteik tekintetében.

Nem volt bennük semmi isteni, mert isteni tulajdonságokkal csakis Allah rendelkezik Egyedül. Ők emberek voltak, akik megkapták a kinyilatkoztatást, vagyis Allah parancsát az angyaloktól vagy más módon.

A korábbi népek csodának tartották a kinyilatkoztatás eredetét, ezért Allah elmagyarázta, hogy ez nem csoda, csak ez a módja annak, hogy közvetíti útmutatását és megtanítja vallását teremtményeinek. (lásd: Junusz 10:2)

A Küldöttek kiegyensúlyozott tisztelete

Allah a legjobb teremtményeit választotta ki arra, hogy átadják üzenetét. Ők mind istenfélő, nemes és egyenes emberek voltak. A Korán lejegyezte, hogy minden Küldött helyesen vezetett, jótevő, jámbor és kiválasztott volt, akik jobbak voltak a többi teremtménynél. (Al-Anám 6:84)

Ha e küldöttek valamelyike hibázott, Allah figyelmeztette, ezért ő megbánta hibáját és többet nem követte el azt. Ők soha nem szándékosan hibáztak.

A Korán részletesen jellemzi a prófétákat anélkül, hogy túlzásba vinné dicséretüket vagy részre hajló lenne. Nem követnek el nagy bűnöket, de nem istenségek, vagy istenségek gyermekei. Nem rendelkeznek az istenség és az úrság tulajdonságaival.

Ezt magyarázza el, mikor Allah kinyilatkoztatta a Koránban, hogy milyen párbeszéd fog lezajlani a Feltámadás Napján. Allah ezzel bemutatja Allah Prófétája, Jézus – béke és áldások legyenek vele – ártatlanságát azzal kapcsolatban, hogy az emberek imádták őt: **„Midőn Allah mondta: «Ó Jézus, Mária fia! Talán te mondtad az embereknek: „Engem vegyetek és anyámat két istennek Allah mellé!” Mondta: «Magasztaltassál! Hogyan mondhatnék én olyat, amihez nincs jogom? Ha én mondtam volna, Te bizony tudnád azt.**

A Korán számos versben megerősíti, hogy minden Küldött ember volt, akiket Allah különleges kegyelemben részesített a kinyilatkoztatással és az üzenettel.

Te tudod, mi van az én lelkemben, ám én nem tudom, mi van a Te lelkedben. Hiszen Te vagy a láthatatlan dolgok Tudója. * Csak azt mondtam nekik, amit Te parancsoltál meg nekem, azt, hogy: Allahot szolgáljátok! Az én Uramat és a ti Uratokat. Tanú voltam velük szemben, amíg közöttük tartózkodtam. Ám miután elszólítottál, Te vagy az őrző felettük. Te minden dologra Tanú vagy!»” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:116-117]

Bárki, aki elolvasta a Koránt tudja, hogy sok fejezetét prófétákról nevezték el, mint Ibrahim (Ábrahám), Juszuf (József), sőt, Allah még Szűz Máriának, Jézus édesanyjának – béke és áldások legyenek velük – is dedikált egy fejezetet.

Az iszlám álláspontja a Küldöttekkel kapcsolatban

Néhány ember azt gondolja, hogy a Korán csupán Allah Küldöttéről, Mohamedről – béke és áldások legyenek vele – tartalmaz történeteket és információkat. Meglepődnek, mikor megtudják, hogy a Korán Jézust – béke és áldások legyenek vele – több mint 25 alkalommal említi, mikor dicséri őt és megtisztítja az őt ért vádaktól. Mózeset – béke és áldások legyenek vele – 136 alkalommal említi név szerint, míg Mohamedet – béke és áldások legyenek vele – akinek a Korán ki lett nyilatkoztatva, csupán 5 alkalommal.

Miközben a más vallásokhoz tartozó emberek nem ismernek el mást, csak saját prófétáikat, és más vallások prófétái iránt ellenséges érzelmekkel viseltetnek, ha valaki elolvassa a Koránt, azt találja, hogy az ember nem lehet muszlim, ha nem hisz minden Küldöttben. Aki megtagadja bármelyiküket, kételkedik üzenetük igazában, vagy hamissággal vádolja őket, az kilép az iszlámból. A Korán megerősíti, hogy a Küldött (Mohamed Próféta – béke és áldások legyenek vele) és mindenki, aki hisz benne, hisz mindenben, ami Alláhtól jött. Hisznek tehát Allahban, az angyalokban és minden Küldöttben, és nem tesznek köztük különbséget. (lásd: Al-Baqarah 2:285).

**Az iszlám
álláspontja
Jézusról – béke
és áldások
legyenek vele**

Jézust

Jézust – béke és áldások legyenek vele – tartják a történelem egyik legfontosabb alakjának, és az egyik legfontosabb személynek, aki jót tett az emberiséggel. Az emberek álláspontja vele kapcsolatban különbözik: vannak olyanok, akik istenítik, tehát istennek vagy Isten fiának tartják, és olyanok, akik ellenségesei, hibákat tulajdonítanak neki és hamisan megvádolják. Mi ezek után az iszlám álláspontja vele kapcsolatban?

1

Jézus egyike a legnagyobb Küldötteknek

A Korán megerősíti, hogy Jézus – béke és áldások legyenek vele – a legnagyobb Küldöttek közé tartozik, és hogy édesanyja, a tiszta és szűz nő méhében, aki Urát hűen szolgálta, Allah hatalmából apa nélkül fogant meg. Allah csoda folytán teremtette őt (Jézust), ahogyan Ádámot szintén nemcsak apa, hanem anya nélkül is, ahogy Allah említi a Koránban. Jézus örök csoda, ahogyan Allah Ádámot apa és anya nélkül teremtette, ugyanúgy Jézust apa nélkül teremtett, az Ő hatalmából, mikor csak azt mondja valaminek, hogy „Légy”, és már meg is volt: **„Jézus példázata Allahnál olyan, mint Ádám példázata: porból teremtette meg őt, majd azt mondta neki: «Légy! És már meg is volt.»”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:59]

2 A muszlimok hisznek Jézus csodáiban

A muszlimok hisznek abban, hogy Jézus – béke és áldások legyenek vele – Allah Engedelmével csodákat tett, mint például meggyógyította a leprásokat és a vakokat, életre keltette a halottakat és elmondta az embereknek, hogy mit ettek, és mit tárolnak otthonaikban. Mindezeket Allah Engedelmével tette, és Allah ezeket a csodákat próféatasága és küldöttsége bizonyítékául és igazolásaként adta neki.

3 Allah szent könyvét, az Indzsílt (Evangéliumot) kapta kinyilatkoztatásként

A Korán hangsúlyozza, hogy Allah kinyilatkoztatta számára egyik legnagyobb Könyvét, az Indzsílt (Evangéliumot) útmutatásként, könyörületként és fényként az emberekhez.

4 Ő ember, nem isten

Az iszlám hangsúlyozza, hogy Jézus – béke és áldások legyenek vele – ember, Ádám leszármazottja. Allah megtisztelte őt és elküldte őt Izrael gyermekeihez, és sok csodát tett általa. Jézus nem rendelkezett Úrsággal vagy istenséggel, ahogy Allah mondja a Koránban: „Szolga ő, akivel szemben kegyet gyakoroltunk és példaképként állítottuk Izrael népének.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 43:59]

5 Nem feszítették keresztre, hanem élve felemeltetett a mennybe

Jézust – béke és áldások legyenek vele – az iszlám szerint nem ölték meg és nem feszítették keresztre, hanem Allah élve felemelte a mennybe. Mikor ellenségei meg akarták ölni, Allah hasonlívá tett valakit Jézushoz, és azt az embert feszítették keresztre és ölték meg, mert azt hitték, hogy ő Jézus. Jézus felemeltetett a mennybe, ahogy a Korán említi. (lásd: An-Niszáa 4:157-158)

A Próféták fája

Allahnak számos prófétája volt, közülük az itt említettek a leghíresebbek, béke és áldások legyenek mindannyiukkal.

Ádám: _____

Az emberiség atyja. Allah földből teremtette őt, és megparancsolta az angyaloknak, hogy boruljanak le előtte. Ádámnak le kellett jönnie a Paradicsomból a földre.

Nuh (Noé): _____

Az embereket Allah vallására hívta, de ők nem hittek. Elpusztította őket az özönvíz, de akik hittek, azok megmenekültek a bárkán.

Ibrahim (Ábrahám):

A próféták atyja, és az egyik legnagyobb Küldött, aki Allah Egyedülvalóságát (a monoteizmust) hirdette. Ő volt az első, aki felépítette a Kábát, a muszlimok imairányát is jelző szent épületet.

Iszmail (Izmael):

Ábrahám – béke legyen vele – fia, ő segített neki építeni a Kábát.

Iszháq (Izsák):

Ábrahám fia, akinek a születését az angyalok jövendölték meg Ábrahámnak – béke legyen velük.

Jákob:

Izsák fia – béke legyen velük –, Izraelnek is nevezték. Tőle származnak az izraeliták.

Juszuf (József):

Jákob fia – béke legyen velük, sok viszontagságot szenvedett, de végül az egyiptomi uralkodó legkiemelkedőbb tanácsadója lett.

Músza (Mózes):

Egyike Allah legnagyobb Küldötteinek, akit Izrael gyermekeihez küldött. Neki lett kinyilatkoztatva a Tóra. Allah csodákkal támogatta őt, de az egyiptomi Fáraó megtagadta Mózeszt. Allah ezért a Fáraót a tengerbe fullasztotta, Mózes és a vele lévők pedig megmenekültek.

Dawúd (Dávid):

Egy próféta, aki királyságot kapott népe felett.

Szulejmán (Salamon):

Dávid fia – béke legyen velük, akinek Allah nagy királyságot adott, és sok teremtményt hatalma alá rendelt

Zakaria (Zakariás):

Allah egyik prófétája Izrael gyermekei közül. Ő volt Mariamnak (Máriának), Jézus édesanyjának – béke legyen velük – gyámja volt, és aki felelős volt Mária neveléséért és oktatásáért. Allah egy fiúval áldotta meg őt idős kora és felesége meddősége ellenére: ő volt Jahja, vagyis Keresztelő János.

Ísza (Jézus):

Egyike a legnagyobb Küldötteknek. Allah apa nélkül teremtette meg édesanyja méhében. Izrael népéhez küldte őt el, az Indzsílt (Evangéliumot) adta neki, és sok csodával támogatta őt.

Mohamed:

A Próféták pecsétje. Az egész emberiséghez küldetett, és megerősítette az összes Küldöttet, aki előtte jött. Allah a Koránt nyilatkoztatta ki neki örök csodaként.

Ki az iszlám Küldötte?

Mohamed

Mohamed az iszlám Prófétájának a neve.

Ez az egyik legelterjedtebb név a földön napjainkban, és jelentése „dicséretre méltó”, valaki akinek dicsérik erkölcsét és cselekedeteit.

Tehát ki is Mohamed?

Az iszlám Prófétájának neve:

Mohamed bin 'Abd Allah bin Abdul Muttalib bin Hásim Al-Quraisi (570-632).

Minden muszlim hisz abban, hogy:

Ő Allah Küldötte az egész világ számára

Allah Mohamedet – béke és áldások legyenek vele – minden néphez, az összes nemzetiséghez küldte, és minden népszámára kötelezővé tette a neki való engedelmességet. A Korán azt mondja: „**Mondd: «Ó, emberek! Én bizony Allah Küldötte vagyok hozzátok, mindenkihez közületek.»**” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 7:158]

Allah a Koránt nyilatkoztatta ki számára

Allah Mohamednek – béke és áldások legyenek vele – nyilatkoztatta ki végső és legtökéletesebb Könyvét, a Koránt, amelyben nincs tévedés.

Ő minden Próféta és Küldött pecsétje

Allah Mohamedet – béke és áldások legyenek vele – küldte minden próféta pecsétjeként, tehát nem fog jönni utána más próféta, ahogy a Korán mondja: „(...)Ő Allah Küldötte, a Próféták Pecsétje(...)” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 33:40]

Az iszlám Prófétája, Mohamed – béke és áldások legyenek vele – életének gyors áttekintése

1. Születése

Mekkában született, az Arab félsziget nyugati részén, az 570-es évben. Édesapja meghalt, mielőtt édesanyja megszülte volna őt. Kisgyermek korában elvesztette édesanyját is, ezért nagyapja, Abdul Muttalib, majd az ő halála után nagybátyja, Abu Tálib nevelte.

2. Élete a Prófétaság előtt

Törzsében, a Quraisban élt negyven évig, Prófétasága előtt (570-től 609-ig). A szép jellem, az egyenesség és a kiválóság példája volt. Úgy emlegették, mint „A Megbízható”. Birkákat őrzött, majd kereskedőként dolgozott.

Az iszlám előtt Allah Küldötte egyistenhívő volt, aki Allahot imádta Ábrahám vallása szerint, és elutasított mindenféle bálványimádást és a pogányság minden cselekedetét. Írástudatlan volt, nem tudott írni, sem olvasni.

3. Küldetése

Mikor Allah Küldötte – béke és áldások legyenek vele – negyven éves lett, miközben elmélkedett és fohászkodott a Hira barlangban a Núr hegyen (egyike a Mekka melletti hegyeknek), kinyilatkoztatást kapott Alláhtól. Elkezdődött a Korán kinyilatkoztatása, és Allah első kinyilatkoztatott szavai a következők voltak: **„Olvass az Urad Nevében, Aki teremtett (minden létezőt).”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 96:1]

Ezzel kezdetét vette egy új korszak, a tudás, az olvasás, a fény, és az emberiség útmutatásának a korszaka. Ezt követően a Korán kinyilatkoztatása 23 éven keresztül folytatódott.

4. Az iszlámra hívás kezdete

Allah Küldötte – béke és áldások legyenek vele – először három évig titokban hívott Allah vallására, majd nyíltan Mekkában további tíz évig. Követői közül sokan gyengék és szegények voltak, ahogy minden Küldött követői. Allah Küldötte – béke és áldások legyenek vele – és a hívők különböző viszontagságokat éltek át törzsük, a Qurais elnyomása és igazságtalansága miatt. Mohamed – béke és áldások legyenek vele – bemutatta az iszlámot a Mekkába zarándoklatra érkező törzseknek, és Medina népe elfogadta, majd a muszlimok szép lassan elkezdtek kivándorolni.

5. Kivándorlása

622-ben kivándorolt Al-Medina Al-Munawwarába, amit akkor Jathribnak hívtak. Ötvenhárom éves volt ekkor, és az után vándorolt ki, miután a Qurais vezetői csett szóttek ellene, hogy megöljék. Tíz évig élt ott, amely alatt hívta az embereket az iszlámra, megtanította nekik az imát, az adakozást, a szép viselkedést és az iszlám többi törvényét.

6. Az iszlám hirdetése

Allah Küldötte – béke és áldások legyenek vele – megalapozta az iszlám civilizációt Medinában kivándorlása után (622-632), és elhelyezte a muszlim közösség alapköveit. Megszüntette a törzsi rasszizmust és a tudást hirdette. Lefektette az igazság, az egyenesség, a testvériség, az együttműködés és a törvény alapjait. Voltak olyan törzsek, amelyek véget akartak vetni az iszlámnak, így sok csata alakult ki és hadjáratokat indítottak, amelyekben Allah győzelmet adott vallásának és Küldöttének. Az emeberek többsége elfogadta az iszlámot. Mekka és az Arab félsziget sok városa és törzse önként és boldogan vette fel az iszlámot, ezt a nagyszerű vallást.

7. Halála

Szafar iszlám hónapban, a Kivándorlás utáni 11. évben, miután Allah Küldötte – béke és áldások legyenek vele – átadta az Üzenetet, és Allah kegye beteljesedett az emberiségen a vallás teljessé tétele által, a Prófétának – béke és áldások legyenek vele – magasra szökött a láza, majd a Kivándorlás utáni 11. évben Rabi al-Awwal hónapban egy hétfői napon, amely megegyezik Jézus születése után 632. év 8. hónapjának 6. napjával, hatvanhárom éves korában meghalt. Áisah – Allah legyen vele elégedett – szobájában temették el, a Próféta Mecsetje mellett.

**Mohamed, Allah
Küldötte, a pártatlan
emberek
szemszögéből**

Nincs

Nincs olyan pártatlan ember, bármilyen kultúrából is származik, aki miután tanulmányozza Mohamed Próféta – béke és áldások legyenek vele – életrajzát, ne ragadná magával a csodálat és a meglepetés minden egyes részletének hatására. Tudósok, filozófusok, írók, Keletről és Nyugatról tanúskodnak erről könyveikben és beszédeikben. Ezek közül hozunk most néhány példát:

Mahatma Gandhi:

„Meg akartam ismerni annak (Mohamednek) az életét, aki ma is milliók szívének központi alakja... Egyre jobban meggyőződtem arról, hogy nem a kard volt az, amely létjogosultságot szerzett az iszlámnak abban az időben. A szigorú egyszerűség, a Próféta végletes önzetlensége, a szerződések pontos betartása, őszinte odaadása barátai és követői felé, egyenessége, bátorsága, abszolút bizalma Istenben és saját küldetésének helyességében: ezek, és nem a kard volt az, ami miatt minden akadály elhárult előlük Amikor befejeztem a második kötetét a Próféta életrajzának sajnáltam, hogy nincs még több belőlük.”

(Mahatma Gandhi összegyűjtött művei, 25. kötet, 127. old)

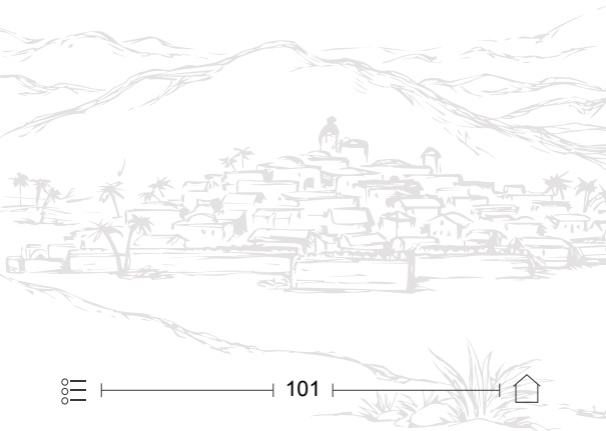
„Meg akartam ismerni annak (Mohamednek) az életét, aki ma is milliók szívének központi alakja... Egyre jobban meggyőződtem arról, hogy nem a kard volt az, amely létjogosultságot szerzett az iszlámnak abban az időben.” (Gandhi)

Michael H. Hart
népszerű könyvében,
a *Történelem*
legbefolyásosabb
embereinek
rangsorolása című
műben Mohamedet
– béke és áldások
legyenek vele – a százas

lista legelejére tette, és a következőképpen magyarázta e döntését: „Az, hogy Mohamedet választottam a világ legbefolyásosabb emberei listájának elejére, meglephet néhány olvasót, mások pedig megkérdőjelezhetik, de ő volt az egyetlen ember a történelemben, aki messzemenőig sikeres volt mind vallási, mind világi értelemben.”

(lásd: *Történelem legbefolyásosabb embereinek rangsorolása*, Michael H. Hart, 3. old.)

A híres francia költő, **Alphonse de Lamartine** azt mondja *Törökország története* című könyvében: „Ha a cél nagysága, az eszközök kicsinysége, és az eredmény hatalmassága az ember géniuszának

három ismérve, akkor ki merészelné a modern történelem bármelyik nagy emberét összemérni Mohameddel?”

(Alphonse de Lamartine, *Histoire de la Turquie*, Párizs, Chez Wolfgang Gerhard, 1. kötet, 111. old.)

Az indiai filozófus, **Ramakrishna** azt mondta: „A körülmények megváltoztak, de Isten prófétája győzelemben vagy vereségben, hatalomban vagy nehézségben, gazdagságban vagy szegénységben ugyanaz az ember, ugyanaz a jellem. Mint Isten minden törvénye, útja, Isten Prófétái is változatlanok.”

(Mohamed, az iszlám prófétája, 24. old.)

A legnagyobb német költő, **Goethe** levelet írt barátnőjének az iszlám és Mohamed iránti csodálatáról. Kathrine Mommsen írt erről Goethe-ről szóló könyvében: *„Még mikor hetvenes éveiben járt,*

akkor sem csökkent iszlám iránti rajongása, sőt, inkább növekedett.”

(lásd: Goethe és az arab világ, Kathrine Mommsen, 177. old.)

Stobart professzor azt mondta: *„Nincs egyetlen egy példa sem az egész történelemben, amely megközelítené Mohamed személyiségét... ha összehasonlítjuk a számára elérhető lehetőségek csekélységét és az általa elért munka kiterjedtségét és tartósságát. A világtörténelem egyetlen neve sem fénylik olyan különleges fényvel, mint a mekkai prófétáé.”*

(James William Hampson Stobart, Iszlám és az alapítója, 1884, London, Keresztény tudást támogató társaság, 227-228. old.)

Simon Ockley azt mondja *A szaracén birodalom története* című könyvében: „*Nem a vallás hirdetése, hanem az állandósága, ami megérdemli csodálatunkat, ugyanaz a tiszta és tökéletes*

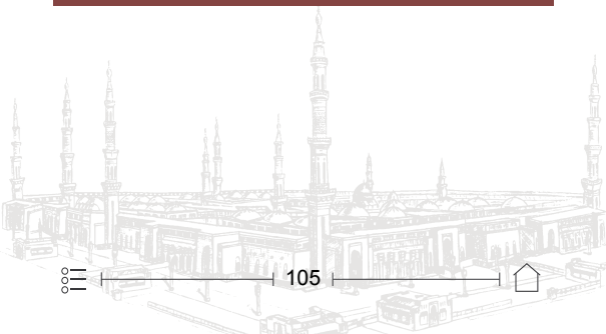
benyomás, amelyet Mekkában és Medinában gyakorolt, ezt őrizték meg az indiai, afrikai és török új muszlimok.”

(Simon Ockley, *A szaracén birodalom története*, 1870, 1. kiadás: Al. Murray, 45. old.)

„A tiszta és tökéletes benyomás, amelyet Mekkában és Medinában gyakorolt, ezt őrizték meg az indiai, afrikai és török új muszlimok.”

(Simon Ockley)

Will Durant népszerű gyűjteménye: A civilizáció története

„Ha megvizsgáljuk, ki tette a legnagyobb hatást az emberek életére, azt kell mondanunk, hogy Mohamed volt a történelem legnagyobb személyisége. Felvállalta, hogy felemeli egy olyan nép spirituális és erkölcsi szintjét, akik egy megműveletlen sivatagban éltek, barbár körülmények között. Sikeresebb volt, mint bármely más reformer az egész történelemben, és nem találunk senki mást rajta kívül, aki mindent elért, amit akart... Mikor elkezdte hívni az embereket az iszlámra, az Arab félsziget csak egy megműveletlen sivatag volt, ahol kis bálványimádó törzsek éltek, akik nem értették meg egymást, de mire a Próféta meghalt, egy nemzet lettek (sok nép egyesült egy nyelvben és egy nemzetben). Megfékezte a fanatizmust és a babonát. A judaizmus, a kereszténység és saját népe vallása alapjain egy egyszerű, érthető és erős vallást épített. Képes volt több csatát megnyerni egy röpke nemzedék ideje alatt, és egy nagy országot épített csupán egy évszázad alatt. Személyisége mai napig nagy hatást tesz világunk több mint felére.”

(lásd: A civilizáció története, A hit kora, 4. kötet, 174. old.)

Iszlámra térése után – de valaha Mohamed egyik legádázabb ellensége — elbeszélte nekünk a csodálatos történetet, amikor Mohamed Próféta – béke és áldások legyenek vele – levele érkezett Hérakleioszhoz, a bizánci császárhoz a 628-as évben, amelyben meghívta őt az iszlámra. Hérakleioszt lenyűgözte a levél, ezért kérte, hogy hozzá vezessenek egy embert az arabok földjéről, aki ismeri a Próféta-t és családi kapcsolatai vannak vele. Abu Szufiánt, aki üzleti úton volt Szíriában (ő volt a Qurais egyik vezetője, és ő volt a legellenségesebb a Próféta-val abban az időben), és társait behívták a palotába. Hérakleiosz feltette neki tolmácsai segítségével nagyon intellektuális és bölcs kérdéseit, hogy megtudja, vajon a Küldött – béke és áldások legyenek vele – igaz vagy hamis. Mikor hallotta Abu Szufián (Allah legyen vele elégedett) válaszait, azt mondta neki:

„Meggérdeztelek a családjáról, és azt mondtad, hogy nemesi családból származik. Így van a Küldöttek esetében. Népeik nemesi családjaiból származnak.

Meggérdeztem tőled: Volt-e közöttetek, aki ugyanazt mondta, amit ő, és azt mondtad, hogy nem. Azt mondom: Ha valaki ugyanazt mondta volna, amit ő mond most, azt mondtam volna, hogy ő csak ismétli, amit mások mondtak korábban.

Meggérdeztem tőled: Volt valamelyik őse király? Azt mondtad: Nem. Ha valamelyik őse király lett volna, azt mondtam volna, hogy elődje királyságát akarja.

Meggérdeztem tőled: Gyanakodtál arra valaha, hogy hazudik, mielőtt azt mondta, amit mondott, és te azt felelted, hogy nem. Akkor tudtam, hogy aki elhagyja a hazugságot az embereknek, az nem hazudik Istennek!

Meggérdeztem tőled, hogy akik követik, azok a nemesek vagy a gyengék, és azt felelted, hogy követői a gyenge emberek. Igen, ilyenek a Küldöttek követői.

Meggérdeztem tőled, hogy növekszik vagy csökken a számuk, és te azt mondtad, hogy növekszik. Ezt teszi a hit, amíg teljessé nem válik.

Megkérdeztem tőled, hogy volt-e követői közül, aki hitehagyott lett, mert nem tetszett neki a vallás, miután felvette a vallást, és azt mondtad: Nem. Igen, ezt teszi a hit, miután behatolt a szívekbe.

Megkérdeztem tőled, hogy megszegte-e valaha az ígétét, és azt mondtad: Nem. Ilyenek a Küldöttek. Nem szegik meg az ígétüket.

És megkérdeztem tőled, hogy mit parancsol nektek, és azt mondtad, hogy azt parancsolja, hogy Egyedül Allahot imádjátok, és ne társítsatok Mellé senkit imádatban, hogy megparancsolta nektek az imát, a becsületességet, a tisztaságot; hogy megtiltja nektek a bálványimádást.

Ha az, amit mondtál, igaz, akkor az ő királysága (hamarosan) ki fog terjedni addig, ami az én lábam alatt van. Tudom, hogy egy ilyen Próféta el fog jönni, de nem gondoltam, hogy közületek lesz. Ha itt tudnám hagyni a királyságom ügyeit most, azonnal elmennék találkozni veled, és ha ott lennék bizonyosan megmosnám a lábait.” (Al-Bukhári 7)

Történetek Mohamed Próféta jelleméről

Allah

Allah Küldötte – béke és áldások legyenek vele – a legnemesebb emberi etika példája volt, és ezt pártatlan emberek tanúsítják keletről és nyugatról, még az ellenségei is, sőt, a Korán is szuperlatívuszokban beszél jelleméről.

Mikor feleségét, Áisát (Allah legyen vele elégedett) megkérdezték Mohamed, Allah küldötte jelleméről, nem talált más szavakat, hogy leírja, mint a következő kifejezést:

„Az ő jelleme a Korán.” Ez azt jelenti, hogy a Korán tanításainak ő volt a megtestesítője, a példája.

A következőkben rövid összefoglalást olvashatunk jelleméről.

Alázatosság

Allah Küldötte – béke és áldások legyenek vele – nem fogadta el az emberektől, hogy felálljanak, mikor belépett valahová, sőt, megtiltotta társainak, hogy ezt tegyék, olyannyira, hogy társai – iránta érzett nagy szeretetük ellenére – nem álltak fel, ha meglátták. Ezt csak azért tették, mert tudták, hogy ő nem szereti. (Ahmed 12345)

- Ádi ibn Hátim, aki egy fontos ember volt az arabok vezetői között elment hozzá, mielőtt muszlim lett, hogy megtudja az igazságot a hívásáról. Ádi azt mondta: **„Elmentem hozzá, és vele volt egy nő a gyermekeivel akik megkérték, hogy álljon meg, és ő – béke és áldások legyenek vele – meg állt egy hosszabb időre, amíg elmondták mire van szükségük. Akkor rájöttem, hogy ő nem (olyan, mint) Koszró király, vagy Cézár.”** (Ahmed 19381), mert az alázatosság minden prófétának a tulajdonsága.

Az iszlám Prófétája - Allah békéje és áldásai legyenek vele - saját szükségleteit egyedül oldotta meg, szolgált a családját, és segített nekik a házimunkákban.

Úgy ült a társaival, mint egy közölük, annyira, hogy az idegenek, akik nem ismerték őt, nem tudták, hogy melyik ő a társai között, és azt kérdezték: **„Ki közöttetek Mohamed?”** (lásd: Al-Bukhári 63)

- Néhány társa elmondta róla, hogy az összes elfoglaltsága ellenére nem utasította el az embereket, ha segítséget kértek tőle, bármilyen kicsi és jelentéktelen érdek is volt az. Egyszer egy rabszolganő megfogta a kezét, és oda vitte, ahová akarta, hogy segítsen neki szükségében. (lásd: Al-Bukhári 5724)
- A jeles társ, Omár ibn Al-Khattáb (Allah legyen vele elégedett) elbeszélte, hogy elment Mohamed Prófétához, és látta oldalán a (datolyapálma leveleiből szőtt) matrac lenyomatát. Omár sírt, és a Próféta – béke és áldások legyenek vele – megkérdezte:

„Miért sírsz?” Omár azt mondta: „Ó, Allah Küldötte, Koszró és Cézár (bár hitetlenek), gazdagságban élnek, miközben te vagy Allah Küldötte!” Azt mondta: **„Nem örülsz, hogy övék az anyagi világ, de a miénk a Túlvilág (Paradicsom)?”** (Al-Bukhári 3503)

Saját szükségleteit egyedül oldotta meg, szolgálta családját, és segített nekik a házimunkákban.

Mikor feleségét, Áisát – Allah legyen vele elégedett – megkérdezték, hogy mit csinált, mikor otthon volt, azt mondta: **„A családjával foglalkozott.”** (Bukhári 644), ami azt jelenti, hogy a családjának segített. Azt is mondta:

„Úgy viselkedett, mint bárki más: megjavította cipőjét és befoltozta ruháját.” (Ahmed 24749)

- Azt mondta – béke és áldások legyenek vele – : **„Akinak szívében van akár egy hangyányi arrogancia is, az nem lép be a Paradicsomba.”** (Muszlim 91)

Könyörület

Azt mondta – béke és áldások legyenek vele: **„A kik könyörületesek, azok könyörületet kapnak a Legkönyörületesebbtől. Legyetek könyörületesek azokkal, akik a földön vannak, és Aki a mennyben van, az könyörületes lesz veletek.”** (Abu Dávúd 4941)

A Próféta – béke és áldások legyenek vele – könyörületét sok példa illusztrálja, ezek közé tartoznak a következők:

Könyörülete a gyerekek iránt:

- Azt mondta – béke és áldások legyenek vele: **„Akik könyörületesek, azok könyörületet kapnak a Legkönyörületesebbtől. Legyetek könyörületesek azokkal, akik a földön vannak, és Aki a mennyben van, az könyörületes lesz veletek.”** (Abu Dáwúd 4941)

Az ima az iszlám pillérei közé tartozik, és ezalatt a beszéd és sok mozdulat nem megengedett, egyszer úgy imádkozott, hogy unokáját, Umama bint Zainabot tartotta a ölében. Mikor leborult, letette, és mikor felállt, felvette. (lásd: Al-Bukhári 494)

- Amikor imádkozott, és hallott egy gyermeket sírni, gyorsította az imáját és azt mondta – béke és áldások legyenek vele –: **„Mikor felállok imádkozni, hosszan szeretném végezni. Azonban ha meghalok egy gyermeket sírni, akkor lerövidítem, hogy csökkentsem az anyja aggodalmát.”** (Al-Bukhári 675)

Könyörülete a nők iránt:

- A Próféta – béke és áldások legyenek vele – arra ösztönözte az embereket, hogy gondoskodjanak a lányokról és bánjanak jól velük. Azt mondta: **„Akinak van egy vagy több lánya, jól felneveli őket és jól bánik velük, annak ők pajzs lesznek a Tűz ellen.”** (Al-Bukhári 5649)

- DVégakaratóban hangsúlyozta a feleség jogait és annak fontosságát, hogy gondoskodni kell róla és tiszteletben kell tartani kéréseit. Azt parancsolta a muszlimoknak, hogy azt tanácsolják egymásnak: **„Legyetek kedvesek a nőkkel.”** (Al-Bukhári 4890)
- Egyedi példáját mutatta családjára iránti kedvességének, olyannyira, hogy egyszer letérdepelt a földre, és úgy segített feleségének, Szafijának felszállni a tevére, hogy a térdére léptette. (lásd: Al-Bukhári 2120)
- Valahányszor lánya, Fatima (Allah legyen vele elégedett) elment hozzá, elébe ment, megfogta a kezét, és megcsókolta homlokát. Majd leültette maga mellé. (lásd: Abu Dáwúd 5217)

Könyörülete a gyengék iránt:

- A Próféta – béke és áldások legyenek vele – ösztönözte az embereket, hogy neveljék fel az árvákat, és azt mondta: „Én és az árva gyámja így leszünk a Paradicsomban” és mutatóujját és középső ujját kistávolsággal egymás mellé tette. (Al-Bukhári 4998)
- Azt, aki igyekszik megadni az özvegyek és a szegények szükségleteit, úgy említette, mint azt, aki Allah ügyéért harcol, és aki nappal böjtöl, és éjszaka imádkozik. (lásd: Al-Bukhári 5661)

- Kijelentette, hogy a gyengék iránti jó bánásmód és jogaik megadása az oka annak, hogy valaki ellátást és győzelmet kapjon Allahtól: **„Keressétek meg értem a gyengéket, mert valóban, megkapjátok a győzelmet és az ellátást Allahtól a gyengék által (vagyis azért, mert ők köztetek élnek, és fohászknak Allahhoz értetek.)”** (Abu Dáwúd 2594).

Allah Küldötte -Allah békéje és áldásai legyenek vele– kijelentette, hogy a gyengék iránti jó bánásmód és jogaik megadása az oka annak, hogy valaki ellátást és győzelmet kapjon.

Igazságosság

- A Próféta – béke és áldások legyenek vele – messzemenőig igazságos volt. Allah törvénye által ítélték, még ha saját legközelebbi rokonairól is volt szó. Ezt a Korán útmutatása szerint tette: **„Ó ti, akik hisztek! Legyetek szilárdan igazságosak, ha tanúkként álltok Allah előtt, még ha magatok ellen, vagy a szülők ellen, rokonok ellen (tanúskodtok is).”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:135]
- A Próféta – béke és áldások legyenek vele – azt mondta mikor néhány társa elment hozzá közbenjárni egy magas társadalmi pozícióval rendelkező nőért, hogy a lopásért járó büntetést ne hajtsák rajta végre: **„Esküszöm Arra, Aki Mohamed lelkét tartja Kezében, hogy még akkor is, ha Fatima, Mohamed lánya lopna, le vágnám a kezét.”** (Al-Bukhári 4053)
- Mikor betiltotta az uzsorát az embereknek, a hozzá legközelebbiek eseténél kezdte: nagybátyjánál, Al-Abbásznál. Azt mondta: **„Az első uzsora, amit eltörlök, a mi uzsoránk, Al-Abbász ibn Abdul-Muttalib uzsorája teljesen megszűnt.”** (Muszlim 1218)

- A nép civilizáltságának mérőfokát úgy határozta meg, hogy az alárendelt emberek mennyire követelhetik jogaikat a hatalommal rendelkezőktől félelem és habozás nélkül. Azt mondta: **„Ne legyen megtisztítva (a bűntől) az a nép akik között a gyengék nem vehetik el jogaikat habozás nélkül.”** (Ibn Mádzsah 2426).

Jóság és bőkezűség

- Egy ember elment hozzá, és pénzt kért tőle. A Próféta – béke és áldások legyenek vele – azt mondta neki: **„«Vegyél, amit akarsz az én számlámra.» Társa, Omár azt mondta: «Ó Allah Küldötte! Allah nem tett rád nagyobb terhet, mint amit el tudsz viselni.» Allah Küldöttének ez nem tetszett, és az ember azt mondta: „«Költs, és ne félj, hogy a Trón Ura (Allah) megrövidít.» Akkor a Próféta – béke és áldások legyenek vele – mosolygott és arca örömmel sugárzott”.** (Al-Ahadith Al-Mukhtára 88)
- Nyolcvanezer dirhemet adtak neki, amit egy gyékényre helyezett. Majd szétszította azok között, akik segítséget szedtek, amíg nem maradt belőle semmi. (lásd: Al-Hákim 5423)

Türelem és állhatatosság

- Allah Küldötte – béke és áldások legyenek vele – Táifból (hegyi város 90 km-re Mekkától) nagyon szomorúan távozott, miután azért ment oda, hogy az iszlámra hívja az embereket. Bántották őt és nagyon csúnyán válaszoltak neki. Mekkába való hazaútja közben, ahol saját népe szintén kiűzte és bántotta, Allah küldött hozzá egy angyalt, aki megkérdezte a Prófétát, hogy elpusztítsa-e Táif népét, de ő azt mondta: **„Inkább azt remélem, hogy Allah támaszt utódaik között olyanokat, akik Őt imádják, és nem társítanak Mellé senkit.”** (Al-Bukhári 3059)

A források megemlékeztek, hogy az iszlám Küldöttének - Allah békéje és áldásai legyenek vele – sosem volt gyűjtött pénze.

- A mekkai néppel még ennél is többet tett; akik elűzték otthonából, megsértették őt szavakkal és kardokkal. Évekig nem szűntek meg őt és társait bántalmazni. Mikor eljött a győzelem Allahtól, meghódította Mekkát és mindannyian a kezében voltak, egyszerűen felállt és megkérdezte tőlük: **„Mit gondoltok, mit fogok tenni veletek?”** Azt mondták: **„Jót, te egy bőkezű testvér vagy, egy bőkezű testvér fia.”** Azt mondta: **„Azt mondom nektek, amit testvérem, Juszuf (József próféta) mondott (József próféta, Jákob fia megbocsátott a testvéreinek, akik bántották őt és beledobták egy kútba): „Ma ne sújtson benneteket gáncs! Allah megbocsát nektek. Ő a Legirgalmasabb Irgalmazó!”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 12:92] **Mohamed Próféta azt mondta nekik: „Menjetek, szabadok vagytok!”** (Al-Baihaqi 18275).

Aszkézis az evilági élvezetek tekintetében

- Allah Küldötte – béke és áldások legyenek vele – mindig Ura, a Magasztos parancsát követte: **„És ne mereszd a szemeidet arra, amit Mi bizonyos pároknak adtunk az evilági élet ragyogó díszeiként bizonyos időre, hogy ezekkel próbának vessük őket alá. Ám az Urad gondoskodása jobb és maradandóbb!”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 20:131]
- Társa, Omár (Allah legyen vele elégedett) elment hozzá egy nap mikor a gyékényén feküdt, ami nyomot hagyott a testén. Omár azt mondta: **„Végigpillantottam a szobán, és Allahra, semmit nem láttam, ami értékes vagy figyelemre méltó lett volna. Azt mondtam (Allah Küldöttének – béke és áldások legyenek vele): Fohászoldj Allahhoz, hogy néped (követőid) jólétben**

éljenek, mert Allah jólétet adott a perzsáknak és a bizánciaknak, megkapták az evilág luxusait, annak ellenére, hogy nem imádják Allahot.” A Próféta – béke és áldások legyenek vele – azt mondta: „Ó Ibn Al-Khattáb! Talán kételkedsz (hogy a Túlvilág jobb, mint az evilág)? Ezek olyan népek, akiknek az élvezetek előre lettek hozva az evilági életbe.” (Al-Bukhári 2336).

- **Azt mondta: „Mi számomra ez a világ? Nem vagyok más ebben a világban, mint az a lovas, aki a fa árnyékában megpihent, aztán folytatta útját, elhagyva a fát.” (At-Tirmidhi 2377).**
- **Egy, két, vagy akár három hónap is eltelt egymás után úgy, hogy Allah Küldötte – béke és áldások legyenek vele – házában nem gyújtottak tüzet főzéshez. Datolyán és vízen éltek. (lásd: Al-Bukhári 2428) Volt, hogy egész nap éhezett, és még egy rossz minőségű datolyát sem talált,**

Az iszlám Küldötte - Allah békéje és áldásai legyenek vele – ahhoz hasonlította az evilágot mint amikor egy lovas egy fa alatt megpihen aztán tovább megy, otthagya a fát.

amivel megtölthette volna gyomrát. (lásd: Muszlim 2977) Soha nem lakott jól búzakenyérrel három egymást követő nap haláláig, a legtöbb kenyér, amit evett, árpából készült. (lásd: Muszlim 2976).

Lojalitás

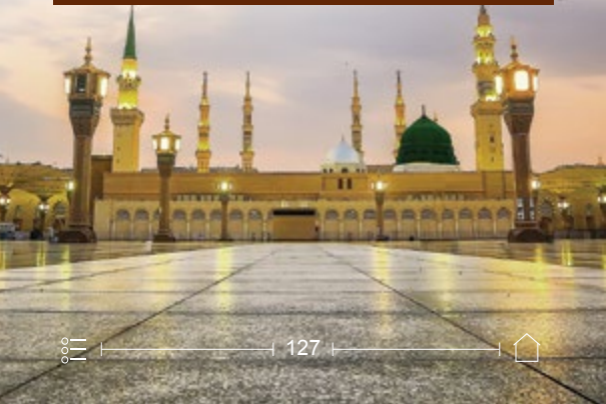
- A kötelezettségek teljesítése a nemes és legtisztéletreméltebb viselkedésmódok közé tartozik. Foka tovább emelkedik a szívben, ha szívesség viszonzásaként történik, a feleket kötelező szerződés nélkül. Ilyen volt Allah Küldöttének – béke és áldások legyenek vele – a jelleme; visszaadta a szívességet valami jobbal, még akkor is, ha nem kötelezte őt erre semmilyen megegyezés – mit tett akkor, ha még szerződés is volt?
- Mikor Hérakleiosz, a keresztények királya megkérdezte a quraisi hitetleneket a Próféta – béke és áldások legyenek vele – tulajdonságairól, azt is megkérdezte tőlük: „**«Megszegte-e valaha az ígéretét?»** **Azt mondták: «Nem».** **Azt mondta: «Ilyenek a Küldöttek. Nem szegik meg az ígéretüket.»**” (Al-Bukhári 7)

- Lojalitása legmagasabb fokát érte el első felesége, Khadidzsa (Allah legyen vele elégedett) iránt, akinek megőrizte státuszát és elismerte szerepét. Mindig igyekezett tiszteletét kifejezni (Khadidzsa) rokonai és barátai iránt
- Áisah (Allah legyen vele elégedett), Mohamed Próféta – béke és áldások legyenek vele – felesége beszél az első feleség, Khadidzsa iránti lojalitásról, aki az iszlám első idejében halt meg, és Áisah nem ismerte őt. Azt mondta: **„A Próféta sokszor emlegette őt nekünk. Volt, hogy birkát vágott, és mikor felvágta, küldött belőle Khadidzsa barátainak. Amikor azt kérdeztem tőle: Nincs más nő a világon csak Khadidzsa? A Próféta azt felelte: « Ő hitt nekem, mikor senki más; elfogadta az iszlámot, mikor az emberek elutasítottak engem; és segített nekem és megnyugtatott, mikor senki más nem volt, aki segítő kezet nyújtott volna nekem» – így emlegette kiválóságát.”** (Al-Bukhári 3607)
- Egyszer delegáció érkezett Nadzsasitól (Etiópia királyától, aki védelmet adott a muszlimoknak az iszlám elején), a Próféta – béke és áldások legyenek vele – felállt, és maga szolgálta ki őket.

- Társai azt mondták neki: *„Majd mi megcsináljuk helyetted.”* Azt mondta: *„Ők bőkezűek voltak az én társaimmal korábban, és szeretném őket ezért megjutalmazni.”* (Suáb Al-Imán 8704)

Mohamed Próféta – béke és áldások legyenek vele – a legegységesebb jó jellemvonásokkal rendelkezett az élet minden területén, mert alkalmazta Allah parancsait, és követte az előtte lévő nemes Próféták példáit.

A Próféta mecsetje, Medinában. A muszlimok Mediná al-Munaúrának is nevezik, és ez a második legfontosabb szent város Mekka után, ahová a Próféta - Allah békéje és áldásai legyenek vele – vándorolt ki és építette fel ezt a mecsetet, ahol most a sírja is található. A mecsetet évente több millió muszlim látogatja.

**Mohamed –
béke és áldások
legyenek vele –
mondásai**

Muslims

A muszlimok fontosnak tartották átadni a Próféta – béke és áldások legyenek vele – szavait szóban és írásban. A memorizálók és a tudósok egymással versengve igazolták és ellenőrizték szavait. Az információ és hír igazolásának lenyűgöző rendszerét mutattak be a világnak, amely alapján ellenőrizni lehet, mi igaz és mi nem, még a mondatok és szavak legkisebb részletéig is, és hogy amit hozzáadtak, az nem tartozik hozzá.

A továbbiakban Allah Küldötte, Mohamed prófétai hagyományából olvashatunk néhány példát:

- ***„A tettek csakis a szándék alapján (ítéltetnek meg), és minden embert csakis az illet meg, amit szándékozott.”*** (Al-Bukhári 1)
- ***„Az igazságosság jó jellem, és a bűn az, ami kétséget ébreszt, és nem szeretnéd, hogy az emberek tudjanak róla.”*** (Muszlim 2553)
- ***„Fordulj el a világtól (örömeitől), és Allah szeretni fog. Fordulj el attól, amit az emberek kezében van (birtokolnak), és az emberek szeretni fognak.”*** (Ibn Mádzsah 4102)
- ***„Valóban, az én példám és azoknak a Prófétaéknak a példája, akik előttem voltak, olyan, mint egy ember, aki tökéletesen megépít egy házat, egy kő kivételével a sarokban, amelyet nem töltött ki. Az emberek körbejárták, csodálták, és azt mondták: «Miért nem tették a helyére ezt a követ?» Azt mondta: »Én vagyok az a kő, és én vagyok a Prófétaé pecsétje.»”*** (Al-Bukhári 3342)

„Nem léptek be a Paradicsomba, amíg nem hisztek, és nem hisztek, amíg nem szeretitek egymást. Mutassak nektek valamit, amit ha megtesztek, szeretni fogjátok egymást? Terjesszétek egymás között a köszönést.” (Muszlim 54)

- **„A muszlim az, akinek a nyelvétől és kezétől a muszlimok biztonságban vannak; és a muhádzsir (kivándorló) az, aki elhagyja azt, amit Allah megtiltott.”**
(Al-Bukhári 10)
- **„Féld Allahot, akárhol vagy. A rossz tett után tegyél jó tettet, ami eltörli (a rosszat). Viselkedj az emberekkel szépen.”**
(At-Tirmidhi 1987)
- **„Aki igazságtalanságot követ el egy muahid ellen (nem muszlim, aki szerződésben áll a muszlimokkal, vagy aki egy muszlim országban él), kisebbíti jogait, vagy olyan munkára kényszeríti, ami túl van képességein, vagy bármit elvesz tőle beleegyezése nélkül, én vádolni fogom őt a Feltámadás Napján.”**
(Abu Dáwúd 3052)
- **„Akik könyörületesek, azok könyörületet kapnak a Legkönyörületesebbtől. Legyetek könyörületesek azokkal, akik a földön vannak, és Aki a mennyben van, könyörületes lesz veletek.”** (Abu Dáwúd 4941)

„Nem közölünk való az, aki nem könyörületes a fiatalokkal, és nem ismeri el az idősök jogait.” (At-Tirmidhi 1920)

- ***„Aki enyhíti egy hívő nehézségét az evilágon, Allah enyhíteni fogja az ő nehézségét a Feltámadás Napján. Aki segít valakinek a nehézségben, Allah könnyebbséget ad neki az evilágon és a Túlvilágon. Aki elfedi egy muszlim hibáit, Allah elfedi az ő hibáit ezen a világon és a Túlvilágon. Allah segít a szolgájának, amíg ő segít a testvérének. Aki útnak indul a tudás kereséséért, Allah megkönnyíti számára a Paradicsomba vezető utat... Aki lassú a jótettekben, azt származása nem viszi előbbre.” (Muszlim 2699)***

- **„Aki csal, az nem közülünk való.”** (At-Tirmidhi 1315)
- **„A hívők egymás iránti szeretetének, könyörületének és együttérzésének példája olyan, mint egy test. Mikor bármelyik része fáj, az egész test reagál rá álmatlansággal és lázzal.”** (Muszlim 2586)
- **„Mindannyian őrzők vagytok és felelősek vagytok a rátok bízottakért. Az uralkodó őrzője és felelős az alattvalóiért; a férfi őrzője és felelős a családjáért; a nő őrzője és felelős férje házának és gyerekeinek, tehát mindannyian őrzők vagytok és felelősek vagytok a rátok bízottakért.”** (Al-Bukhári 4892)
- **„A legjobb közületek az, aki a legjobb a családjával, és én vagyok közületek a legjobb a családommal.”** (At-Tirmidhi 3895)
- **„Egyszer egy ember ment egy úton és nagyon megszomjazott. Talált egy kutat, leereszkedett és ivott. Mikor kijött, látott egy kutyát, aki a szomjúságtól sarat evett. Azt mondta: »Ez a kutya olyan szomjas, amilyen én voltam.« Ezért visszaereszkedett a kútba, megtöltötte bőrharisnyáját vízzel és fogai közt tartva**

kimászott, és vizet adott a kutyának. Allah megköszönte neki és megbocsátott neki.« (A társak) azt mondták: »Ó Allah Küldötte, jutalmat kapunk az állatokért (írántuk tett jócselekedetért) is?« Azt mondta: »Jutalom van minden jóért, amit bármilyen élőlény iránt tesztek.«” (Al-Bukhári 2466)

- *„A képmutatónak három jele van: ha beszél, hazudik, ha ígér, megszegi ígéretét, és amikor megbízzák valamivel, becsap.” (Al-Bukhári 33)*
- *„Az ember iszlámjának tökéletességéhez tartozik, hogy nem foglalkozik azzal, amihez nincs köze.” (At-Tirmidhi 2317)*
- *„Valóban, Allah szereti a kedvességet mindenben.” (Al-Bukhári 5678)*
- *Azt is mondta: „Akiben nincs kedvesség, az megfosztatik minden jótól.” (Muszlim 2592)*

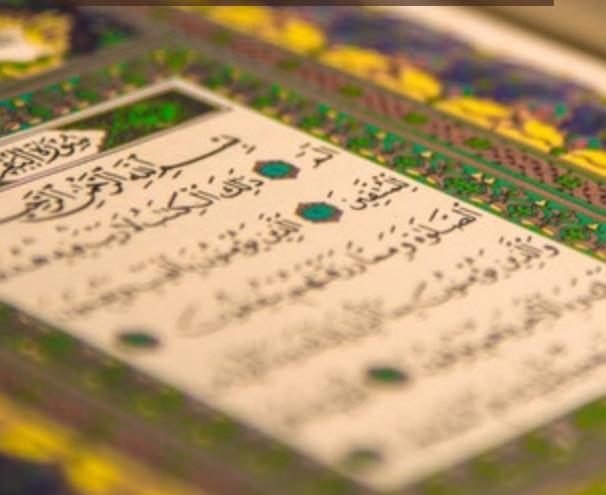
Hogyan jellemezte a Korán Allah Küldöttét, Mohamedet (béke és áldások legyenek vele)?

A Korán nagyon csodálatos aspektusait fed fel előttünk a Próféta – béke és áldások legyenek vele – személyiségének és a körülötte élőkkel való kapcsolatainak, és ezen keresztül megjelenik jelleme, tulajdonságai és emberi természete egyaránt.

- Ő könyörületként jött az egész világ számára (lásd: Al-Anbijá 21:107), nemcsak a muszlimoknak.

- Ő nagy erkölcsi jellem (lásd: Al-Qalam 68:4)
- Mindig igyekezett a jó útra vezetni az embereket, és nagyon szomorú volt mikor látta őket eltévelyedni, olyannyira, hogy a Korán sokszor hangsúlyozta, hogy az ő szerepe csupán annyi, hogy hívja az embereket az iszlámra, és hogy átadja nekik az üzenetet, de Allah az, Aki vezetést ad annak, akinek Ő akar. (lásd: Hud 11:12, Al-Anám 6:107, Al-Kahf 18:110)
- Mentségeket keresett mások számára és elnézte a hibáikat. (lásd: At-Tawba 9:43)
- Fohászkodott Allahhoz, hogy bocsásson meg ellenségeinek (haláluk után), míg parancsot nem kapott arra, hogy ne tegye ezt. (lásd: At-Tawba 9:80)
- Szenvedést érzett, ha a hívők szenvedtek, könnyörületes és együtt érző volt irántuk. (lásd: At-Tawba 9:128)
- Volt, hogy rosszul érezte magát, amiért néhány ember sokáig időzött otthonában, de nem mondta nekik, szemérmessége miatt. (lásd: Al-Ahzáb 33:53)
- Egyszerű, kedves és lágyszívű volt, társaival engedékenyen viselkedett, megbeszélte velük a dolgokat, kikérte véleményüket még a legnehezebb helyzetekben is. (lásd: Ál-Imrán 3:15)

A Nemes Korán az iszlám örökös csodája

Mi

Mi a Korán, ami a legnagyobb eladási siker, amelyből többet nyomtattak, mint a világ bármelyik könyvéből, és amelyben kétmilliárd muszlim hisz?

A Korán a muszlimok szent könyve, amelyről a muszlimok hite a következőket mondja:

- Allah szavai, amelyek az Ő Küldöttének, Mohamed Prófétának – béke és áldások legyenek vele – kerültek kinyilatkoztatásra az emberiségnek szóló fényként és útmutatásként.
- Az Isten által kinyilatkoztatott Könyvek pecsétje. (A végső ezek közül)
- Mentés és védelmet kapott a változtatásoktól és eltorzításoktól.
- A muszlimok Allahot szolgálják olvasásával, megjegyzésével, szabályai és törvényei alkalmazásával.

A Korán Gábiel angyalon – béke legyen vele – keresztül lett kinyilatkoztatva a Prófétának – béke és áldások legyenek vele –, és a kinyilatkoztatás akkor kezdődött, mikor negyven éves volt. Az első kinyilatkoztatott vers a következő: **„Olvass az Urad nevében, Aki megteremtett (minden létezőt).”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 96:1]

A kinyilatkoztatás huszonhárom éven keresztül folytatódott részletekben, eseményekhez és helyzetekhez igazodva.

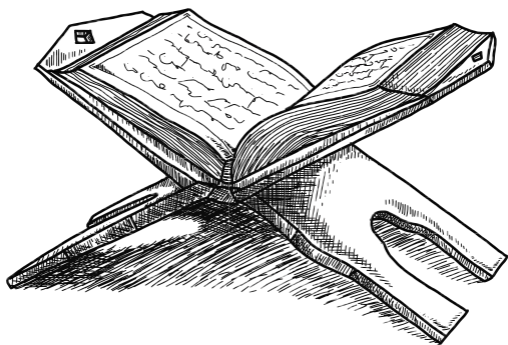
A Korán 114 fejezetet tartalmaz, amelyek számos különböző témát dolgoznak fel. Mindenki egyetért abban, hogy a Korán nyelve az arab nyelv legékesszólóbb formája. Minden fejezete az emberek vezetésére lett kinyilatkoztatva, és hogy hívja az embereket Allah Egyedüli imádatára.

A Korán a következő fő témákat dolgozza fel:

1. Kinyilvánítja Allah Egyedülvalóságát, és elutasítja a többistenhívők ezzel kapcsolatos hamis elképzeléseit.
2. Próféták és korábbi népek történeteit.
3. Hív arra, hogy elmélkedjünk a hatalmas univerzumon és a körülöttünk lévő teremtményeken, és vegyük számba Allah rajtunk gyakorolt kegyeit.
4. Megmagyarázza a vallási törvényeket, parancsokat és tilalmakat.
5. Illusztrálja a hívők tulajdonságait és jellemvonásait, és figyelmeztet a rossz jellemvonások ellen.
6. Az Utolsó Nap, a jócselekedetek elvégzőinek a jutalma és a rosszcselekedetek elvégzőinek büntetése.

7. Tanításokat tartalmaz a hívők számára a Prófétával – béke és áldások legyenek vele – és társaival történt események kommentárjain keresztül.

A továbbiakban a Korán különleges tulajdonságainak és jellemvonásainak összefoglalását olvashatjuk:

Megjegyzésének csodája

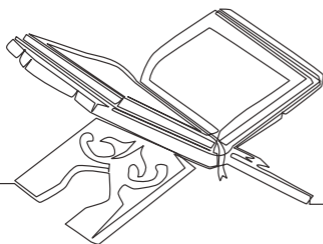
Allah Könyveinek pecsétjét Koránnak nevezte el, ami recitálást jelent, és ez utal arra, hogy az emberek recitálják és szívükben megjegyzik. Sok versben Könyvnek nevezi, amely arra utal, hogy leírják és papíron őrzik. A Koránt e kétféleképpen őrizték meg oly módon, hogy mikor valami kinyilatkoztatásra került belőle, a Próféta – béke és áldások legyenek vele – megparancsolta társainak, hogy írják le a jelenlétében, és jegyezzék meg, amit tőle hallottak. Ha bárki megjegyzett valamit a Koránból, azt nem fogadták el, ha nem egyezett azzal, ami le volt írva, és ha valaki leírt valamit, nem fogadták el, ha nem egyezett azzal, amit megjegyeztek Allah Küldötte – béke és áldások legyenek vele – szájából

Manapság a keresztény teológusok elismerik és az emberek természetesnek tartják, hogy a Bibliában léteznek ellentmondások, mert a Bibliáírnokok különböző forrásokból dolgoztak, különböző korokból származó anyagokból, és a szerzőkhöz a kinyilatkoztatás közvetett formában érkezett. Ennek ellenére hisznek abban, hogy a Biblia tartalmaz mindent, ami elegendő az emberek számára útmutatásként.

Az igazság az, amit minden pártatlan olvasó, aki elolvasta a Koránt, elismer, hogy a Korán teljesen mentes mindenféle ellentmondástól, mert ez Allah Szava szóhasználatban és jelentésben. Írott formában megőrizték, amint hallották a nemes Mohamed Próféta – béke és áldások legyenek vele – szájából, akinek ki lett nyilatkoztatva. Semmit nem adtak hozzá, és semmit nem vettek el belőle. A világon egyetlen muszlim sem vitatta egyetlen betűjét sem.

A Koránt generációról generációra adták át egymásnak a pontosság és egzaktság legmagasabb fokával írásban, kiejtésben és recitálásban, megjegyzésében, és könyvben való leírásában. Egyetlen betűt vagy ékezetet sem tettek hozzá vagy vettek el belőle.

Bárki vehet egy példányt Kínában vagy Afrikában és összehasonlíthatja az ezer évvel ezelőtti kéziratokkal, amelyeket a világ számos múzeumaiban őriznek, és felfedezheti ezt a lenyűgöző valóságot. Betűinek és szavainak a kiejtésében sem változtak a szabályok, még az idő és a nyelvek változása ellenére sem, akár egy indonéz gyereket hallasz recitálni vagy egy mekkai tudóst – úgy olvassák, ahogy ezer évvel ezelőtt. A Korán elmondja nekünk: **„Hát nem gondolkodnak el a Koránon? Ha nem Allahtól származna, bizony sok ellentmondást találnának benne.”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:82] Ez egy csoda, Allah vállalta a felelősséget, hogy megőrzi. Azt mondja: **„Mi bizony lebecsátottuk a dhikr-t (intés, emlékeztetés, a Kegyes Korán) és Mi bizony Őrzői vagyunk annak.”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 15:9]

Retorikai és pszichológiai csoda

Aki koncentrálna olvassa a Koránt, azt találja, hogy a Korán közvetlenül és személyesen szólítja meg olvasóját, és nem szűnik meg szólani hozzá és beszélni vele. Még ennél is meglepőbb, hogy megelőzi az ember saját gondolatait, és úgy szól hozzá, mintha az olvasó saját gondolatait olvasná, még mielőtt kigondolta volna őket.

Egy művész tud olyan szemet rajzolni, amely úgy néz ki, mintha követné a tekintetével annak a tekintetét, aki ránéz, de egy könyv hogy képes követni az olvasó gondolatait, előre kimondani őket, és felelni a még fel nem tett kérdésekre, arról nem is beszélve, hogy az olvasók nagyon különbözőek kultúrájukat és életkörülményeiket illetően.

A Korán rendelkezik ezzel a csodálatos nézőponttal, amely által meg tudja határozni az ember szándékait, felfedni titkait, megmagyarázni gyengeségét, olyan módon, ami első pillanatban durvának hathat az olvasó számára, viszont felébreszti a lelket, kérdéseket tesz fel az elmének és a szívnek – pontosan azokat a kérdéseket, amelyeket az ember mindig a szőnyeg alá söpört, és amelyekre való válaszadás elől mindig elmenekült.

Amikor valaki olvassa a Koránt és látja a különböző népcsoportok történeteit és jellemzőit, osztozik velük titkaikban, gondolataikban, lelkületükben, egyesek eltévelyedésében és mások megmenekülésében, akkor végiggondolja és újraírja magában saját álláspontját a helyzettel kapcsolatban. Ezek után folytatja az olvasást, több verset, történetet és példát olvas, egyiket a másik után, amelyek közel kerülnek szívéhez ritmusuk által úgy, hogy észre sem veszi, hogy a Korán lelke tükrévé válik, megmutatja annak valóságát, gyengeségeit és hibáit, képességeit és lehetőségeit. A Korán behatol az olvasó lelkébe, míg az (a lélek) tanúsítja, hogy valóban nincs más jogosan imádható istenség, csak Allah.

Tehát mikor a lélek kétségbeesik és tehetetlennek érzi magát, akkor nyugalmat talál Allah Szavában: **„Mondd: «Ó szolgáim! Akik bűnösök vagytok magatokkal szemben. Ne legyetek reményvesztettek Allah könyörületével szemben! Hiszen Allah megbocsátja az összes bűnöket. Bizony Ő a Megbocsátó és a Megkönyörülő.»”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 39:53]

Amikor bonyolult helyzetben találja magát, vagy erős belső konfliktust érez, és szüksége van pihenésre és arra, hogy valakihez fordulhasson, akkor békét talál Allah Szavaiban: **„És, ha kérdeznek téged (Ó, Mohamed) az Én szolgálóm Rólam, (akkor válaszold azt, hogy) Én bizony közel Vagyok. Felelek azonfohászokófohászára, aki Hozzám fordul. Ők is figyeljenek hát Rám és higgyenek Bennem! Talán a helyes Útra vezéreltetnek.”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:186]

Mikor azt érzi, hogy élete irányítása kicsúszott a kezei közül és már nem képes ellenállni és ellenőrizni folyását, akkor enyhítő gyógyírt és folyamatos támogatást talál a maga számára Allah Szavaiban, a Koránban: **„Allah egyetlen lélekre sem ró ki többet, mint amennyire az képes. Mindenkinek az jár (jóként) amiért megdolgozott, és az íratik fel ellene, amit megszerzett. Urunk! Ne büntess minket, ha elfeledkeztünk, vagy tévedtünk! Urunk! Ne helyezz ránk olyan terhet, mint amelyet azokra helyeztél, akik előttünk éltek. Urunk! Ne helyezz ránk olyan terhet, amit mi képtelenek vagyunk elviselni. Légy elnéző velünk és bocsáss meg nekünk, irgalmazz nekünk! Te vagy a mi Támogatónk! Segíts bennünket a hitetlenek népe ellen!”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:286]

Will Durant, a neves civilizáció-történész felismerte, hogy a Korán milyen nagy benyomást tett minden igazságos emberre, és milyen nagy becsben tartják. A *civilizáció története* című könyv 13. fejezetben (68-69. old) azt mondta: „A Korán tizenhárom évszázadon keresztül megtöltötte emberek százmillióinak az emlékezetét, felkeltette a képzeletét, formálta a jellemét, és talán az elméjét is csiszolta. Az egyszerű lelkeknek megadta a legegyszerűbb, legkevésbé szertartásos hitet, amely mentes a bálványimádástól és a papságtól. Üzenete megemelte követői erkölcsi és kulturális szintjét, bevezette a társadalmi rendet és egységet, elterjesztette a higiénia, csökkentette a babonát és a kegyetlenséget, jobbította a rabszolgák helyzetét, felemelte az alacsony néposztályokat méltóságot és büszkeséget adva nekik, és a muszlimok között a józanság és mérsékletesség magas fokát hozta létre, amelyhez hasonlót sehol nem találunk a fehér ember életterében. Az embereket felvértezte a nehézségek és az élet korlátai panasz nélküli elfogadásával; ugyanakkor a legmeglepőbb terjeszkedésre ösztönözte őket. Emellett egy olyan vallást határozott meg, amely bármelyik ortodox keresztény vagy zsidó számára elfogadható.

„Nem az a kegyesség, ha arcotokat napkelet és napnyugat felé fordítjátok. Ám, az igaz kegyesség az, ha valaki hisz Allahban és az Utolsó Napban és az Angyalokban és a Könyvekben és a Prófétákban, és az, aki vagyonát, ahhoz való ragaszkodása ellenére is, odaadja a rokonainak, az árváknak és a szegényeknek és az úton lévőknek és annak, aki kér és a rabszolgákért (kiváltásukért). És az imát elvégzi, és megadja a zakátot és azok, akik betartják szerződésüket, ha kötelezettséget vállalnak, és azok, akik kitartóak a szűkös szorult helyzetben, a bajban és a csapás idején. Ők azok, akik igazak és ők az istenfélők.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:177]”

Will Durant, A Korán tizenhárom évszázadon keresztül megtöltötte emberek százmillióinak az emlékezetét, felkeltette a képzeletét, formálta a jellemét, és talán az elméjét is csiszolta. Az egyszerű lelkeknek megadta a legegyszerűbb, legkevésbé szertartásos hitet, amely mentes a bálványimádástól és a papságtól.

Honnan jött a Korán?

Logikus

Logikus kérdés, amely azonnal felvetődik, ha a muszlimok szent könyvéről, a Koránról, és Mohamedről – béke és áldások legyenek vele – beszélünk... miért fogadnánk el, amit a muszlimok mondanak? Nem kellene ezzel kapcsolatban is kérdéseket feltenni?

A történészek véleménye nem tér el azzal a ténnyel kapcsolatban, hogy a Korán egy arab ember nyelvén lett lejegyezve, aki nem tudott írni és olvasni (írástudatlan volt). Mekkában született a hatodik században, neve Mohamed bin 'Abd Allah... és a hiteles történelmi források igazolják ezt. A Könyvben (a Koránban) világosan olvasható, hogy nem annak a munkája, aki közvetítette számunkra (Mohamed Próféta), hanem Nemes Szó, amelyet Allah nyilatkoztatott ki, és Mohamed – béke és áldások legyenek vele – szerepe csupán

Hogyha az iszlám Küldötte (Allah békéje és áldásai legyenek vele) a hatalmát és ellenőrzését akarta kiterjeszteni az emberek felett azért, hogy a Koránt Allahnak tulajdonítja, miért nem mondta, hogy minden egyes mondása Allahtól van?

az volt, hogy átadja, elmagyarázza az embereknek anélkül, hogy hozzáadna vagy elvenne belőle valamit.

Lehetséges lenne, hogy Mohamed, az Iszlám Küldötte találta ki egyedül, vagy, hogy tartalmát valahol, valakitől tanulta, majd átszerkesztette és úgy adta át később az embereknek?

Természetesen fel lehet tenni ezeket a jogos kérdéseket, amelyek azonnal felmerülnek azoknak az elméjében, akik soha nem olvasták a Koránt és nem tanulmányozták Mohamed – béke és áldások legyenek vele – életrajzát.

Tudjuk, a történelem igazolta, hogy sok író és gondolkodó utánozta mások munkáit, ellopta és sajátjaként tüntette fel. Ha ez a bevett szokás, miért mondja el valaki másoknak saját agyszüleményét?

Az egyik kérdés, ami felmerül, az, hogyha a hatalmát és ellenőrzését akarta kiterjeszteni az emberek felett azért, hogy a Koránt Allahnak tulajdonítja, miért nem mondta, hogy minden saját mondása is Allahtól van?

Logikus, hogyha azért találta volna ki a Koránt és tulajdonította volna Allahnak, hogy fennhatóságot szerezzen az emberek felett és emelje státuszát és tiszteletét, miközben ugyanebben a Könyvben találunk olyan részleteket, ahol Allah kiigazítja, útmutatást ad neki, vagy kijavítja a hibáit?

A Korán rendre utasítja Mohamedet – béke és áldások legyenek vele – néhány magánéleti és nyilvános kérdésben. Figyelmezteti családi életével kapcsolatban, finoman kritizálja egyes vezetői döntéseit, és inti az emberek iszlámra hívásával kapcsolatban is.

Egyszer például egy vak ember Mohamed – béke legyen vele – társai közül elment a Prófétához – béke és áldások legyenek vele –, miközben ő azzal foglalatzkodott, hogy néhány Qurais vezetőt próbált az iszlámra hívni, abban reménykedve, hogy majd elfogadják. A vak ember nem tudta, hogy Mohamed Próféta – béke és áldások legyenek vele – éppen ezzel van elfoglalva, ezért hívta őt és azt mondta neki: *„Tanítsd meg nekem, amit Allah megtanított neked.”*

Hangsúlyosan, többször elismételte kérését, ő azonban a homlokát ráncolta, és remélte, hogy a vak majd megvárja, hogy befejezze, amit csinál. Majd Mohamed Próféta – béke és áldások legyenek vele – elfordult tőle és nem felelt neki, és a Korán megőrizte ezt az esetet és a történelem lejegyezte. Pontosan és részletesen elmagyarázza, hogy Mohamed Próféta – béke és áldások legyenek vele – a homlokát ráncolta, majd otthagya a vak embert válasz nélkül. A Korán nem áll meg itt: helyteleníti a Próféta – béke és áldások legyenek vele – cselekedetét, és világosan figyelmezteti, hogy soha ne ismétlje meg. A Korán egy fejezetét is erről az esetről nevezték el: „Abasza” – Homlokát ráncolta, 80:1-11. Ezek után mindig, mikor az a vak ember elment Allah Küldöttéhez – béke és áldások legyenek vele –, azt mondta neki: *„Isten hozta azt, aki miatt Uram megszidott engem”*, majd kiterítette köpenyét a vaknak, hogy arra üljön.

A Korán több olyan esetet említ, amikor a Küldött – béke és áldások legyenek vele – rendreutasítást vagy útmutatást kapott, úgy ahogy a hétköznapi ember megsértődne, ha nyíltan történe vele... hogy hozná valaki így nyilvánosságra hibáit és őrizné meg a történelem számára, ha célja az lenne, hogy tiszteletet szerezzen magának?

Atörténelemtanúsítja, hogy Mohamed – béke és áldások legyenek vele – nehéz időszakokon ment keresztül többször is, miközben várt a kinyilatkoztatásra, hogy megerősítse megbízhatóságát és helyzetét, vagy az ő vagy családtagjai ártatlanságát, de mégsem jött. (Nagyon vágyott rá, de csak később jött el, amikor Allah akarta.)

Ezek közé az esetek közé tartozik, hogy mikor népe, akik kínozták őt és ellenségesek voltak vele, segítséget kértek a zsidó tudósoktól, hogy lehetetlenné tegyék számára az iszlámra hívást.

A zsidó tudósok azt mondták nekik, hogy három kérdést tegyenek fel neki, és ha felel nekik, akkor valódi próféta, de ha nem, akkor nem az. Ezt tették, feltették neki a kérdéseiket, és ő azt mondta: *„Majd holnap válaszolok nektek.”*

Ezek után a kinyilatkoztatás nem érkezett hozzá 15 napig, és eközben ellenségei gúnyolták, amiért nem válaszolt kérdéseikre. A Korán csak 15 nap után jött el hozzá a kérdésekre adott válaszokkal, és tartalmazott egy útmutatást is Mohamed számára – béke és áldások legyenek vele: **„És ne mondd semmire: «Ezt én holnap megteszem.» * Csak úgy (hogy mondod): «Ha Allah úgy akarja!»”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 18:23-24]

Ez a késleltetés Allah leckéje volt a számára.

Ismételt vádak

Meglepő, hogy Mohamed Próféta – béke és áldások legyenek vele – életrajzát lehet tekinteni megbízhatósága legtisztább bizonyítékának.

Hogyan volt képes egy írástudatlan ember, aki nem tud írni és olvasni, aki írástudatlan emberek között élt, aki azzal foglalatoskodott, hogy családja betevőjét teremtette elő pásztorkodással és kereskedéssel, akinek

nem volt kapcsolata tudósokkal, és aki élete legnagyobb részét (negyven évet) így élet le, hirtelen olyan dolgokat kezd el mondani a népének, amiről soha nem hallottak, és amit ősök sem ismertek?

Elmondja nekik a történelem régi népeinek történeteit, a teremtés kezdetének eseményeit, a korábbi próféták életének részleteit, és olyan csodálatos törvényeket, amelyek az élet minden területét átfedik...!

Ez nagyon megrémítette ellenségeit, és sokat töprengtek, hogy mivel vádolhatnák meg abból a célból, hogy az embereket elrettentsék hívásától.

Látták, hogy lehetetlen azt állítani, hogy a Koránt Mohamed – béke és áldások legyenek vele – írta, mert hallották őt, és felismerték, hogy ezek nemcsak nem az ő szavai, de nem is emberi lény szavai.

Az sem volt lehetséges, hogy azzal vádolják, hogy ő – béke és áldások legyenek vele – valakitől tanulta, mert közöttük élt és ismerték életének részleteit. Ezért olyasmivel vádolták, ami megfoghatatlan. Volt, hogy azt mondták, más könyvekből vagy más népek történeteiből vette, máskor azt mondták, hogy saját maga találta ki. Volt, hogy azt mondták, hogy csak az álmait meséli el, amelyeket alvás közben látott.

Nem sikerült bebizonyítani egyetlen állításukat sem, ezért azt mondták: ő egy varázsló, költő, sőt, egy megszállott, bolond ember!

Ugyanez a történet – más nevek... Mózes – béke legyen vele – népe nem vádolta őt azzal, hogy varázsló? Jézus – béke legyen vele – népe nem vádolta őt azzal, hogy megszállott?

Ez történt az összes korábbi prófétával, béke legyen velük. Mikor ellenségeiknek nem sikerült mással vádolni őket, azt mondták rájuk, hogy varázslók vagy megszállottak. Ezt teszi mindenki, aki hamisan tanúskodik bizonyíték nélkül, mindenfelé fordul vádaskodva, hogy alátámassza hazugságait, de az emberek soha nem hisznek neki, kivéve azok, akiknek ez a szándéka.

Ez történt az összes korábbi prófétával, béke legyen velük. Mikor ellenségeiknek nem sikerült mással vádolni őket, azt mondták rájuk, hogy varázslók vagy megszállottak.

Miért nem tartjuk egyszerűen géniusznak?

Mindenki egyetért abban, hogy Allah elképzelhetetlen képességeket és kreativitást helyezett az ember elméjébe. Nem az az általános azonban, hogy az elme határokkal rendelkezzen produktív és kreatív terén? Bár az elme tanúskodik a Hatalmas Teremtő létezéséről és arról, hogy az Úr igazsága egy másik élet létezésével együtt teljes, ahol mindenki ellenszolgáltatást kap jó, illetve rossztetteiért, az ész azonban nem ismeri ezeknek a dolgoknak a részleteit, sem más olyan dolgokat, amelyekre nincs bizonyítéka.

Aki elolvassa a Koránt, azt találja, hogy a hit határait magyarázza el részletesen. Leírja a legkisebb részletig, hogyan kezdődött a teremtés, és hogyan fog véget érni.

Elénk tárja a Paradicsomot és örömeit, a Poklot és borzalmait, kapuinak és az azokat őrző angyaloknak a számát. Kidolgozza az ember és az univerzum kapcsolatának témáját – mindezeket a részletek milyen szellemi teória alapján magyarázza el?

Ezeket a részleteket valójában nem lehet emberi elméknek, még géniuszoknak sem tulajdonítani. Vagy hazugság, hamisság, koholmány, vagy maga a kinyilatkoztatott Igazság.

A modern tudomány igazolta a Korán által említett információkat az univerzumból, és nem mond ellen semminek, amit a Korán említ.

Talán a Korán a korábbi könyvekből származik, újrafogalmazva?

Álljunk meg egy kicsit és gondolkodjunk el a következőn: lehetséges volna, hogy mindez az információ a korábbi próféták írásaiból származna?

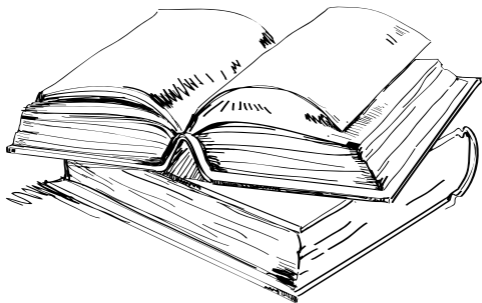
Ha eltekintünk attól a tényről, hogy Mohamed – béke és áldások legyenek vele – írástudatlan volt, nem tudott írni és olvasni, és hogy népének legnagyobb része szintén írástudatlan volt, és nem volt kapcsolatuk ezzel a tudásanyaggal, ő nem találkozott senkivel az írás népei (zsidók és keresztények) közül, kivéve rövid időre egyszer gyerekkorában, rokonai társaságában, de a történelmi tények megerősítik, hogy a könyv népei (zsidók és keresztények) tudósai azokban az időkben elrejtették tudásukat státuszuk megőrzése érdekében, tehát nem osztották meg bárkivel...

Ha mindettől eltekintünk, még akkor is előbukkan a tény minden kutató előtt, hogy a Korán nem egyezik mindenben a zsidók és a keresztények könyveivel. Inkább olyan, mint ami kiigazítja a félreértett részeket (amelyeket a vallástudósok átírtak), és ami teljessé teszi azt, ami hiányzik egyes történetekből, felfedi az elrejtett tudást, elmagyarázza a hitbeli eltévelyedést, vagy a rossz viselkedést, amelyet néhány tudós a próféták vallásával kötött össze, míg ők, béke legyen velük, mentesek voltak ezektől a hibáktól. A Korán tele van ilyen példákkal. Lehetséges lenne tehát ezek után az, hogy Mohamed Próféta – béke és áldások legyenek vele – a zsidó és keresztény tudósoktól tanult és tőlük vette át az információt?

Történelmi valóság

Nincs olyan pártatlan kutató, aki ne állna meg ezen a kérdésen hosszan elmélkedni... az iszlám Küldötte, Mohamed – béke és áldások legyenek vele – valóban arab volt?

A történelem talán nem tanította nekünk, hogy abban az időben az arab népek nem rendelkeztek semmivel, amivel büszkélkedhettek volna, csupán az ékesszólás és a költészet művészetével? Nem értettek máshoz, mint a költészethez és az irodalomhoz, erről tartottak konferenciákat, gyűléseket és ünnepeket, és egy törzs tisztelete vagy lenézettsége attól függött, hogy milyen verset írtak róla.

A történelmi és irodalomtörténeti könyvek elmondják, hogy abban az időben, ha egy arab mondott egy verset, az emberek ezt kihívásnak tekintették, igyekeztek hibát találni benne, kipótolták a hiányos mondatait, hozzátették, amit kihagyott, és saját módszereivel cáfolták meg. Ez volt versenyek lényege és így demonstrálták erejüket és tökéletességüket.

Egy ilyen helyzetben hogy mehetett oda azokhoz, akik a legnagyobb ellenségének tekintették és minden eszközzel harcoltak ellene, támadták és eltávolították tőle az embereket, hogy kihívja őket, hogy alkossanak valami hasonlót a Koránhoz, vagy legalább egy kis részletéhez? Nem voltak képesek rá, nem tehettek mást, csak csendben maradtak és igyekeztek elkerülni a szembesülést.

Mohamed – béke és áldások legyenek vele – nem félt ettől a kihívástól, hogy lángra lobbantja legnagyobb haragját, és különleges módszerekkel, legnagyobb tudásával felkelnek ellene egyenként vagy csoportokban, hogy bebizonyítsák annak az (állítólagos) hamisságát, amit hozott?

Tegyük fel, hogy azért tette, mert ismerte népe képességeit, de hogyan tudhatta volna ezt az összes generációról a Feltámadás Napjáig, hogy nem lesznek képesek olyat alkotni, mint a Korán, még ha össze is fognak ebben?

Ez egy akkora kockázat, amelyet egyetlen ember sem vállalna fel, csak az, akinek a szíve bizonyossággal telt azzal kapcsolatban, amit mond. Pontosan ez történt. A Qurais vezetői közül egy ékesszóló sem volt képes olyat alkotni, mint a Korán, még egy kis részletét sem. Pontosan ez a helyzet azóta folyamatosan. Bárki, aki megpróbálta vagy elhatározta a történelem bármely pontján, csúfos vereséget szenvedett, nevetség, gúny és szarkazmus tárgyává lett népe előtt.

Al-Fatiha szúra

A Korán leghatalmasabb szúrája, amelyet a muszlim minden imaegységben elrecitál. Jekentése, röviden a következő:

Al-Fatiha szúra jelentése

{A Könyörületes (Ar-Rahmán) és Irgalmas (Ar-Rahím) Allah nevében}

Kezdj Allah Nevével, mert ez Ő iránta való erkölcsös viselkedés és magasztalás, hiszen Ő az, akinek a Tulajdonságaihoz tartozik az Irgalom, amely mindent átölel.

{Hála legyen Allahnak (alhamdu li-Llahi), a Világok Urának.}

Szeretve és Hatalmasítva Allahot, dicsérem és magasztalom Őt minden nyilvánvaló és rejtett Tulajdonságával, Tettével és Kegyével, hiszen Ő Teremti és Tulajdonítja minden fajta teremtményét és Gondoskodik róluk és a Kegyet gyakorol felettük.

{A Könyörületesnek, az Irgalmasnak.}

Az Ő Tulajdonságaihoz tartozik az Irgalom minden fajtája, állapota és ágazata, tehát Ő olyan általános Irgalommal rendelkezik, amely mindent átölel ebben az világűrben, és azzal különös Irgalommal, amely megérkezik a teremtményeihez.

{A Feltámadás Napja Urának.}

Az Elszámolás Napjának a Tulajdonosa.

*{(Egyedül) Téged szolgálunk és (kizárólag)
Hozzád fordulunk segítségért.}*

Ó Urunk, mi, egyedül Téged illetünk a szolgálattal és a szolgálat minden fajtájában nem állítunk Melléd társat és egyedül Te Tőled kérjük a segítséget az életünk minden ügyében, mivel az ügy teljes egészében a Te Kezedben van és Rajtad kívül senki nem tehet az ügyben semmit.

{Vezérelj bennünket az Egyenes Útra!}

Ó Allah, vezess minket az Egyenes Útra és tarts minket rajta amíg találkozunk Veled.

*{Azok útjára, akikkel szemben Te könyörületet
gyakoroltál,...}*

Az utat amelyet útmutatással és romlatlansággal áldottál meg, és amelyet a próféták és az igazlelkűek, akik az Igazságot ismerik, követik.

*{...nem azokéra, akiket haragvásod sújt, sem
pedig a tévelygőkére!}*

Távolíts el és ments meg minket azoknak az útjáról, akikre haragvásod és dühöd sújtott, mert ők megismerték az Igazságot és nem követték azt, és azoknak az útjáról is, akik tudatlanságuk miatt tévelygtek az Igazságtól és nem keresték azt.

Ámín

Ó, Allah válaszolj (fohászomra)!

Mindenkinek van utolsó szava

Ezek után mindenkinek magának kell meghatároznia a Koránnal kapcsolatos álláspontját személyes tapasztalataiból, olvasásból, tanulmányozásból és a róla való elmélkedésből származóan. Igyekeznie kell mindenkinek, hogy kiválassza a legjobb fordítást az anyanyelvén, ha nem arab.

A Korán kijelenti, hogy Mohamed –béke és áldások legyenek vele– próféataságának legnagyobb bizonyítéka az, ami szívünkbe és elménkbe kerül, miután olvastuk és gondolkoztunk a Korán jelentésén, ami azt mondja: **„Talán nem elégséges az nekik, hogy lebocsátottuk neked a Könyvet, amely nekik hirdettetik. Bizony könyörület van ebben, és intés azon népnek, amely hisz.”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 29:51]

Ez a kijelentés mindenkit arra hív, hogy olvassa el a Koránt és elmélkedjen rajta, és ezt csak az vonakodik megtenni, aki lakatot tett szívére és elméjére. (lásd: Muhammad 47:24)

**Istenszolgálat
az iszlámban
– melyek a
jellemzői?**

Allahnak

Allahnak szüksége van a mi imádatunkra?

A Magasztos Allahnak nincs szüksége arra, hogy imádjuk és szolgáljuk őt, nincs szüksége a jótetteinkre. A siker és a megmenekülés az iszlámban nem csupán rituálék, formalitások vagy pénzbeli adakozás, hanem az ember Allahhoz való ragaszkodását jelenti, a hitét Benne, amelynek tükröződnie kell a valóságban a lélek és a viselkedés fennköltségében, a társadalom szolgálatában és az emberiség javára való törekvésben.

Allahnak szüksége van a mi imádatunkra?

A Magasztos Allahnak nincs szüksége arra, hogy imádjuk és szolgáljuk őt, nincs szüksége a jótetteinkre. A siker és a megmenekülés az iszlámban nem csupán rituálék, formalitások vagy pénzbeli adakozás, hanem az ember Allahhoz való ragaszkodását jelenti, a hitét Benne, amelynek tükröződnie kell a valóságban

a lélek és a viselkedés fennköltségében, a társadalom szolgálatában és az emberiség javára való törekvésben.

Allah azt mondja a Koránban: **„Én csupán azért teremtetem a dzsinneket és az embert, hogy Engem szolgáljanak. * Nem akarom, hogy ők lássanak el, és azt sem, hogy ők tápláljanak. * Allah a gondoskodva Ellátó, az Erős és a Biztos.”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 51:56-58]

Amikor néhányan nem voltak biztosak a kérdésben, és megkérdezték a helyes imairányt – az iszlámban Mekka (a Kába) irányra felé fordulva imádkozunk – meg lett nekik magyarázva, hogy a vallás lényege a hit őszintesége, a jó tettek és az, hogy az ember hasznos legyen a társadalom számára, nem csupán az, hogy keletre vagy nyugatra fordul. A Korán azt mondja: **„Nem az a kegyesség, ha arcotokat napkelet és napnyugat felé fordítjátok. Ám, az igaz kegyesség az, ha valaki hisz Allahban és az Utolsó Napban és az Angyalokban és a Könyvekben és a Prófétákban, és az, aki vagyonát, ahhoz való ragaszkodása ellenére is, odaadja a rokonainak, az árváknak és a szegényeknek és az úton lévőknek és annak, aki kér és a rabszolgákért (kiváltásukért).**

És az imát elvégzi, és megadja a zakátot és azok, akik betartják szerződésüket, ha kötelezettséget vállalnak, és azok, akik kitartóak a szűkös szorult helyzetben, a bajban és a csapás idején. Ők azok, akik igazak és ők az istenfélők.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:177]

A Korán azt is hangsúlyozza, hogy aki erőfeszítéseket tesz az istenszolgálat és a vallás terén, az saját hasznára és megmenekülése érdekében teszi ezt, aki pedig nem hisz, az az ő saját vesztesége, mert Allahnak semmire nincs szüksége, ahogy mondja: **„Aki pedig buzgólkodik, az a maga számára teszi azt. Allahnak nincs szüksége a világokból valókra.”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 29:6]

Amikor néhányan nem voltak biztosak a kérdésben, és megkérdezték a helyes imairányt – az iszlámban Mekka (a Kába) iránya felé fordulva imádkozunk – meg lett nekik magyarázva, hogy a vallás lényege a hit őszintesége, a jó tettek és az, hogy az ember hasznos legyen a társadalom számára, nem csupán az, hogy keletre vagy nyugatra fordul.

Az iszlám pillérei

Ezek a legfontosabb kötelező istenszolgálati cselekedetek:

1

Az Allahnak való őszinte alárendeltségben és küldötte, Mohamed elfogadásában való hit és ennek kinyilvánítása. Tanúsítani, hogy nincs más jogosan imádható istenség, csak Allah, és hogy Mohamed Allah Küldötte. (lásd: 55 old.)

2

A kötelező imák elvégzése
(lásd: 183 old.)

3

A Zakát (kötelező éves adomány)
kifizetése azok számára, akik jogosultak
rá (lásd: 191 old.)

4

Ramadán hónap böjtölése
(lásd: 197 old.)

5

Zarándoklat Allah Házához, ha valaki
anyagilag és fizikailag képes rá (lásd: 201
old.)

Miért vannak kötelezettségek és próbatételek?

A kérdést folyamatosan ismétlik, különböző módokon feltéve. Vannak, akik azt mondják: *„Ha Isten teremtett nekünk száját, fogakat és gyomrot, hogy együnk, akkor miért mondaná, hogy böjtöljünk? Ha teremtett nekünk szenvedélyt, és teremtett szépséget, akkor miért mondaná azt, hogy süssük le tekintetünket (a tilalmas dolgok előtt) és legyünk önmegtartóztatóak?”* Vannak, akik odáig mennek: *„Miért adott volna nekünk erőt, ha megtiltaná, hogy ártsunk másoknak és elnyomjuk őket?”*

Valójában az iszlám szemszögéből az egész nagyon világos. Allah azért adta nekünk képességeinket és hatalmunkat, hogy mi tartsuk ellenőrzésünk alatt, és nem azért, hogy ezek tartsanak minket ellenőrzésük alatt. Allah azért ad nekünk lovat, hogy vezessük és irányítsuk, nem azért, hogy az vigyen minket oda, ahova csak akar. Testünk és képességeink a lovunk, amelyek azért lettek teremtvé, hogy mi irányítsuk és vezessük, ellenőrizzük és használjuk őket a megfelelő időben, helyen és módon, nem fordítva.

Világos ezek szerint, hogy az ember státusza és kiválósága attól a képességétől függ, hogy mennyire képes ellenőrizni vágyait, és irányítani képességeit arra, ami hasznos. Ezáltal Allah megkülönbözteti az embereket és ezek alapján teszi próbára őket... és erre a célra teremtett minket.

Az ember státusza és kiválósága attól a képességétől függ, hogy mennyire képes ellenőrizni vágyait, és irányítani képességeit arra, ami hasznos.

A Korán azt mondja: „Az embert bizony összevegyített nedvből teremtettük, hogy próbára tegyük. Majd látóvá és hallóvá tettük őt. * Mi bizony az Egyenes Útra vezettük, legyen bár hálás, vagy hálátlan.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 76:2-3]

Bármilyen éri az embert a próbatételek és nehézségek közül, mindez nem más, mint olyan vizsgák, amelyek fejlesztik spirituális, etikai és hitbeli állapotát, emlékezteti céljára és ezzel az étellel kapcsolatos álláspontjára, ahogy a Korán említi: „És Mi bizony próbának vetünk alá benneteket némely dologgal a félelemből és az éhségből, és a javak, a lelkek és a gyümölcsök fogyatkozásával. Ám hirdess örömhírt az állhatatosan türelmeseknek! * Akik, ha valamilyen csapás sújtja őket azt mondják: «Mi bizony Allahé vagyunk és Hozzá fogunk megtérni.»” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:155-156]

Ilyen az evilági élet, az itteni lehetőségek által előre juthatunk, de vissza is léphetünk a hitben és a viselkedésben. A Magasztos Allah újra meg újra elénk hozza a lehetőségeket az útmutatásra és a javításra, de nem kényszerít minket ezek elfogadására, hanem nyitva hagyta számunkra a választás ajtaját.

Arra irányít minket, hogy jobbítsuk a föld állapotát, hasznosak legyünk az emberiség számára, tanuljunk hibáinkból, és térjünk vissza Hozzá megbánással, ha hibázunk vagy tévútra térünk. A nemes Próféta, Mohamed – béke és áldások legyenek vele – azt mondta:

„Ha nem követnétek el bűnt, Allah elvenne titeket, és olyan népet tenne a helyetekbe, akik bűnt követnének el, majd Allah bocsánatát kérnék, és Ő megbocsátana nekik.” (Muszlim 2749)

Az ima

Valószínűleg elgondolkodtál már az ima lényegén, mikor először eléd tárult ez a csodálatos látvány személyesen, vagy a közösségi médiában, hogy egy vagy több muszlim egy irányban áll, meghajol és leborul, mintha megszakították volna kapcsolatukat az evilággal.

Miről is szól a muszlimok imája?

Az ima fontos szerepet foglal el az iszlámban, mert ez az elsőszámú módja az Allahhoz való közelség elérésének, a Neki való fohászkodásnak és a Felé való alázatosság kimutatásának, ahogy Allah mondja Prófétájának: **„De borulj le Urad előtt, és közeledj Hozzá!”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 96:19]

Emiatt ez az iszlám második pillére a tanúságtételek szóbeli kimondása után.

A Próféta – béke és áldások legyenek vele – azt mondta: **„Az iszlám öt dologra épült: tanúságot tenni, hogy nincs más jogosan imádható istenség, csak Allah és hogy Mohamed az Ő küldötte, az ima elvégzésére...”** (Al-Bukhári 8)

A muszlim aszerint kap jutalmat az imájáért, hogy mennyire tisztította meg szívét és elméjét imája alatt az evilági dolgoktól, mennyire koncentrált, mennyire őszintén rendelte alá magát Allahnak, és hogy elérte-e azt a közelséget Hozzá, ami lelkét nyugalommal és békével tölti el. Ezért van az, hogy az ima volt az elsőszámú cselekedet, ami Mohamed Prófétát – béke és áldások legyenek vele – békével és nyugalommal töltötte el.

A Korán ezért azt tanítja nekünk, hogy úgy végezzük el az imáinkat, hogy nem csupán túl leszünk rajtuk, mert a valódi imához hozzá tartozik a testrészek, az elme, a szív és a lélek részvétele is. Ha ezt tesszük, az ima hatalmas segítség forrása lesz számunkra a jótettek elvégzésére és a bűnöktől és káros cselekedetektől való távolmaradásra, mert az Allahról való megemlékezés és a Hozzá való visszatérés a legnagyobb cselekedetek az életben.

Az ima volt az elsőszámú cselekedet, ami Mohamed Prófétát –béke legyen vele– békével és nyugalommal töltötte el.

Allah azt mondja: **„Recitáld (ó, Mohamed) azt, amire sugallatot kaptál a Könyvből! És végezd el az imát! Bizony az ima eltilt (és megvéd) a bűnös dolgoktól és a kifogásolhatótól. Ám az Allahról való megemlékezés még nagyobb dolog. Allah tudja, hogy ti mit tesztek.”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 29:45]

Aki azt gondolja, hogy az ima csak egy fizikai gyakorlatsor, amelyet megelőz a mosakodás, az nagy tévedésben van.

Ő csak az ima mozdulatait látja, és hallja Allah Nagyságának említését, de az imádkozó a szívében is magasztalja Őt. Az első szó, amit az imádkozó említ keze felemelésekor: „Allahu Akbar” (Allah a Leghatalmasabb), majd alázatosan lehajol, hogy átérezze Allah fenségét, elismeri Előtte való gyengeségét és azt mondja: „**Szubbhána Rabbija-l-'Azím**” (Magasztaltassék Uram, a Fenséges). Majd meghajol az Ő közelségét keresve, és várva azt, hogy válaszoljon fohászára. Homlokát és orrát a földre teszi, és azt mondja: „**Szubbhána Rabbija-l-'Álá**” (Magasztaltassék Uram, a Hatalmas), foháskodik Hozzá és kér Tőle, amit akar. Ilyenek az ima cselekedetei és szavai, nem csupán mozdulatok és mormogások, hanem olyan mély pillanatok, amelyekben a hívő kapcsolatba lép Urával, Akitől létezését és sikerét kapja.

Allah öt imát írt elő a muszlimoknak minden nap, nappal és éjszaka kell őket elvégezni. Bárhol megengedett elvégzésük, de Allah arra ösztönzi a hívőket, hogy a mecsetekbe menjenek, hogy mélyítsék kapcsolatukat egymással, erősítsék egységüket, és hogy együtt működjenek vallási és evilági ügyeikben.

Az iszlám ösztönöz az önkéntes (nem kötelező) imák elvégzésére is bármikor, mikor a muszlim elég energiát érez hozzá, hogy elvégezze.

A muszlimok az imáikat a Kába felé fordulva végzik el. Ez egy kocka formájú kőépítmény. Az első, aki felépítette, Ábrahám volt, a próféták atyja – béke legyen vele – Mekkában, az Arab Félszigeten. A muszlimok tudják, hogy csupán kövekből áll, amelyek nem tudnak nekik ártani vagy használni, de Allah megparancsolta nekik, hogy efelé forduljanak imádkozás közben, ezért minden muszlim feléje fordul.

Adhan (imára hívás)

Ez a hívás emlékezteti az embereket, hogy beállt az imaidő, és hívja őket a mecsetekbe.

Ez is az Allahról való megemlékezés, az Ő magasztalásának egy formája, és felkészíti a muszlimokat az ima elvégzésére. Itt olvasható a szövege:

- 1- **Allahu Akbar** (4x) (Allah a Leghatalmasabb).
- 2- **Ashadu al-lá ilaha ill-llah** (2x). *(Tanúsítom, hogy nincs más jogosan imádható istenség, csak Allah).*
- 3- **Ashadu anna Muhammadan raszúl-llah** (2x). *(Tanúsítom, hogy Mohamed Allah Küldötte).*
- 4- **Hajja `ala-sz-Szalah** (2x). *(Gyertek az imára).*
- 5- **Hajja `ala-l-falah** (2x). *(Gyertek a sikerre).*
- 6- **Allahu Akbar** (2x). *(Allah a Leghatalmasabb).*
- 7- **Lá ilaha ill-llah.** *(Nincs más jogosan imádható istenség, csak Allah)*

Al-Maszdzsid al-Haram, vagy a „Szent (Tiltott) mecset” a legfontosabb mecset a muszlimok számára. Benne található a Kába amelyet Ibrahim (*Ábrahám*) próféta épített, az a kocka formájú építmény amely felé a muszlimok fordulnak imájuk közben, bárhol is legyenek a világon, azzal a tudattal, hogy ez sem ártani sem segíteni nem tud nekik.

Zakáh (éves kötelező adomány)

Mindenki tudja, hogy meg kellene oldani a világ kettős helyzetét, mert egyik oldalon ott van a mérhetetlen felhalmozott gazdagság, a másikon pedig a legmélyebb szegénység, és hogy minél nagyobb a szakadék a gazdag és a szegény között, annál jobban beleesik a társadalom az igazságtalanságba, a bűnözésbe, és annál jobban szétesik. Sok gazdasági rendszer, filozófiai teória és jogi törvényjavaslat készült e probléma megoldására.

Hogyan kezeli az iszlám ezt a helyzetet?

Allah kötelezővé tette a vagyonnal rendelkező muszlimoknak, hogy vagyonuk feleslegének 2.5%-át minden évben fizessék be, hogy szétosztásra kerülhessen a szükséget szenvedőknek és a szegényeknek. Ezt az iszlám harmadik pillérévé tette.

A zakáh nem szívésség a gazdagtól a szegénynek, hanem a szegény joga a gazdag vagyonából, amelyet oda kell neki adni, és nem kell koldulnia érte, nehogy megalázva érezze magát.

Ez a kisszázalék (2.5%) adakozása a minimum, amelyet minden vagyonos muszlimnak ki kell fizetnie a szegényeknek. Az adakozás maximális szintje nincs meghatározva, hogy az emberek versenyezzenek egymással, ki ad többet. E bőkezűség eredménye az egészség, a vagyon, az útmutatás és a boldogság növekedése, és a Túlvilágon a sokszoros jutalom.

A Korán megemlíti, hogy az, ha valaki bőkezűen költi pénzét Allah elégedettségének eléréséért, az olyan, mintha búzát ültetett volna. Hét kalászt hoz, minden kalászban száz mag, tehát összesen hétszáz mag lesz, és Allah még ezt is megsokszorozza az adakozó szándéka őszinteségétől függően, mert Allah a Legbőkezűbb és ismeri a helyzetek valóságát: **„Azok példázata, akik javaikat Allah Útján áldozzák fel olyan, mint a vetőmag, amely hét kalászt hozott, minden egyes kalászban száz**

mag van. Allah megsokszorozza (a jutalmat) annak, akinek akarja. Allah mindent átfog és Tudó.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:261]

A Korán tudatja velünk, hogy ha pénzt adunk a szűkölködőknek, azzal megtisztítjuk a lelkünket. A nemes Küldöttnek – béke és áldások legyenek vele – ezt mondja: **„Vegyél a javaikból szadaqát (adakozást), hogy tisztátalanságukat megszüntesd és megtisztítsd őket általa!”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 9:103]

Tudatja velünk azt is, hogy aki zsugori, nem ad a szegényeknek és nem segít nekik, az az első lesz a vesztesek közül; mert ő saját magával szemben zsugori, evilági valódi boldogságával és Túlvilágával kapcsolatban.

A Korán kijelenti: **„Lám, ti vagytok azok, akiket arra szólítanak fel, hogy adakozzatok Allah Útján. Vannak közöttetek olyanok, akik fukarok. Aki fukarkodik, az önmaga ellen fukarkodik. Allah nem szorul rá senkire. Ám ti szegények vagytok. Ha elfordultok, akkor egy másik népet hoz a helyetekbe, ők nem olyanok lesznek, mint ti.”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 47:38]

Az iszlám e nagyszerű pillére alkalmazásával elérhető a valódi társadalmi biztonság és a társadalom különböző részeinek stabilitása. A zakáh kifizetésével azok számára, akik jogosultak rá, a vagyon nem marad a társadalom csak egy bizonyos részlegének kezében. Ezért volt az, hogy a történelem egy időszakában, a korai muszlimok idején keresni kellett, hogy ki kaphatna zakáht és adományt, de nem találtak senkit.

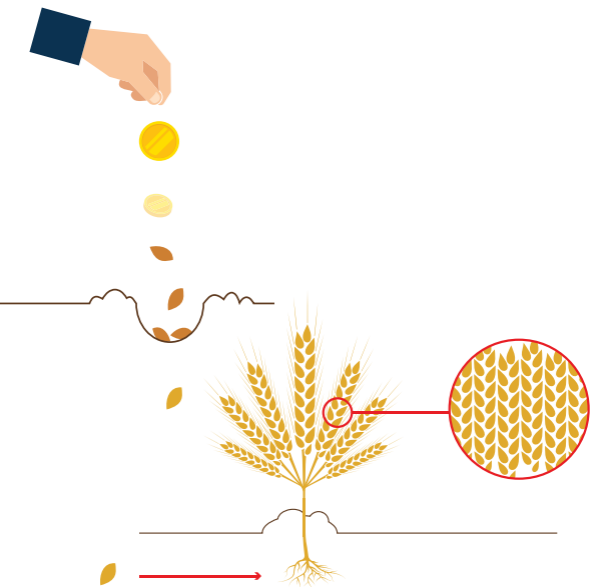
Az együttműködés és a közösségi érzés is megvalósul, mert az ember lelke úgy lett teremtve, hogy szeresse azt, aki jót tesz vele. A muszlim társadalom minden tagja szeretni fogja egymást, mintha egy egységes szerkezet lenne, amelynek részei egymást támogatják. A lopás, rablás és csalás lecsökken vagy teljesen meg is szűnik.

A zakáh nem szívésség a gazdagtól a szegénynek, hanem a szegény joga a gazdag vagyonából, amelyet oda kell neki adni, és nem kell koldulnia érte, nehogy megalázva érezze magát.

A Korán megemlíti, hogy az, ha valaki bőkezűen költi pénzét Allah elégedettségének eléréseért, az olyan, mintha búzát ültetett volna. Hét kalászt hoz, minden kalászban száz mag, tehát összesen hétszáz mag lesz.

Böjt

Mindannyian csodáljuk azokat, akik képesek lemondani valamiféle ételről egészségük karbantartása vagy súlyuk csökkentése érdekében, vagy azért, mert az orvos ezt tanácsolta nekik. Sikernek tekintjük és csodáljuk képességeiket, hogy el tudják érni, hogy lemondjanak vágyaikról egy nagyobb cél érdekében.

A muszlimok böjtjükkel ennél többet tesznek, mivel ez egy módja maguk fegyelmezésére, vágyaik feletti ellenőrzésre, és mindezek előtt engedelmesség a Legbölcsőbb parancsainak.

A böjt az iszlám negyedik pillére, ezért az iszlám kötelezővé tette minden arra képes személynek, hogy böjtöljön, és tartózkodjon mindentől, ami megtöri a böjtöt. Ezek: étel, ital és szexuális kapcsolat hajnalhasadástól napnyugtáig minden nap Ramadán hónapban, amely a 9. az iszlám holdhónapok közül.

A Korán tudatja velünk, hogy a böjt elő lett írva a korábbi népeknek is, bár esetenként a módszer különbözött, de a cél ugyanaz és nem változik: az istenfélelem elérése és Allah szolgálata.

Az iszlám Prófétája figyelmeztetett arra, hogy akinek állapota és viselkedése nem változik jó irányba a böjtölés után, annak nem használt a böjt.

Allah azt mondja: **„Ó ti, akik hisztek! Előíratott a számotokra a böjtölés, ahogyan előíratott azok számára is, akik előttetek éltek. Talán istenfélők lesztek.”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:183]

Hogyha a muszlim képes megfékezni megengedett vágyait a nap bizonyos óráiban, meghatározott számú napon, akkor önmaga ura lesz, aki képes ellenőrizni vágyait és így nem esik a tiltott vágyak csapdájába az élet bármely területén.

A Próféta – béke és áldások legyenek vele – ezért mondja nekünk, hogy az, akinek állapota és viselkedése nem változik jó irányba a böjtölés után, annak nem használt a böjt. Azt mondta ő – béke és áldások legyenek vele: **„Aki nem hagyja el a hamis beszédet és az aszerint való viselkedést, Allahnak nincs szüksége arra, hogy ő elhagyja ételét és italát (tehát, hogy böjtöljön).”** (Al-Bukhári 1804)

Az éhezés és a szomjúság lesz az embernek a legnagyobb motiváció, hogy segítsen a szegényeknek és az éhezőknek, azoknak, akik nem jutnak ételhez és italhoz, bármennyire is próbálkoznak, és nem szabad választásuk miatt, mivel ő maga is megtapasztalt egy keveset a szenvedéseikből.

A Korán tudatja velünk, hogy a böjt elő lett írva a korábbi népeknek is, bár esetenként a módszer különbözött, de a cél ugyanaz és nem változik: az istenfélelem elérése és Allah szolgálata.

Az iszlám kötelezi a muszlimot, hogy böjtöljön, mert ezzel át fogja érezni a szegények éhségét és szomjúságát.

Haddzs (Zarándoklat)

A legtöbb vallásban van egy vallási útvonal, amelyen végigmenve a hívők kifejezik tiszteletüket, Teremtőjük hívására válaszolva. A legnépszerűbb és legnagyobb ezen utak közül, az éves zarándokok száma alapján, az iszlám zarándokútja. Évente több mint hárommillió muszlim találkozik egy aránylag kis helyen, hogy elvégezze e szent utat.

Mi a haddzs jelentősége az iszlámban?

A haddzs az iszlám ötödik pillére, és kötelező mindenkinek egyszer az életben megtenni, ha fizikailag és anyagilag képes rá.

Ezen az úton az emberek közötti különbségek megszűnnek, és nem számít, ki milyen társadalmi osztályból, nemzetiségből, anyagi körülmények közül jött. Mindenki egyenlő, egymás mellett állnak, ugyanolyan ruhát viselnek, és ugyanazt a szöveget mondják, ami kifejezi a szolga kapcsolatát Urával: „*Labbaika Allahumma labbaik, labbaika la sarika Laka labbaik, inna Al-Hamda wa An-Ni'mata Laka wa Al-Mulk, la sarika Lak.*”

A jelentése: „*A hívásodra jöttem Ó Istenem, a hívásodra jöttem. A hívásodra jöttem, nincsen társad, a hívásodra jöttem. Bizony a dicsőség Téged illet, és a jóság Tőled jön, és Tiéd a királyság, nincsen társad.*”

A haddzs egy spirituális utazást jelképez, a muszlim különböző állapotokon, tetteken és szavakon keresztül igyekszik érinteni az Allahról való megemlékezés minden formáját, és kifejezni Allah előtti alázatosságát és szükségét Rá, az Ő bocsánatát és jutalmát kérve. Mohamed Próféta – béke és áldások legyenek vele – azt mondta: **„A Ház körüljárását és a szá’i-t (a futás Szafa és Marwa között) haddzs alatt az Allahról való megemlékezés céljából kell megtenni.”** (Ibn Abi Saiba 15334)

Az öltözék amellyel a Mekkában istenszolgálatra ellátogatók elvégzik a Zarándoklatot, saját hétköznapi ruháikat kicserélve egy két darabból álló anyaggal, amely megmutatja alázatukat Allahal szemben és egyenlőségüket a többi zarándoklatot végző emberrel.

A család az iszlámban

Manapság

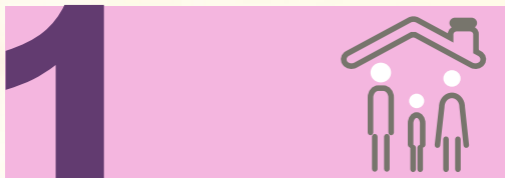
Manapság ki lehet mondani, hogy sok család valójában csak egy csoport egyén, akinek ugyanahhoz a lakáshoz van kulcsuk.

Sokan vannak sajnos, akik menekülnek a házasságtól, igyekeznek elkerülni mindenféle felelősséget, amit a feleség és a gyerek jelentene, mondván: „Miért ne lehetne szórakozni és vágyainkat kielégíteni mindenféle felelősség vállalása nélkül?”

Bár ez a jelenség a mai korban terjedt el ennyire, de már a történelem hajnalától létezik. Valójában a személyes haszon érdekében, egoizmusból származó tendenciáról van szó, amely tönkreteszi a társadalmat és az egyént is.

Az iszlám ezért nagy figyelmet szentel a család gondozására: mint rendszer, mint a családtagok jogai és kötelességei egymás iránt, mert az iszlámban a család a tudatosság, az oktatás és a nevelés központja, és létrehozásával, javításával és céljainak elérésével lehet valójában az egész társadalom megreformálását elérni.

Az iszlám számos szabálya árulkodik arról, hogy mekkora figyelmet szentel a családnak, ezek közül látunk itt néhány példát:

Az iszlám hangsúlyozza a házasság intézményét, mint a család alapját.

- Az iszlám a házasságot jelölte ki a család alapjaként, és úgy határozta meg, mint az egyik legnemesebb tettet, amely a Küldöttek hagyományából származik. Mikor a nemes Küldött – béke és áldások legyenek vele – néhány társa teljesen az istenszolgálatnak akarták szentelni magukat, egész éjjel imádkozni akartak, minden nap böjtölni, el akarták hagyni a házasságot is, azt a tanácsot adta nekik: **„Én böjtölök és megtöröm a böjtöt, én imádkozom és alszom, és házasodom nővel. Tehát ha bárki nem az én szunnámat követi, az nem hozzám tartozik.”** (Al-Bukhári 4776)

- Azt parancsolja az embereknek, hogy könnyítsék meg a házasság követelményeit, és megígéri annak, aki meg akar házasodni, hogy segítséget fog kapni Alláhtól, ahogy a Próféta – béke és áldások legyenek vele – mondja: **„Hárman vannak azok, akiknek joguk van Allah segítségére:”** és ezek között említette: **„Aki az erkölcsi tisztaságért szeretne megházasodni.”** (At-Tirmidhi 1655).
- Amikor a Korán arról beszél, hogy Ádám gyermekei milyen kegyeket és jeleket kaptak, elsőként említi, hogy Allah nyugalmat, szeretetet, könnyörületet és boldogságot helyezett a férfi és felesége közé. A Korán azt mondja: **„Az Ő Jelei közé tartozik az is, hogy magatokból feleségeket teremtett nektek, hogy velük lakjatok. És közöttetek szeretetet és könnyörületet alkotott. Bizony ebben jelek vannak az olyan nép számára, amely elgondolkozik.”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 30:21]
- Azt parancsolta a fiataloknak, hogy házasodjanak meg, hogy nyugalmat és törvényes kielégülést találjanak vágyaiknak, amelyek ebben az életkorban érik el tetőfokukat.

“

Amikor a Korán arról beszél, hogy Ádám gyermekei milyen kegyeket és jeleket kaptak, elsőként említi, hogy Allah nyugalmat, szeretetet, könyörületet és boldogságot helyezett a férfi és felesége közé.

2

Minden családtagnak teljes tiszteletet írt elő, nemüktől függetlenül.

Az iszlám a gyereknevelés és gondoskodás nagy felelősségét helyezte az apára és az anyára. Allah Küldötte – béke és áldások legyenek vele – azt mondta: **„Mindannyian őrzők vagytok, és felelősek vagytok a rátok bízottakért. Az uralkodó őrzője alattvalóinak, és felelős értük. A férfi őrzője családjának és felelős értük, a nő őrzője férje házának és gyerekeinek; tehát mindannyian őrzők vagytok, és felelősek vagytok a rátok bízottakért.”** (Al-Bukhári 853)

3

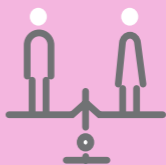

Az iszlám nagyon fontosnak tartja az apák és az anyák tiszteletét, a róluk való jó gondoskodást és a nekik való engedelmeskedést egész életük során.

Mindegy, hány éves valakinek a fia vagy lánya, kötelező számára, hogy tisztelje szüleit és kedves legyen velük. Allah ezt az istenszolgálathoz kötötte, és megtiltotta, hogy az ember áthágja a határokat bármilyen módon, szavakkal vagy tettekkel, még ha csak arról is van szó, hogy egy olyan szót vagy hangsúlyt használt, amivel nemtetszését fejezi ki irántuk. Allah azt mondja a Koránban: „Az Urad elrendelte, hogy senki mást ne szolgáljatok csak Őt! És (elrendelte továbbá) a szülőkkel szembeni illendő viselkedést. És ha ők nálad érik el az öregkor, avagy csak egyikőjük, ne mondd nekik azt, hogy «Off»! És ne becsméreld őket! Kegyes szavakat mondj nekik!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 17:23]

4

Megparancsolja a gyerekek egyenlő jogainak fenntartását és azt, hogy igazságosan ossza szét az ember a pénzt, amit rájuk költ.

Allah Küldötte – béke és áldások legyenek vele – azt mondta: **„Elég nagy bűn az egy embernek, ha elhanyagolja azokat, akiket eltart.”** (Abu Dáwúd 1692)

A Próféta – béke és áldások legyenek vele – azt mondta különösen a lányokról való gondoskodásról: **„Aki felvállalja (a felelősséget), hogy (felneveljen) lányokat, és bőkezű velük, ők védelemként fognak neki szolgálni a Pokol tüze ellen.”** (Al-Bukhári 5649)

5

Kötelezi a muszlimokat, hogy erős és jó kapcsolatot tartsanak fenn a rokonaikkal.

Ez azt jelenti, hogy a muszlimnak jó kapcsolatot kell tartania rokonaival mind apai, mind anyai ágon, kedvesen és szépen kell velük viselkedni. Az iszlám ezt a legnagyobb tettetnek tekinti, amely Allah közelségéhez vezethet, és amely által az ember engedelmeskedik Allahnak. Az iszlám figyelmeztet minket, nehogy megszakítsuk kapcsolatunkat a rokonainkkal, vagy rosszul bánjunk velük, és ezt a legnagyobb bűnök között tartja számon. Az iszlám küldötte azt mondja: **„Aki megszakítja a rokoni kapcsolatokat, az nem lép be a Paradicsomba.”** (Muszlim 2556)

Az iszlám megtiltotta, hogy az ember áthágja a határokat a szüleivel szemben bármilyen módon, szavakkal vagy tettekkel, még ha csak arról is van szó, hogy egy olyan szót vagy hangsúlyt használt, amivel nemtetszését fejezi ki irántuk.

A nő helyzete az iszlámban

Ha

csak rápillantunk a televíziós hirdetésekre, az utcai plakátokra, vagy a magazinok címlapjára, láthatjuk, a materialista világnézet milyen nagy bűnt követett el a nő ellen. A materialista társadalom nem tartja másnak a nőt, mint egy bábú, egy árucikk, vagy egy élvezeti cikk, ami felkelti a kéjes vágyakat.

A nők élvezeti cikknek vagy eladható és vehető árucikknek való tartása valójában lealacsonyításuknak csak egy újabb formája, de ez csak egy kicsit kevésbé káros, mint ami a primitív társadalmakban történt velük.

A nő régóta szenved igazságtalanságban és elnyomásban, de ezen igazságtalanságok ellen való küzdelmében nem történt más minthogy most a hátsó ajtón ment be, nem az elsőn, mint eddig.

Az iszlám eljövetele óta, 1400 éve létezik a nők elleni igazságtalan ideológiákkal és elnyomással szembeni valódi alternatíva. Az iszlám olyan törvényeket és szabályokat hozott, amelyek megvédik a nő jogait és státuszát, hogy tiszteletreméltó, jó élete legyen, és a legjobb módon érje el életében a célját.

Ezért van az, hogy a Korán egyik leghosszabb fejezetének a címe: „A Nők”, mert sok olyan szabályt és részletesen kidolgozott alapelvet tartalmaz, amely a nőkről és a jogaikról szól. Allah említett a Koránban sok istenfélő nőt, sőt, az egyik fejezetet is egyikükről nevezte el: a „Mariam” szúra Máriáról, Jézus – béke legyen vele – édesanyjáról kapta a címét.

Az iszlám tehát azért jött, hogy megváltoztassa a férfi hozzáállását a nőhöz, hogy úgy tekintsenek rá, ahogy Allah teremtette őt: egy ember, nem egy áru; a társ az életben, nem egy éjszakai partner; és a nyugalom és szeretet forrása férje számára, nem a vágy és az élvezet forrása minden férfi számára.

Az iszlám egyes szabályai a nők jogainak tiszteletben tartásáról

- Az iszlám megadta a nőknek a jogot a férj kiválasztására, és azt a jogot, hogy nevelhessék és oktathassák gyerekeiket, és ez utóbbit a nő nagy felelősségének tekinti. A Próféta – béke és áldások legyenek vele – azt mondta: **„A nő őrzője férje házának és gyerekeinek.”** (Al-Bukhári 853)
- Megadja a nőnek a jogot, hogy megtartsa családnevét a házassága után is, és érezze a nevével járó tiszteletet. Neve ezért nem változik meg a házasság után, hanem saját családjával, saját apjával marad kapcsolatban.
- Egyenlőséget hozott sok kérdésben a férfiak és a nők között, mint például az anyagi tranzakciók, ahogy a Próféta – béke és áldások legyenek vele – mondta: **„A nők a férfiak ikerpárjai.”** (Abu Dávúd 236)
- Kötelezte a férfiakat, hogy anyagilag gondoskodjanak a nőkről, és költsenek rájuk anélkül, hogy azt éreztetnék velük, hogy szívességet tesznek nekik, mivel ez a férfiak kötelessége.

- Az iszlám megadta a nőnek az örökléshez való jogot, és egy igazságos, bőkezű részt juttatott neki. Bizonyos esetekben része egyenlő a férfiéval, más esetekben több vagy kevesebb a rokonsági foktól és attól függően, hogy mekkora anyagi felelőssége van más családtagok eltartásáért. Felületes és szűklátókörű gondolkodásra utal, mikor néhány ember olyan eseteket ragad ki, amelyekben a nő része kisebb, mint a férfié, de nem foglalkoznak azzal az anyagi kötelességgel, amelyet Allah helyezett a férfira, mint például a feleség eltartásának kötelességét. Az iszlám egy teljes, kiegyensúlyozott rendszer, és nem károsítja meg egyik felet sem a másik javára.
- Az iszlám hangsúlyozza a gyenge nőkről való gondoskodás tiszteletét és erényét, és annak a férfinak, aki ezt teszi, nagy jutalmat ígért a Túlvilágon, legyen akár ez a nő a rokonai közül, vagy sem. Az iszlám ösztönöz a szolgálatukra és ezt, mint az Allah előtti egyik legjobb tettet tartja számon. A Próféta –béke és áldások legyenek vele– azt mondta: **„Aki az özvegyek és szükségét szenvedőkért (segítségéért) fáradozik, az olyan, mint a harcos Allah útján, vagy mint aki éjjel imádkozik, és nappal böjtöl.”** (Al-Bukhári 5661)

Míg vannak, akik az iszlámot vádolják a nők elnyomásával, és azzal, hogy megfosztja a nőket a jogaiktól és hogy nem összeegyeztethető a modern idők és civilizáció követelményeivel, azt találjuk, hogy egy olyan fejlett országban, mint Nagy-Britannia, a korábbi keresztényeknek, akik felvették az iszlámot, a 75%-a nő, akik azért döntöttek így, mert megismerték az iszlám a házassággal és a családdal kapcsolatos szabályait és törvényeit. (The Independent, 2011/6/11)

Az iszlám hangsúlyozta bizonyos nőkről való gondoskodás fontosságát:

Az anya: Egy férfi elment Allah Küldöttéhez – béke és áldások legyenek vele – és azt kérdezte: „Ó, Allah Küldötte! Ki méltó leginkább jó társaságomra?” Allah Prófétája – béke és áldások legyenek vele – azt felelte: „Az édesanyád.” Az ember megkérdezte: „És utána?” Allah Prófétája – béke és áldások legyenek vele – azt felelte: „Az édesanyád.” Az ember megkérdezte: „És utána?” Allah Prófétája – béke és áldások legyenek vele – azt felelte: „Az édesanyád.” Az ember megkérdezte: „És utána?” Allah Prófétája – béke és áldások legyenek vele – azt felelte: „Az édesanyád.” Az ember megkérdezte: „És utána?” Allah Prófétája – béke és áldások legyenek vele – azt felelte: „Az édesanyád.” Az ember megkérdezte: „És utána?” Allah Prófétája – béke és áldások legyenek vele – azt felelte: „Az édesanyád.” Az ember megkérdezte: „És utána?” Allah Prófétája – béke és áldások legyenek vele – azt felelte: „Az édesanyád.” Az ember megkérdezte: „És utána?” Allah Prófétája – béke és áldások legyenek vele – azt felelte: „Az édesanyád.” (Al-Bukhári 5626)

A lány: A Próféta – béke és áldások legyenek vele – azt mondta: „Akinnek van három lánya, és türelmes velük (vagyis türelmes oktatásuk, nevelésük és eltartásuk tekintetében), eteti őket, itatja őket, felruhazza őket saját pénzéből (anyagi helyzetének megfelelően), ők pajzsként fognak szolgálni számára a Tűztől a Feltámadás Napján.” (Ibn Mádzsah 3669)

A feleség: Allah Küldötte – béke és áldások legyenek vele – azt mondta: „A legjobb közületek az, aki a legjobb a családjával, és én vagyok közületek a legjobb a családommal.” (At-Tirmidhi 3895)

Az iszlámban a nő és férfi közötti kapcsolat egymást kiegészítő jellegű; mindketten kiegészítik a másik gyengeségét a muszlim közösség létrehozása érdekében.

Az iszlámban nincs helye a nemek közötti harcnak

Az iszlámban nincs helye a két nem közötti harcnak, sem az evilági értékekért folytatott versengésnek, sem a nők vagy a férfiak elleni kampánynak, amelynek során az egyik fél igyekszik a másik státuszát aláásni, beszennyezni hírnevét, vagy hibáit felnagyítani.

Hogyan küzdhet valaki ikertestvérével!? A nemes Küldött azt mondta, hogy a nő a férfi ikertestvére, és a köztük lévő kapcsolat egymást kiegészítő jellegű; mindketten kiegészítik a másik gyengeségét a muszlim közösség létrehozása érdekében.

A Korán ezt az egymást kiegészítést egy gyönyörű képpel tárja elénk: „(...) **Ők olyanok számotokra, mint a ruházat, és ti is olyanok vagytok az ő számukra.**” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:187]

Amit a férfi először gyengeségnek lát a nőben, az valójában egy másfajta erő, amire ő nem képes, és amiben ő nem olyan jó, viszont amire a családnak nagy szüksége van. Amit a nő gyengeségnek lát a férfin, az egy olyan fajta képesség megnyilvánulása, ami lehet, hogy az életéből hiányzik, de a társadalom nem élhet nélküle.

Értelmetlen, hogyha Allah az emberiséget két nemnek (férfi és nő) teremtette, akkor valaki azt mondja: „*A nemeknek mindenképpen egyezniük kell.*”

Amikor néhány férfi azt akarta, hogy megkapják a nők jogait, és néhány nő azt akarta, hogy megkapják a férfiak jogait, a dicsőséges Koránban kinyilatkoztatott:

„**És ne áhítozzátok azt, amivel Allah egyeseket előnyben részesített másokkal szemben! A férfiaknak megvan a részük abból, amit szereztek és az asszonyoknak is megvan a részük abból, amit szereztek. Kérjétek Allahot (hogy részesítsen benneteket) az Ő túláradó Kegyelmeiből! Hiszen Allah minden dolognak a Tudója!**” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:32]

Mindenkinek megvan saját egyedisége, szerepe és tisztelete. Mindenki igyekszik szerepét betöltve Allah ellátását és elégedettségét keresni. Az iszlám törvénye nem részesíti előnyben sem a férfiakat, sem a nőket, mert az egész emberiséget, a családot és a muszlim közösséget részesíti előnyben.

A férfi és a nő közötti kapcsolat

A férfiak és nők közötti kapcsolat rendezése és ellenőrzése a történelem során mindig olyan kérdés volt, amely minden nemzetnek a szokásaitól és etikájától függött, ezért erőfeszítések és választásaik különböztek, és egyazon nép szokásai is változtak az idővel. A történelmi és antropológiai könyvek elbeszélik nekünk, hogy voltak olyan népek, akik nem találtak semmilyen problémát abban, ha teljesen meztelenül jártak, akiknél szexuális káosz volt, mások viszont „erényövet” zártak a nőkre, hogy elrejtse intim testrészeiket, és senki ne létesíthessen velük szexuális kapcsolatot a férjeiken kívül. Voltak olyan népek, ahol csak a férfiak takarták el magukat, a nők nem, és más helyek, ahol bizonyos testrészeket eltakartak, de másokat nem, és sok más, amelyet itt nehéz lenne megemlíteni.

A legtöbb társadalomban, különösen azok, ahol elérték a civilizáció bizonyos fokát, észrevették, hogy ez a kérdés rendszerezést és törvényeket kíván, hogy az életben ne a dzsungel törvényei uralkodjanak, és az ember kiemelkedjen az állatok közül.

A legtöbb társadalomban, különösen azok, ahol elérték a civilizáció bizonyos fokát, észrevették, hogy ez a kérdés rendszerezést és törvényeket kíván, hogy az életben ne a dzsungel törvényei uralkodjanak, és az ember kiemelkedjen az állatok közül.

A férfiak és nők közötti kapcsolatok természete az iszlámban

A férfiak és nők közötti kapcsolat az iszlámban nem a történelmileg vagy földrajzilag kialakult kapcsolatban lévő emberek kreativitásának terméke, hanem egy teljes rendszer, amely alkalmazható minden időben és helyen. Allah nyilatkoztatta ki a Dicsőséges Koránban, és az emberiségnek a nemes Küldött, Mohamed – béke és áldások legyenek vele – tanította meg.

Ezek a kapcsolatokat a nők és férfiak között, az iszlám a természetük szerint osztályozza.

Egy férfi egy nőhöz képest a következő lehet:

1 *Férje*

Semmi nem mutatja meg jobban egy párkapcsolat természetét, mint a Korán leírása. A Korán a férjet a feleség ruhájának és a feleséget a férj ruhájának nevezi, jelezve a köztük lévő csodálatos pszichológiai, érzelmi és fizikai bensőséges kapcsolatot. A Korán azt mondja: „**Ők olyanok számotokra, mint a ruházat, és ti is olyanok vagytok az ő számukra.**” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:187]

2 *Olyan rokona, aki nem veheti feleségül (mahram)*

A mahram minden olyan férfi rokon, aki soha nem veheti őt feleségül. 13 fajta rokonság van, ilyenek: apa, nagypapa, fiú, testvér, apai nagybácsi, anyai nagybácsi, az unokaöcs (fiú- vagy lánytestvér fia), unoka, stb. A nő a (fent említett) mahram rokonai előtt megjelenhet kendő nélkül, de rendes ruhában kell lennie, meztelenség nélkül.

3 *Idegen*

Ez minden olyan férfi, aki nem tartozik a mahram rokonok közé.

Az iszlám szabályokat és törvényeket hozott, hogy szabályozza a nem mahram férfiak és nők kapcsolatát a tisztesség és a tisztaság védelmében, és azért, hogy bezárja a sátán mesterkedésének ajtaját, mint például hogy az ember előtt másokat vonzónak tüntet fel. Allah, Aki teremtette az embert, Ő tudja a legjobban, hogy mi a jó neki, ahogy a Korán említi: **„Vajon annak ne lenne tudomása mindenről, Aki teremtett? Ő a Kegyes és a Mindentudó.”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 67:14]

Miért írta elő az iszlám a hidzsábot a nőknek az idegen férfiak előtt?

- Hogy a nő könnyebben végezhesse hivatását az életben és a társadalomban, a tudományos és gyakorlati téren is, és ezenközben megőrizhesse méltóságát és tisztaságát.
- Csökkenti a csábító és izgató helyzeteket, hogy garantálja egy részről a társadalom tisztaságát, más részről a nők méltóságát és becsületét.
- Segít a férfiaknak, akik az élet bármely területén nőkkel kerülnek kapcsolatba, hogy megőrizzék tisztaságukat és önuralmukat, hogy a nőket magukkal egyenlő kulturális és tudományos tulajdonságokkal rendelkező embereknek tartsák, és ne élvezeti cikknek vagy a szórakozás eszközének.

A nem mahram férfi és nő közötti kapcsolatnak a szabályai

1 A tekintet lesütése

Allah megparancsolta mindkét nemnek, hogy süssék le tekintetüket, ami azt jelenti, hogy ne nézzenek készakarva arra, ami felkelthetné szexuális vágyuk tüzét. A tekintet lesütése a tisztaság és a becsület megőrzésének az útja, míg a tekintet szabadon engedése korlátok nélkül bűnhöz és erkölcstelenséghez vezethet. A Korán megemlíti ezt: **„Mondd a hívő férfiaknak, hogy süssék le tekintetüket és őrizzék szemérmüket! Ez tisztább a számukra. Allahnak tudása van arról, hogy ti mit tesztek. * És mondod a hívő nőknek, hogy süssék le tekintetüket és őrizzék szemérmüket(...).”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 24:30-31]

2 Kommunikáció etikus és helyes viselkedéssel

A férfi, munkaügyben, tanítási helyzetben, vagy bármely más esetben, ha idegen nővel beszél, tisztelettel és udvariasan kell beszélnie vele, és távol kell tartania magát mindentől, ami bármilyen módon felkelthetné vágyait.

3 Hidzsáb

Allah a nőknek írta elő a hidzsábot és nem a férfiaknak, mert Őt ruházta fel szépséggel és vonzerővel, tehát egy nő nagyobb kísértést jelent egy férfinak, mint amekkora kísértést egy férfi jelenthet egy nőnek. A történelemben láthatjuk, hogy az ősidőktől kezdve egészen máig a nőket használták ki a férfiak, hogy kielégítsék a vágyaikat és nem fordítva, és ezt most is világosan láthatjuk a médiában.

A hidzsáb az iszlámban azt jelenti, hogy a nő eltakarja a testét az arca és a keze kivételével olyan férfiak előtt, akik nem számítanak a mahramok közé.

Sokan azok közül, akik támadják a hidzsábot, elfelejtik, hogy a kép, amit saját kezükkel rajzoltak a történelem legnagyobb nőiről – mint szűz Mária képe – nem mutatják őt, csak hidzsáiban (eltakarva), ami nagyon hasonlít a muszlim nők hidzsábjára.

**Az iszlám szabályai
az étellel és itallal
kapcsolatban**

Az

Az iszlámmal kapcsolatban legtöbbször az első kérdés, hogy miért tilos az alkohol és a disznóhús?

Hogyan válaszoljunk, el kell oszlatni a kételyeket néhány dologgal kapcsolatban.

A Korán megengedte a muszlimoknak, hogy minden hasznos dolgot élvezzenek a földön. A Koránban van egy rész, amelyben Allah világosan elmondja, hogy azért teremtett mindent a földön, hogy az embernek a hasznára legyen. (lásd: Al-Baqarah 2:29)

Az ételek és italok között tehát minden megengedett, kivéve, amit a Korán említ kivételként egészségtelen volta miatt, vagy, mert károsítja az elmét. Hasznos lehet az olvasó számára többet megtudni a sertés- és alkoholtilalomról.

Disznóhús:

A disznóhús fogyasztásának tilalmát a Korán világosan említi, bár a disznót nem ismerték az akkori arabok. Néhány nem muszlim meglepődhetett ezen és kritizálhatta, bár ez a tilalom nem kizárólagosan a muszlimoknak szólt, hanem a judaizmusban is létezett és ismert volt. Ennek szöveges bizonyítékait megtalálhatjuk az Ótestamentumban. Ami meglepetést okozhat, hogy sok teológus tudós is megerősíti, hogy a disznóhús a keresztények számára is tilos, és erre is vannak bizonyítékok az Újtestamentumban, de ezeket később megváltoztatták.

A másik lényeges pont az, hogy semmi probléma nincs azzal, ha Allah próbára akar tenni minket valamivel a megszámlálhatatlan dologból, amit megengedetté tett nekünk, hogy próbára tegye hitünket és Iránta való engedelmisségünket, ahogy próbára tette Ádámot – béke legyen vele – miután megengedte neki, hogy egyen a Paradicsom minden fájáról, de megtiltotta neki, hogy egy bizonyos fáról egyen.

Semmi probléma nincs azzal, ha Allah próbára akar tenni minket valamivel a megszámlálhatatlan dologból, amit megengedetté tett nekünk, hogy próbára tegye hitünket és Iránta való engedelmisségünket.

Alkohol és drogok:

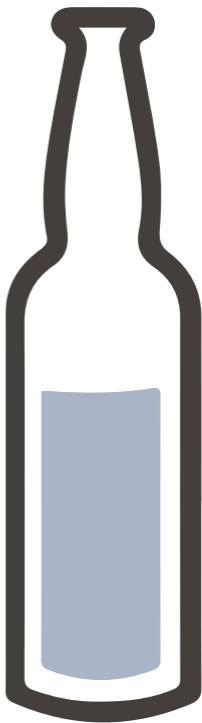
Az országok kormányai legfontosabb feladatainak tartják, hogy küzdjenek az olyan betegségek és jelenségek ellen, amelyek tönkre teszik az emberek életét. Az emberek egészségének megőrzése érdekében kell törvényeket hozni, egy olyan rendszert kell felállítani, ami ehhez segít hozzá, mert ha felborul az egyensúly, annak szörnyű következményei lesznek az egyének és a társadalom életében.

Talán meglepő lesz mindannyiunk számára, hogy olyan hiteles tanulmányok szerint, mint a Világ Egészségügyi Szervezet (WHO) 2011.11. 02. riportja és az Oxfordi Egyetem tanulmánya szerint, amelyet a Természet hírei adott közre 2012. március 15.-án a 275-483. oldalon, az alkohol áldozatainak száma évente több mint az AIDS, a malária és a tüdőbaj áldozatai együttevén, és majdnem háromszor annyi, mint minden háború, népiirtás és terrorizmus áldozata abban az évben (lásd fent). A továbbiakban néhány adatot olvashatunk a WHO tanulmányaiból.

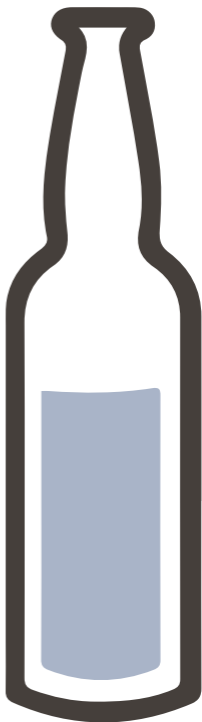

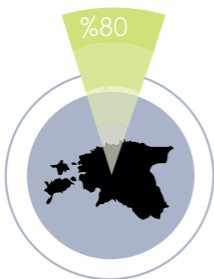
Évente több mint **2,5 millió** ember hal meg az alkohol miatt, és köztük 320000 15 és 29 év közötti fiatal. Halálukat alkoholhoz köthető tényezők okozták. Ez a szám a 9%-a az éves halálozási okoknak ebben a korcsoportban.

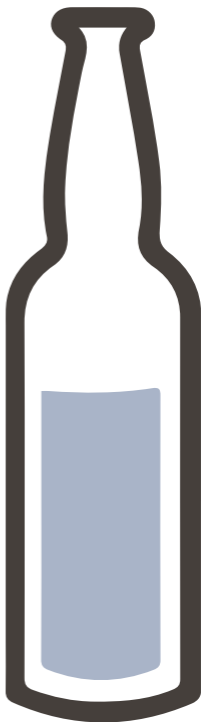

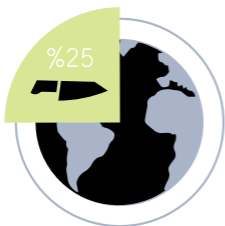
Egy Amerikában
végzett tanulmány
szerint évente **700000**
egyetemi hallgató lett
más hallgatók áldozata,
akik ittasak voltak.

Egy 2001-ben írt tanulmány szerint Észtországbán a fiatalkorúak által elkövetett erőszakos bűncselekmények **80%-a** az alkohol fogyasztáshoz köthető.

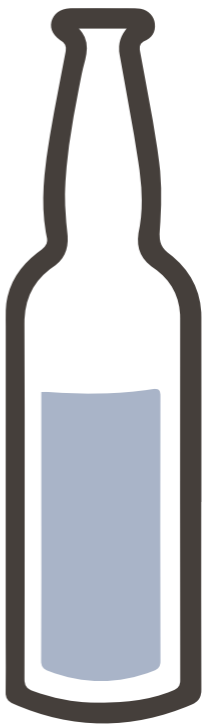

**Az alkohol a fő oka
a világon elkövetett
gyilkosságok
egynegyedének.**

Mindezek a riportok és adatok, amelyeket a Világ Egészségügyi Szervezet (WHO) közzétett, minden országot felhívják, hogy szigorú törvényeket és rendelkezéseket vezessenek be, amelyek csökkentik és megelőzik mindezeket a károkat, amelyeket az alkohol okoz naponta.

Csak egy évben Nagy-Britanniában:

- Körülbelül egymillió erőszakos bűncselekmény történt, amely az alkoholhoz köthető. Az áldozatok elmondása szerint általában az erőszakos bűncselekmények fele az alkoholhoz köthető.
- Az alkohollal kapcsolatban körülbelül hétmillió esetben kellett baleseti és sürgősségi ellátást biztosítani, amely majdnem 650 millió brit font sterlinget jelent évente az adófizetők zsebéből.
- Az összes kiadás, amely az alkoholizmus által okozott bűntények és polgári engedetlenség miatt az adófizetők vállát nyomja, 8 és 13 millió font sterling között van minden évben.

Hogyan kezeli a Korán az alkohol és a tudatmódosító szerek kérdését

Az iszlám nem várta meg a Világ Egészségügyi Szervezet riportját, hogy felfedezze az alkohol az egyénekre és a társadalomra gyakorolt szörnyű hatásait, mivel Aki (Allah) teremtette az embert, Ő tudja a legjobban, hogy mi hasznos az életében, és mi a legjobb a társadalom számára.

Az iszlám eljövetelekor az araboknak nagyon fontosak voltak az alkohol és a tudatmódosító szerek, ezek hozták a legnagyobb élvezetet számukra, büszkék voltak rá, és minden vagyonukat ezekre költötték.

A Korán a kérdést egyedi, logikus és igazságos módon közelítette meg. Az iszlám kezdetekor nem tiltotta meg azonnal az alkoholt, mivel annyira elterjedt volt az emberek között, hogy szinte az ereikben is az folyt. A Korán azonban kijelentette, hogy igen, van benne valamennyi jó – azok számára, akik isszák, mivel ideiglenes örömet és nyugalmat éreznek, és eltűnik a szomorúság és az aggodalom – azonban az alkohol pszichológiai, viselkedésbeli és egészségügyi hatásai az egyénre és a társadalomra nézve katasztrofálisak, és ezeket a hatásokat lehetetlen kiküszöbölni. A Korán kijelenti: **„És kérdezni fognak téged (Mohamed) a borról és a szerencsejátékról. Mondd: «E kettőben nagy bűn található, és hasznok is az emberek számára. Ám e kettő bűne nagyobb a bennük rejlő haszonnál.»”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:219]

Később, mikor a hit már szilárdabb lett az emberek lelkében, a Korán teljes egészében betiltotta az alkoholt, és kijelentette, hogy ez a sátán mesterkedései közé tartozik, amelyet arra használ, hogy haragot és ellenségeskedést szítson az emberek között, hogy összezavarja őket, és eltávolítsa céljaikat a nemes, magasrendű és fontos dolgoktól, és rossz célok felé irányítsa. A Korán ezt a kérdést tette fel az embereknek az alkoholfogyasztással kapcsolatban: **„Hát abbahagyjátok?” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:91]**

Minden muszlim, aki hallotta ezt a kérdést a Koránban, azt mondta: *„Eltávolodtunk, eltávolodtunk.”* Ezek után kiöntötték az összes alkoholt az utcára Allah a Koránban elhangzott parancsának engedelmeskedve.

Bűn és bűnbánat

A bűn és a bűnbánat filozófiája sok vallás egyik legfontosabb intellektuális problematikája. Ezen vallások és hitelvek gyakran a bűn és a bűnbánat kezelésében térnek el egymástól leginkább

Az iszlám az egyensúlyt képviseli. Bemutatja, hogy Allah teremtette az embert, és természetének részévé tette a jó és a rossz iránti hajlandóságot is. Az iszlám nem úgy tekint az emberre, mintha angyal lenne, és csak jót akarna csinálni, hanem kijelenti, hogy minden ember hibázik, és felelős tetteiért és választásaiért. A bűn és bünbánat iszlám szerinti ideológiáját a következőképpen foglalhatjuk össze:

- A Korán kijelenti, hogy a bűn az egyént érinti és a bűnbánat is az egyént érinti. Ezek világos, egyszerű fogalmak, nem bonyolultak és nem kétértelműek. Az ember nem bűnös születése előtt, hanem minden ember büntelenül születik, és nem hordoz olyan bűnöket, amelyeket mások követtek el az ő születése előtt. Nincs olyan ember, aki rendelkezik a megbocsátás és a bűnök alól való feloldozás jogával. Ádám – béke legyen vele – bűne az ő személyes bűne volt, és a megbocsájtás a bűnbánata következménye volt. Minden bűn azé az egyéné, aki elkövette, és mindenkinek meg kell bánnia személyes bűneit, és senkinek nem szabad elveszíteni a reményt, hogy Allah elfogadja a bűnbánatát, bármilyen nagy is volt a bűne, vagy bármilyen sok bűnt is követett el. Az iszlám világosan kijelenti, hogy minden ember felelős saját rossz tetteiért, és senki nem hordozza mások bűneit. Ez volt Allah minden Prófétájának az üzenete. A Korán azt mondja: **„Vajon nem értesült-e arról, ami Músa (Mózes) lapjain van? ~ És Ibrahim-én (Ábrahámén), aki teljesítette (mindazt, amit Allah, a Magasztos rótt ki rá)? ~ És senki sem viszi másnak a terhét. ~ És hogy csak az jár az embernek, amiért tett (is valami jót). ~ Erőfeszítése látható lesz. ~ Hogy majdan bőséges jutalmat kapjon!”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 53:36-41]

A bűnbánathoz az iszlámban nincs szükség többre, mint távol maradni attól a bűntől, amit az ember elkövetett, megbánást érezni iránta, elhatározni, hogy nem tér többé vissza hozzá, és visszaadni az emberek jogait.

A bűnbánat az egyik legnagyobb istenszolgálat, és ez nem csak bizonyos emberek joga, mások kizárásával. Nem szükséges hozzá semmilyen meghatározott hely, vagy valamilyen ember elismerése vagy engedélye, hanem egy szolgálati cselekedet a szolga részéről Allah felé. Allahnak vannak Nevei és Tulajdonságai, amelyeket említ a Korán, és ezek közül néhány: At-Tawáb (Aki elfogadja az őszinte bűnbánatot), Ar-Rahím (a Legirgalmasabb), Ghafir adh-anb wa Qabil at-taub (Aki megbocsátja a bűnt és elfogadja az

őszinte bűnbánatot). A Korán tudatja velünk, hogy azoknak a jó embereknek, akik belépnek a Paradicsomba, az egyik tulajdonsága, hogy mikor bünt követnek el, sietve megbánják, és kérik Allah bocsánatát: „**És, akik ha valamilyen bűnös dolgot visznek véghez, vagy önmaguk ellen vétkeznek, megemlékeznek Allahról és az Ő bocsánatát kérik a bűneik miatt. Ki más is bocsáthatná meg a bűnöket, ha nem Allah! Akik nem makacsolják meg magukat abban, amit tettek és tudván tudják.**” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:135]

A bűnbánathoz az iszlámban nincs szükség többre, mint távol maradni attól a bűntől, amit az ember elkövetett, megbánást érezni iránta, elhatározni, hogy nem tér többé vissza hozzá, és visszaadni az emberek jogait, ha azok érintve voltak. Ha mégis visszatér ugyanahhoz a bűnhöz, ez nem törli el a korábbi bűnbánatát, és nem fogja ismét hordozni korábbi bűnét, csupán az újonnan elkövetett bűnből kell ismét bűnbánatot tartania.

Az iszlámban így az ember egyensúlyt tart a tökéletesség és haladás iránti erőfeszítései és a bűntől való távolmaradása, illetve ismert emberi természete között, amely gyakran elgyengül, és lehetséges, hogy eltávolodik az egyenes úttól. Így tevékenyen és jámborként, vagy gyengén és eltévelyedetten sem szabad elveszítenie az irányt, hanem Allahhoz kell fordulnia, bűnbánatot tartania Neki, és kérni a megbocsátását.

Ez kiemeli a különbséget a jó emberek és a többiek között, ahogy a Korán említi, mikor tudatja velünk, hogy a jó emberek, mikor bűnt követnek el, ha eszükbe jut, bűnbánatot tartanak Allahnak, azokkal szemben, akik ragaszkodnak hibáikhoz anélkül, hogy óvakodnának, vagy hallgatnának a figyelmeztetésre. (lásd: Al-Aráf 7:201-202)

Az iszlámban az ember nem bűnös születése előtt, hanem minden ember büntelenül születik, és nem hordoz olyan bűnöket, amelyeket mások követtek el az ő születése előtt.

A young man in profile, looking towards a glowing digital brain network. The brain is composed of white nodes connected by thin lines, set against a dark blue background with a bright light source. The man is wearing a white shirt and a blue tie.

A vallás és az elme (logika)

Néhány

Néhány ember azt gondolja, hogy a vallás ellenkezik az elmével és a tudományos módszerekkel, mert szerintük a vallás illúziók, mesék és babonák forrása, míg szerintük a tudomány és a filozófia a rendszerezett tudás elérésének két forrása. Ha ezt a hiedelmet megvizsgáljuk, tartalmaz igaz és hamis elemeket is.

Igaz az, hogy vannak olyan vallások, amelyek megvetik az elmét, és időnként ellent mondanak neki. Forrásaik és könyveik tele vannak történetekkel és babonás dogmákkal, amelyek ellent mondanak az univerzumnak és a tudománynak.

Az azonban hamis, hogy ezt az ítéletet kiterjesztik az összes vallásra anélkül, hogy figyelembe vennék a köztük lévő különbségeket, amelyek megmutatkoznak forrásaik, tartalmuk, módszereik és bizonyítékaik tekintetében.

Aki elolvassa a Nemes Koránt, az iszlám fő forrását, az bizonyosan tudja, hogy az iszlám olyan magas pozíciót adott az értelemnek, mint egy más vallás sem, és hogy az iszlám ösztönöz az ész használatára, elmélkedésre és gondolkodásra hív, olyannyira, hogy több mint tizenhárom alkalommal teszi fel a kérdést: **„Hát nem fogjátok fel ésszel?”**

A Korán ösztönöz az ész használatára, elmélkedésre és gondolkodásra hív.

A Korán hívja az embereket az elmélkedésre, és ennek aspektusaira hozunk példákat::

A Korán a nyílt gondolkodású emberhez szól, aki megszabadult minden alárendeltségtől, arroganciától, félelemtől és tudatlanságtól. Kétségtelen, logikus bizonyítékokkal rámutat arra, hogy milyen fontos, hogy higgyen Allahban: **„Vagy a semmiből teremtettek? Vagy ők a teremtők? * Talán ők teremtették az eget és a földet? Nem! Nincsenek ők meggyőződve.”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 52:35-36]

2

Megtárgyalja az ellenkező véleményeket, és elutasítja azokat a mondásokat, amelyek nincsenek bizonyítékokkal alátámasztva: **„(...)Mond (Mohamed): Hozzátok elő a bizonyítékaitokat, ha az igazat szólók közül valók vagytok!”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:111]

Elítéli azokat, akik nem használják az eszüket, és úgy írja le őket, mint akik nem rendelkeznek érzékeikkel, mert nem használ nekik, amit látnak és hallanak döntéseik és helyes választásaik meghozatalában. Azt mondja: „**Hát nem járták be a földet, és nincs szívük, amivel megérthetnék, vagy fülük, amivel meghallhatnák? Bizony nem a szemek vakok, hanem a szívek, amelyek a keblekben vannak, azok vakok!**” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 22:46]

4

A Korán figyelmeztet azokra az akadályokra amelyek befolyásolhatják a gondolkodás, és hatással lehetnek az emberekre. A Korán nemcsak ösztönöz az érzékeink és elménk használatára és tiszteletére, hanem figyelmeztet az eszünkben elrejtett csapdákra is, mivel emberi természetünket jó és rossz iránti vágyaink mindig is két oldalra húzták, és ezáltal következtetéseink tévutakra térhetnek időnként vágyak, félelmek, vagy tévedések miatt.

A Korán leírja azokat az akadályokat amelyek befolyásolják, az értelmes gondolkodást:

- **Utánzás:** Öröklött hiedelmek és viselkedésformák, negatív gondolkodási szokások nagy hatást tehetnek az ember gondolkodására, olyannyira, hogy megnehezíthetik néhány ember számára az igazság elfogadását és a hamisság elhagyását. Van, hogy valaki teljesen feladja a gondolkodást, és azt mondja: „Ehhez szoktam hozzá, vagy ebbe születtem bele.” A Korán beszél nekünk olyan emberekről, akik megismerték az igazságot, de az utánzás megakadályozta, hogy kövessék azt: **„És, ha az mondatik nekik: «Kövessétek azt, amit Allah kinyilatkoztatott!» Azt mondják: «Nem! Mi azt követjük, amin atyáinkat találtuk.» (Tennék ezt akkor is) Ha atyáik nem fogtak fel eszükkel semmit és nem vezéreltettek az Igaz Utón?!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:170]**
- **Makacsság és arrogancia:** Ez azt jelenti, hogy az ész eléri az igazságot, de nem fogadja el, vagy nem szentel neki kellő figyelmet, mert ellenkezik saját érdekeivel, társadalmi helyzetével, vagy, mert féltékeny, vagy fajgyűlölő az igazság forrásával szemben, ahogy Allah mondja a Koránban néhány embercsoportról, akik

megtagadták az igazságot arroganciából és igazságtalanságból, pedig belül tudták, hogy az az igazság: „**És tagadták azt bűnös és gőgös módon. Jóllehet lelkük megbizonyosodott róla. Figyeld meg csak milyen sorsa lett a vétkes bűnösöknek!**” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 27:14]

- **Belemerülés a szórakozásba:** Az ész elérheti az igazságot, de nem elég bátor, hogy kiválassza a maga számára, mert belemerült a szórakozásba és kéjbe. A Korán elbeszéli nekünk egy ember példáját, aki megkapta a tudás ajándékát, és alkalmazhatta volna életében, de ő ehelyett eltávolodott ettől a tudástól, és olyannyira elmerült vágyaiban, hogy többé nem volt képes helyes döntést hozni. (lásd: Al-Aráf 7:175-176)

A Korán ezért az embert minden esetben arra hívja, hogy használja az eszét, érdeklődjön, figyeljen és gondolkozzon saját teremtéséről és az egész univerzum létrejöttéről előre meghatározott feltételek és leszűkített gondolkodás nélkül.

Akik félnek kérdezni és gondolkozni, csak elrejtik maguk előtt azt, ami ellentmond kérdéseiknek és gondolkodásuknak. Az igaz vallás Allahtól jött, Aki az embert megteremtette, és belé helyezte a

gondolkodás képességét, tehát lehetetlen, hogy amit Allah teremtett (az ész), és amit Ő elrendelt (a vallás) ellenkezzen egymással. Miért kellene akkor félni a kérdésektől és a gondolkodástól? **„És (Ő teremtette) a napot és a holdat és a csillagokat. Mind az Ő parancsa alá hajtva. Övé a teremtés és a parancs. Magasztaltassék Allah, a Világok Ura!”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 7:54]

“

A muszlim tudja, hogy lehetetlen, hogy amit Allah teremtett (az ész), és amit Ő elrendelt (a vallás) ellenkezzen egymással. Miért kellene akkor félni a kérdésektől és a gondolkodástól?

Az iszlám a béke vallása

Néhány

Néhány ember meglepődhet – a média hatására – mikor megtudják, hogy a béke különlegesen fontos szerepet tölt be az iszlámban. A muszlimok gyakran ismételve a béke szavát és átérzik jelentését.

A Paradicsom egyik neve a „Béke Otthona”. A muszlimok egymást békével (asz-szalám) köszöntik. A muszlimok imájukat a béke szó ismétlésével fejezik be. Magának a vallásnak a neve is tartalmazza a béke és nyugalom fogalomkörét.

Az iszlám a békére hív és még a leggyengébb állatok jogainak is a tiszteletben tartására. Mohamed Próféta – béke és áldások legyenek vele – tudatta velünk: **„Egy nő meg lett büntetve és a Pokolba került egy macska miatt, mert bezárta amíg meghalt. Nem etette meg, nem adott neki inni és nem is engedte szabadon, hogy a föld férgeivel táplálja magát.”** (Muszlim 2242)

Ő – béke és áldások legyenek vele – azt is mondta, hogy egy prostituált a Paradicsomba került, mert meg megitatott egy kutyát. (lásd: Al-Bukhári 3280)

Az iszlám a törvények csodálatos példáit mutatja be az emberek jogai és együttélése tekintetében, még ha vallásaik és ideológiáik különböznek is, olyannyira, hogy Mohamed Próféta – béke és áldások legyenek vele – figyelmeztetett, hogy aki árt egy nem muszlimnak, vagy kárt okoz neki, vagy olyan munkát kényszerít rá, amely túl van a képességein, az magának a Nemes Próféta-nak az ellensége lesz a Feltámadás Napján. (lásd: Abu Dáwúd 3052)

Kevés ember veszi komolyan a felelősséget, hogy megkeresse az igazságot, és hogy a médiapropagandával szemben utána menjen az információknak az eredeti forrásokból, és részletes, kiegyensúlyozott véleményt alkosson a kérdésről.

Azonban a béke másokkal, amire az iszlám hív, olyan béke, amely hangsúlyozottan igazságos, és amely mindenkinek megadja a jogait, amely eltávolítja az elnyomót attól, hogy elnyomóként viselkedjen, és megtagadja a kihágótól, amit kicsikart. Nem olyan hamis békéről van szó, ami odaadja a tolvajnak, amit lopott, és ami rákényszeríti a tulajdonost, hogy elfogadja házáért az alacsony árat.

(Miután megismertük a fenti igazságot), nyilvánvaló, hogy a média kampány és bizonyos érdekcsoportok azok, amelyek saját olvasatukat és (negatív) nézeteiket kényszerítik a közvéleményre. Minden helyzetet több szemszögből kell megvizsgálni, és minden történetnek több olvasata van, de a valóság az, hogy csak kevés ember veszi komolyan a felelősséget, hogy megkeresse az igazságot, és hogy a médiapropagandával szemben utána menjen az információnak az eredeti forrásokból, és részletes, kiegyensúlyozott véleményt alkosson a kérdésről.

Lássunk néhány elgondolkoztató tényt...

LAUNCHING

CURIOSITY

CLICK HERE

Az iszlám ma a leggyorsabban terjedő vallás:

Az iszlám ma csodálatos gyorsasággal terjed a világ minden táján Amerikától Európáig, Afrikától Ázsiáig, a PEW vallási kutatóközpont adatai szerint (<http://www.pewresearch.org/fact-tank/2017/02/27/>)

muslims-and-islam-key-findings-in-the-u-s-and-around-the-world/). Mikor látjuk, hogy a média kampány felerősíti a muszlimok gyengeségeit és hibáit, eltorzítva ezáltal az iszlám képét hamis információk és rossz példák bemutatása által, amelyeknek gyakorlatilag semmi közük sincs az iszlámhoz, felmerül a kérdés, hogy az európaiak, akik ma naponta veszik fel az iszlámot, vajon kényszer, vagy személyes meggyőződés és szabad választás alapján fogadják el azt?

A valóság, amelyre minden kutató rátalál az, hogy a muszlimok kötelezettsége más jogai betartásában, a választásaik és kultúrájukat tiszteletben tartása, nagy hatást tett a nem muszlimokra, és ez arra vezetett, hogy sokan felvették ezt a vallást. Ez a muszlimok részéről nem jótékonyosság a nem muszlimok felé, hanem egy alapelv, amelyet Allah világosan hangsúlyoz a Koránban: **„Nincs kényszer a vallásban! Ím, világossá lett az egyenes Út és a tévelygés (különbözősége).”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:256]

Kényszerítették az embereket az iszlám felvételére?

Az emberek a történelem során mindig is a hatalomhoz fordultak, mikor véleményüket, befolyásukat és érdekeiket akarták másokra rákényszeríteni. A történelem tele van ilyen példákkal mindenféle felekezeti és vallási népek részéről.

A történelem tanúskodik egy olyan esetről, amely a bennszülöttek legpusztítóbb kiirtása volt az „Új Világ” felfedezői és a bevándorlók által. Bartolomé de Las Casas spanyol pap egy szemtanú beszámolója alapján így írta le ezt a mészárlást: „Nem úgy néztek a bennszülöttekre, mint emberekre, ellenkezőleg, még az állatoknál is rosszabbul bántak velük.”

Brevísima relación de la destrucción de las Indias (Az Indiák elpusztításának rövid elbeszélése), Bartolomé de Las Casas, 1552.

Ezzel szemben, hogyan viselkedtek a muszlimok amikor más nemzeteken uralkodtak?

A muszlimok Andalúziában nyolc évszázadon át uralkodtak

A muszlimok Andalúziát (a mai Spanyolország területén) 781 évig uralták, 711-1492-között. Ezalatt az idő alatt ez volt a világ civilizációjának központja, és a muszlimok egyetlen keresztényt sem kényszerítettek az iszlám felvételére. Ellenkezőleg, biztosították a keresztények jogainak védelmét, támogatták a velük való kereskedést és felemelték státuszukat az országban. A muszlimok megszüntették a zsidók elnyomását, amely jellemző volt a területre a muszlimok hatalomátvétele előtt. A történelem bőven szolgál erre tanúsággal.

Mikor I. Izabella és II. Ferdinánd győzelmet arattak a muszlimok felett Spanyolországban, betiltották az iszlám minden megnyilvánulását. Bevezették az inkvizíciót, hogy megbüntessék azokat, akik még mindig az iszlám vallást követték, még ha titokban is!

A muszlimokat kiűzték otthonaikból. Érdemes megemlíteni, hogy a muszlimok mellett a zsidókat is elűzték Andalúziából. Ők muszlim országokban találtak biztonságot és egy tisztelettel övezett élet lehetőséget.

**A muszlimok
Egyiptomot
több mint 1400
évig uralták, amely idő alatt
biztosították a koptok jogait.**

A muszlimok az iszlám kezdete óta uralkodtak Egyiptomban, mikor Amr ibn Al-Ász, Allah Küldöttének egyik társa, meghódította azt. Nemcsak azt biztosították, hogy vallásukat szabadon gyakorolhassák és megvédték szent helyeiket, hanem megmentették őket az elnyomástól, kínezéstől és sok nélkülözéstől, amit a bizánciaktól szenvedtek el vallási különbségeik miatt, annak ellenére, hogy ők is keresztények voltak. A koptok ma több mint öt millióan vannak.

**A muszlimok Indiát
körülbelül 1000
évig uralták, pedig
a lakosok 80%-a
nem volt muszlim.**

A muszlimok az indiai szubkontinensen körülbelül 1000 évig uralkodtak, és minden más vallású embernek garantálták jogait. Megszüntették más vallások elnyomását. Minden történész megerősíti, hogy az iszlám nem erőszakkal terjedt, és senkit nem kényszerítettek az iszlám felvételére.

**A legnagyobb
muszlim
országokba, az
iszlám háború és
katonák nélkül
lépett be:**

Indonézia az egyik legnagyobb muszlim ország, mivel több, mint 250 millió lakosának 87%-a muszlim. Lakosságának legnagyobb része úgy fogadta el az iszlámot, hogy megtetszett nekik a muszlim kereskedők viselkedése, akik a 12. századtól kezdve üzleteltek ott. Egyetlen hadsereg sem ment oda. Nem ismerték a vérontást egészen addig, amíg a portugálok, a hollandok, majd az angolok gyarmatosítani nem kezdték a területet.

Az iszlám és egyes muszlimok élete közötti szakadék

Mi

Mi ez a félelmetes ellentmondás? Azok, akik felfedezik az iszlám tanításainak valóságát, amelyek nemes viselkedésre, a föld jobbítására, az emberiség javára és a béke terjesztésére hívnak, elfogadják azt, és erőfeszítést tesznek ezen ügyekben. Majd körülnéznek, és találkoznak olyan emberekkel, akik az iszlámhoz tartozónak tartják magukat, de valójában messze vannak attól. Lehetséges, hogy ezek az emberek az igazság vallásának követői?

Ez zavart és rossz érzést kelthet, ezért néhány pontot jól át kell gondolni

- Nem mindenki, aki az iszlámhoz tartozónak vallja magát, vagy muszlimként született, olyan hívő muszlim, aki alkalmazza az iszlám összes tanítását. Sok ember van körülöttünk, akiknek rengeteg hibája van, és sok dologban eltávolodtak az iszlám igazságától és tanításaitól, és olyan muszlimok is sokan vannak, akik nem tudnak semmit az iszlámról a nevéen kívül.
- Semmiképpen sem helyes emberek hibáit vallásokhoz vagy hittételekhez kötni, mert az sem helyes, ha valaki azt mondja: Hitler zsarnoksága a vallása miatt volt, vagy, hogy a kereszténység erőszakra hív, mert Hitler keresztény volt; vagy, hogy az ateizmus támogatja a gyilkosságot, mert Joszif Sztálin emberek tízmillióit ölte meg, és ateista volt! Mindezek az állítások távol állnak a tényszerűségtől, a pontosságtól és az igazságtól.

Semmiképpen sem helyes emberek hibáit vallásokhoz vagy hittételekhez kötni.

- Sok muszlim példakép van, akik nagyságát, erkölcsét és az élet különböző területein elért eredményeit mindenki tanúsítja. Ők valósították meg életükben az iszlám valóságát, a béke, a tudás és a haladás szellemét. A történelem megőrizte számunkra eredményeiket a világ minden részén, keleten Indiától nyugaton Spanyolországig. Eredményeik máig pozitív hatással vannak életstílusunkra, ezek voltak annak a civilizációnak az alapkövei, amelyben ma élünk. Manapság is sok muszlim példakép van például a tudósok között, akik az emberiség haladásáért dolgoznak a tudomány és a civilizáció mindenféle területein, de sajnós a nyugati média nem szentel nekik figyelmet, és nem mutatja be őket kameráikkal a közönségnek.
- Senki nem tagadná a modern orvostudományt és utasítaná el az orvosi kezelést, csak mert találkozott néhány rossz orvossal. Senki nem küzdene az oktatás ellen és akadályozná meg, hogy gyerekei iskolába menjenek, csak mert ismert néhány rossz tanárt, akik elárulták ennek a nemes hivatásnak az alapelveit. Tehát az ember végső döntését a dolog valósága alapján kell, hogy meghozza, nem a rossz példák alapján, amelyek arra hivatkoznak.

A meglepő az, hogy bár ádáz küzdelem folyik az iszlám ellen azok részéről, akik muszlimnak állítják magukat és az iszlám ellenségei részéről is, de még mindig sokan vannak, akik képesek észrevenni az iszlám eredeti, helyes képét, és a mai napig emberek a világ minden táján veszik fel az iszlámot.

Senki nem küzdene az oktatás ellen és akadályozná meg, hogy gyerekei iskolába menjenek, csak mert ismert néhány rossz tanárt, akik elárulták ennek a nemes hivatásnak az alapelveit.

Egy új perspektíva

Hányszor tétováztál döntést hozni és megragadni a számodra hasznos lehetőséget, ugyanakkor még mindig hibáztatod magad tétovázásod miatt?

Az egyik legnagyobb kegy az ember számára a szabadsága és döntéshozó képessége arról, hogy mi a jó neki, félelem és habozás nélkül.

Ha a stabilitást a konfrontációk, akadályok és nehézségek jelentette kihívások közepette bátorságnak tekintjük; és azt, aki ezt megteszi, dicséretre méltónak találjuk, akkor az, ha valaki képes döntést hozni, ha látja, hogy valami hasznára válik, és a bátorság, hogy elismeri, hogy rossz úton járt, ha világossá válik előtte a jó, még ennél is több dicséretet érdemel. Ez az a bátorság, hogy valaki képes legyőzni hiúságát és egoizmusát, és ez hatni fog lelkére és személyiségére is.

Ahogy lehetőséget adott magadnak arra, hogy megismerd az iszlám jellemzőit eredeti forrásaikból, ugyanúgy ne légy fukar magaddal, és azt is enged meg magadnak, hogy gondolkozz és elmélkedj azon, amit olvastál.

Ha e vallás csillogása és szépsége látható számodra és tovább el szeretnél mélyedni a kutatásban, többet szeretnél kérdezni az iszlám valóságáról, értékeiről és kiválóságáról, akkor tág kutatási területet találsz magad előtt olvasásra, beszélgetésre és kérdésekre, azonban most egy új szemszögből kell megvizsgálnod a kérdéseket.

Megtiszteltetés számunkra, hogy végig olvasták ezt a könyvet, és reméljük, hogy arra ösztönöz mindenkit, hogy kérdéseket tegyen fel bizonyos gondolatokkal kapcsolatban akár ellenséges akár egyetértő. Örömmel várjuk véleményeiket, kérdéseiket vagy kifogásaikat, megígérve azt, hogy komolyan megvizsgáljuk mindegyiket.

További információk az iszlámról:

LAUNCHING
CURiOSiTY
JUST SCAN IT!!

THISISLAM.net

Oszd meg velünk
tapasztalataidat

i n f o @ m o d e r n - g u i d e . c o m